

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Udon Thani Rajabhat University
Journal of Humanities and Social Sciences

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569 Vol.15 No.1 January – June 2026

ISSN 2286-7139

บทความวิจัย

- คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมือง
แพร่ฯ ใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ 1
ทิพวรรณ กำจร และ จิตรลดา ตรีสาคร
- ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT AND INTEREST IN LEARNING THROUGH RANDOM 14
CLASSROOM ACTIVITIES: AN EXAMINATION OF FACTORS INFLUENCING STUDENT
SATISFACTION USING RANDOM FOREST ALGORITHM
Anutchai Chutipascharoen, Soradech Krootjohn and Jeeranun Tasuntia
- แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากร 35
โรงเรียนเอกชนในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร
ธารทิพย์ ระหาญนอก และ จิตรลดา ตรีสาคร
- บทประพันธ์เพลง “THA-NA ความสัมพันธ์ไทย-จีน อันงดงาม” สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม 50
อนุวัฒน์ เขียวปราง
- แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค DISRUPTIVE TECHNOLOGY ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี 63
ศิริพรรณ มุ่งหมาย และ ธนวิทย์ บุตรอุดม
- TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP, COLLECTIVE EFFICACY, AND NETWORK RELATIONSHIPS 78
AS DRIVERS OF BUSINESS PERFORMANCE IN CONSTRUCTION ENGINEERING VENTURES
IN YUNNAN PROVINCE, CHINA
Wei Chen, Ubonwan Khunthong and Sid Terason

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569

Udon Thani Rajabhat University

Journal of Humanities and Social Sciences

Vol.15 No.1 January – June 2026

ISSN 2286-7139

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569

วัตถุประสงค์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เป็นวารสารทางวิชาการของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี กำหนดออกปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม) มีวัตถุประสงค์เพื่อพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ใน 6 สาขาวิชา ได้แก่ บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และนิติศาสตร์ ทั้งจากบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และผู้เขียนจากหน่วยงานภายนอก เพื่อเป็นการเผยแพร่และส่งเสริมการนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการระหว่างคณาจารย์ นักวิชาการ นักวิจัย และบุคคลทั่วไป โดยบทความที่ได้รับการตีพิมพ์นั้น ล้วนผ่านการประเมิน คุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์

เจ้าของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

กำหนดการเผยแพร่

2 ฉบับต่อปี

ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน (กำหนดออกเดือนมิถุนายน)

ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม (กำหนดออกเดือนธันวาคม)

สถานที่ติดต่อ

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

64 ถ.ทหาร ต.หมากแข้ง อ.เมือง จ.อุดรธานี 41000

โทรศัพท์: 042-211040 ต่อ 5142

เว็บไซต์: <http://rdi.udru.ac.th>

เว็บไซต์วารสาร: www.tci-thaijo.org/index.php/hsudru

อีเมลวารสาร: hsjournal@udru.ac.th

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิตรา ธัญสุนทรสกุล	อธิการบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร สุทธิปาก	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระยุทธ เพ็งชัย	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ ลอยแก้ว	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณรัตน์ พิพิธกุล	รองอธิการบดี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปณิธาน เมฆกมล	รองอธิการบดี
ดร.วัชรพงศ์ ดีวงศ์	รองอธิการบดี

บรรณาธิการ

ดร.เอกราช ดีนาง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
-----------------	---------------------------

กองบรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ

ศาสตราจารย์ ดร.วิรุณ ตั้งเจริญ	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ สิมารักษ์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.กัลปพฤกษ์ ผิวทองงาม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ไทย สุรกิจบรร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
รองศาสตราจารย์ ดร.สืบชาติ อันทะไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.จุฬามาศ จันทร์ศรีสุคต	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.พิชญาภา ยืนยาว	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569

คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review)

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตนา จันทร์เพาว์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
รองศาสตราจารย์ ดร.เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
รองศาสตราจารย์ ดร.สืบชาติ อันทะไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
รองศาสตราจารย์ ดร.กริช สมกันธา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
รองศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรี	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำเนา หมื่นแจ่ม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐยา ตันตรานนท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรดวง สมณศักดิ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพจน์ มานะสมปอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ ผลงาม	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ ดวงศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชษฐ์ นันทะศรี	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มานะ โสภา	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย สุริยูทธ	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลมาลย์ รักศรีอักษร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ละดา ดอนหงษา	วิทยาลัยพณิชยบัณฑิต
ดร.ทุติยาภรณ์ ภูมิตอนมิ่ง	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2569

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวดี ยาบุษดี	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ณัฏฐนันท์ สุวรรณวงค์	รองประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพย์ เลิศปรีดากร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตวรรณ คำสม	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุเบศร์ พิพิธธีรญาณการ	กรรมการ
นางสาวรุ่งใจ แสงทอง	กรรมการ
นางสาวศิวพร ภูกองทอง	กรรมการ
นายธราดล ปราบภัย	กรรมการ
นางพิมพ์พรรณ ศรีภูธร	กรรมการ
นายอภิเดช อภิพัฒน์ภาคูล	กรรมการ
นางสาวศศิตา พงศาวลี	กรรมการ
นางสาวนัชชา คำบุญมา	กรรมการ
นายธนวิทย์ ปัจขามาศย์	กรรมการ
นายรุ่งโรจน์ มีแก้ว	กรรมการและเลขานุการ
นางสาววณัฐพร แพงขวา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการตรวจสอบภาษาต่างประเทศ

รองศาสตราจารย์ ดร.นภาพรพย์ เลิศปรีดากร

พิสูจน์อักษร

ดร.ศิวพร ภูกองทอง

ออกแบบปก

นายสุริยา ชัยดำรงณ์

นางสาวศศิตา พงศาวลี

ข้อความที่ปรากฏในบทความแต่ละเรื่องในวารสารวิชาการเล่มนี้
ไม่ใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของคณะผู้จัดทำ บรรณาธิการ
กองบรรณาธิการ และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
ซึ่งความรับผิดชอบด้านเนื้อหาและการตรวจร่างบทความ
แต่ละเรื่องเป็นของผู้เขียนแต่ละท่าน

บทบรรณาธิการ

การอ่านบทความทางวิชาการหรือบทความวิจัยเป็นกิจกรรมสำคัญจำเป็นสำหรับผู้ประกอบอาชีพในระดับวิชาชีพ (Profession) เช่น ครู นักบริหาร แพทย์ สถาปนิก วิศวกร เป็นต้น ซึ่งเป็นอาชีพที่ต้องกระทำด้วยปัญญา คือมีทฤษฎี หลักวิชาและงานวิจัยหนุนหลังรองรับการกระทำนั้นๆ จึงทำให้ผู้ประกอบอาชีพระดับนี้ต้องอ่านวารสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่เป็นประจำ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้ตระหนักในเรื่องนี้จึงพยายามคัดสรรบทความทางวิชาการ และบทความวิจัยที่มีคุณภาพ มาจัดพิมพ์เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยเฉพาะผู้ประกอบอาชีพที่เป็นวิชาชีพทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้ศึกษาเรียนรู้และนำไปใช้ในการประกอบอาชีพของตน อันเป็นเจตนารมณ์ที่สำคัญยิ่งของกองบรรณาธิการ

สำหรับวารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความจำนวน 9 บทความ ซึ่งเป็นบทความวิชาการและบทความวิจัยที่มีเนื้อหาที่หลากหลาย เมื่อพิจารณาในเชิงเนื้อหาแล้วล้วนแต่มีประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการนำไปประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติแทบทั้งสิ้น

การดำเนินงานของวารสารมีอาจบรรลुเจตนารมณ์ได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์และการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนของกองบรรณาธิการที่พิจารณาคัดเลือกบทความ รวมถึงผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาประเมินบทความอีกทั้งเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์เพื่อให้ได้บทความที่มีคุณภาพ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะทำงานของวารสารที่มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ ในการทำงานเพื่อให้วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ได้เผยแพร่ผลงานอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ

เอกราช ดีนาง

บรรณาธิการ

สารบัญ

	หน้า
คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ <i>ทิพวรรณ กำจร และ จิตรลดา ตรีสาศกร</i>	1
ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT AND INTEREST IN LEARNING THROUGH RANDOM CLASSROOM ACTIVITIES: AN EXAMINATION OF FACTORS INFLUENCING STUDENT SATISFACTION USING RANDOM FOREST ALGORITHM <i>Anutchai Chutipascharoen, Soradech Krootjohn and Jeeranun Tasuntia</i>	14
แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร <i>ธารทิพย์ ระหาญนอก และ จิตรลดา ตรีสาศกร</i>	35
บทประพันธ์เพลง “THA-NA ความสัมพันธ์ไทย-จีน อันงดงาม” สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม <i>อนุวัฒน์ เขียวปราง</i>	50
แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค DISRUPTIVE TECHNOLOGY ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี <i>ศิริพรรณ มุ่งหมาย และ ธนวิทย์ บุตรอุดม</i>	63
TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP, COLLECTIVE EFFICACY, AND NETWORK RELATIONSHIPS AS DRIVERS OF BUSINESS PERFORMANCE IN CONSTRUCTION ENGINEERING VENTURES IN YUNNAN PROVINCE, CHINA <i>Wei Chen, Ubonwan Khunthong and Sid Terason</i>	78
กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ <i>ญาณิศา สระบัว</i>	93

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ	111
---	-----

ปิยะพงษ์ อัมภรัตน์, สุนิสา วงศ์อารีย์ และ พนายุทธ เขยบาล

A STUDY OF NEEDS AND OBSTACLES IN LEARNING ENGLISH TO PREPARE FOR THE CEFR EXAM AMONG GRADUATE STUDENTS AT UDON THANI RAJABHAT UNIVERSITY	124
---	-----

Peerawat Thonguthaisiri and Prayong Klanrit

**คุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่
เทศบาลเมืองแพรกาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ**
**SERVICE QUALITY AFFECTING SATISFACTION OF LOCAL TAXPAYERS IN
PHRAEKSA MAI TOWN MUNICIPALITY, MUEANG SAMUT PRAKAN DISTRICT,
SAMUT PRAKAN PROVINCE**

ทิพวรรณ กำจร* และ จิตรลดา ตรีสาค

Thippawan Kumjorn* and Chitralada Trisakhon

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยทองสุข

Department of Management, Faculty of Business Administration, Thongsuk College

Received: 2 April 2025

Revised: 27 January 2026

Accepted: 3 February 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษี ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ (2) ศึกษาคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ผู้เสียภาษีในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองแพรกาใหม่ ตำบลแพรกาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 ตัวอย่าง ทำการสุ่มแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น แบบเจาะจง โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี อาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,000 บาทขึ้นไป ความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการและความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการทดสอบสมมติฐาน

* Corresponding author: ทิพวรรณ กำจร
E-mail: thippawan@thongsuk.ac.th

พบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน และ (2) คุณภาพการให้บริการส่งผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ที่ระดับนัยสำคัญที่ .05

คำสำคัญ: คุณภาพการให้บริการ, ความพึงพอใจ, ผู้เสียภาษีท้องถิ่น

Abstract

The objectives of this research were (1) to study the personal factors affecting taxpayer satisfaction; (2) to study the quality of services that affect taxpayer satisfaction in the area of Phraeksa Mai Municipality, Mueang Samut Prakan District, Samut Prakan Province. The sample used in this research is taxpayers in the area of responsibility of the New Municipality of Praksa Mai. Praksa Mai Subdistrict, Mueang Samut Prakan District, Samut Prakan Province A total of 400 samples were randomized without specific probabilities by using a questionnaire as a tool to collect and analyze data with frequency, percentage, mean, standard deviation, and test the hypothesis by t-value, one-way variance analysis, and multiple regression analysis. The results showed that most of the respondents were male, aged 31-40 years old, self-employed, with a bachelor's degree and an average monthly income of 100,000 baht or more. The results of the hypothesis test showed that (1) different personal factors in terms of gender, age, occupation, education level and average monthly income were different in the satisfaction of taxpayers in the Praksa Mai Municipality area and (2) The quality of service had a positive impact on the satisfaction of local taxpayers in the new Phraeksa Municipality area at a significant level of .05.

Keywords: Service quality, satisfaction, local taxpayers

บทนำ

ภาษีคือเงินที่ประชาชนและภาคธุรกิจต้องจ่ายให้แก่รัฐตามกฎหมาย เพื่อนำไปใช้พัฒนาและบริหารประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืน (พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562). หลายคนอาจมองว่าภาษีเป็นภาระที่ต้องแบกรับ แต่ในความเป็นจริงแล้ว ภาษีเป็นกลไกที่ช่วยขับเคลื่อนสังคม และเป็นปัจจัยที่ทำให้ประเทศสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและพัฒนาไปข้างหน้า “ภาษีคืออะไรและมีบทบาทสำคัญอย่างไร และเหตุใดการจ่ายภาษีอย่างถูกต้องจึงเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดีของประเทศ” ภาษีคือเงินที่ประชาชนและภาคธุรกิจต้องจ่ายให้แก่รัฐตามกฎหมาย เพื่อนำไปใช้พัฒนาและบริหารประเทศให้มีความมั่นคงและยั่งยืน (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2554)

การจัดเก็บภาษีในประเทศไทย เริ่มมีการเก็บมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีระบบ “ไพร่หลวง” ซึ่งประชาชนต้องทำงานให้กับรัฐแทนการเสียภาษีเป็นตัวเงิน ต่อมาได้มีการพัฒนาให้เก็บภาษีจากสินค้าเกษตร การค้าระหว่างประเทศ และเก็บภาษีจากประชาชนในรูปแบบค่าธรรมเนียมต่างๆ มีการจัดเก็บภาษีอย่างเป็นระบบมากขึ้นโดยผ่านขุนนางและกรมพระคลังมายาวนานหลายปี ต่อมาได้มีกฎหมายที่กำหนดให้ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินต้องชำระภาษีบำรุงท้องที่ตามอัตราที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเอง (พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562) กระบวนการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่เริ่มจากการแจ้งประเมินภาษี โดยเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นจะทำการสำรวจที่ดิน และประเมินอัตราภาษีตามพื้นที่และประเภทของที่ดิน เจ้าของที่ดินจะได้รับหนังสือแจ้งประเมิน และต้องชำระภาษีตามระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งมักจะเป็นรายปี หากผู้เสียภาษีไม่ดำเนินการชำระภาษีภายในกำหนดเวลา จะต้องเสียค่าปรับและดอกเบี้ยเพิ่มเติม (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา, 2553)

เมื่อเทคโนโลยีเริ่มเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการภาครัฐ เทศบาลเมืองแพรวกาใหม่ที่เป็นหน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงได้พัฒนาการจัดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้ทันต่อสถานการณ์ในยุคดิจิทัล โดยได้นำระบบการชำระภาษีออนไลน์เข้ามามีบทบาทเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับความสะดวกสบาย ประหยัดเวลา ลดขั้นตอนการชำระภาษี การมีระบบการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลต่อการเพิ่มรายได้ของเทศบาลและสนับสนุนการพัฒนาบริการสาธารณะต่าง ๆ จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการประเมินประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานของหน่วยงานเทศบาล (รติพร มีชัย และคณะ, 2563) ทั้งนี้ การสำรวจความพึงพอใจของผู้เสียภาษีจะช่วยให้เทศบาลสามารถพัฒนาและปรับปรุงการให้บริการระบบการเสียภาษีออนไลน์ให้มีความถูกต้องแม่นยำ และพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่องให้ดีขึ้น (กองนโยบายและแผน, 2565) เทศบาลเมืองแพรวกาใหม่ อำเภอ

เมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ได้นำระบบการคำนวณภาษี การจัดเก็บฐานข้อมูล ผู้เสียภาษีมาเข้าระบบออนไลน์ในแอปพลิเคชันที่สามารถจัดเก็บฐานข้อมูลผู้เสียภาษีรายเดิม ทั้งหมด ช่วยลดขั้นตอนการให้บริการการชำระภาษี สามารถเข้าถึงข้อมูลภาษีได้อย่างสะดวก รวดเร็ว (ธนัชฐา อามาตย์ และ กฤษดา เขียววัฒนสุข, 2565) นอกจากนี้ เทศบาลเมือง แพรกษาใหม่ยังนำระบบการชำระภาษีผ่านแอปพลิเคชันแบงก์กิ้งโมบายมาช่วยอำนวยความสะดวก สามารถทำได้ทุกที่ ประหยัดเวลาในการเดินทางมาชำระที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อย่างไรก็ตาม การนำระบบภาษีออนไลน์มาใช้ยังพบปัญหา คือ การออกใบเสร็จอิเล็กทรอนิกส์ให้กับผู้เสียภาษีได้ทันที และปัญหาในเรื่องผู้เสียภาษีไม่ยอมรับหนังสือแจ้งให้ชำระภาษี ทำให้ล่วงเลยกำหนดระยะเวลาที่ต้องชำระภาษี จึงเกิดเบี้ยปรับเพิ่ม ส่งผลให้ไม่สามารถใช้ระบบออนไลน์ผ่านโมบายแบงก์กิ้งได้ ทำให้เกิดความเข้าใจผิด และไม่เข้าใจในขั้นตอนการใช้ระบบ ภาษีออนไลน์ (สุภารัตน์ สะโดอยู่ และ แสงจิตต์ ไต้แสง, 2565)

เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ได้ดำเนินการเพื่อบริการประชาชนตามบทบาทหน้าที่ ของเทศบาลที่กำหนด ซึ่งในแต่ละวันมีประชาชนมาติดต่อราชการเพื่อใช้บริการจำนวนมาก หนึ่งในนั้นคือการชำระภาษีท้องถิ่นซึ่งการให้บริการของเจ้าหน้าที่อาจไม่เพียงพอและการบันทึก ข้อมูลผู้เสียภาษีและการชำระเงินอาจมีข้อผิดพลาด ผู้ศึกษามีความสนใจศึกษาคุณภาพการ ให้บริการเสียภาษีที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ จากปัญหาการชำระภาษีที่ดินและสิ่งปลูก สร้างนี้ ผ่านระบบออนไลน์ รวมไปถึงฐานข้อมูลผู้เสียภาษีไม่เป็นปัจจุบันเพราะเจ้าของทรัพย์สิน ไม่แจ้งการย้ายที่อยู่ ไม่แจ้งการเปลี่ยนแปลงการทำประโยชน์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง และระบบ การชำระภาษีนี้นี้ ผู้เสียภาษีที่มีค่าปรับจะไม่สามารถชำระผ่านโมบายแบงก์กิ้งได้ ผู้ศึกษามีความ สนใจที่จะปรับปรุงระบบให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมไปถึง หน่วยงานรัฐอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การลิงข้อมูลกับสำนักงานที่ดิน จังหวัดสมุทรปราการ ในเรื่องการไม่ชำระภาษีที่ดินและสิ่ง ปลูกสร้างนี้ให้เสร็จสิ้นจะถูกอายัดที่ดินดังกล่าว รวมไปถึงการลิงข้อมูลกับกรมธนารักษ์ข้อมูล ด้านการประเมินราคาที่ดินและสิ่งปลูกสร้างผ่านทางระบบออนไลน์ และปรับปรุงระบบให้มี การแจ้งเตือนผู้ชำระภาษีเมื่อถึงเวลากำหนดที่ต้องชำระ การแจ้งเปลี่ยนที่อยู่ การแจ้งเปลี่ยนแปลงประโยชน์ที่ดิน ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ให้ครอบคลุมทุกๆ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำ ผลการศึกษานี้เสนอต่อผู้บริหารเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบภาษีออนไลน์ให้มีประสิทธิภาพ ดียิ่งขึ้น ยังช่วยให้รายได้จากการจัดภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้เสียภาษีได้รับ ความเป็นธรรมในการเสียภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง

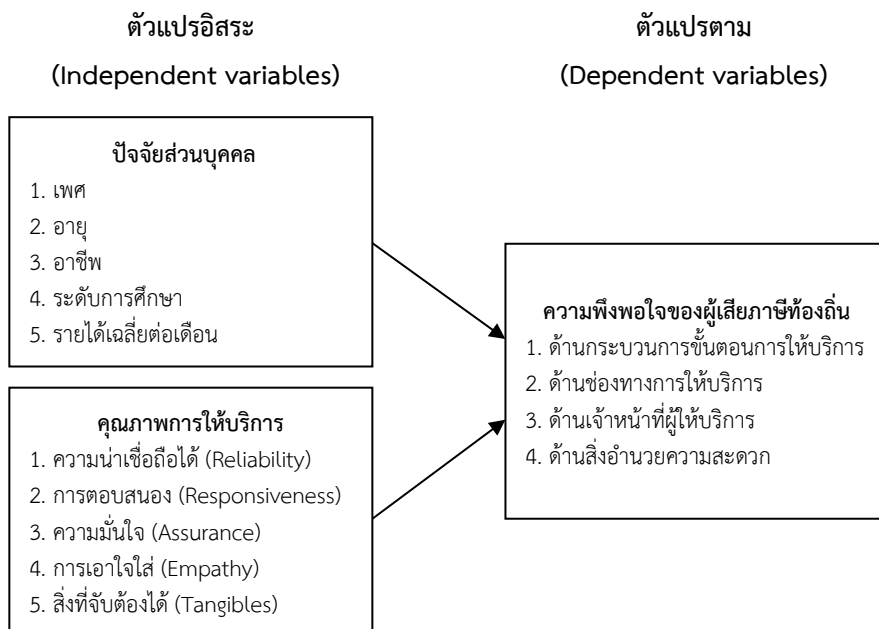
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษี ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีผ่านระบบออนไลน์ ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน
2. คุณภาพการให้บริการส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ ตำบลแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2567 จำนวน 5,258 ราย การเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ ตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ซึ่งเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมในการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่ทราบจำนวน โดยระดับความเชื่อมั่นที่ใช้กำหนดอยู่ที่ 95% และมีค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ไม่เกิน 5% ตามที่กำหนดในตารางของ Krejcie & Morgan ขนาดของประชากร 5,258 คน ควรมีขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 358 คน อย่างไรก็ตาม เพื่อเพิ่มความแม่นยำของข้อมูลและลดข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ผู้วิจัยจึง ขยายขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 400 คน เพื่อให้สามารถสรุปผลได้อย่างน่าเชื่อถือและมีความถูกต้องในเชิงสถิติ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาในเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัย และนำไปสู่การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคล เป็นแบบตรวจรายการ (Check List) และคำถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการและความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่น ในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ โดยใช้วิธีการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ตรวจสอบความครอบคลุมของเครื่องมือในด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดสอบ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 400 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติ t-test กับกลุ่มตัวแปรสองกลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวกับกลุ่มตัวแปรที่มากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์แล้วพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.75 และเป็นเพศหญิงจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 41.25 ส่วนมากมีอายุ 31-40 ปี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.75 มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 100,000 บาทขึ้นไป จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.25

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคุณภาพการให้บริการโดยรวม

คุณภาพการให้บริการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ความน่าเชื่อถือได้	4.09	0.32	มาก
2. การตอบสนอง	4.11	0.28	มาก
3. ความมั่นใจ	4.20	0.43	มาก
4. การเอาใจใส่	4.18	0.19	มาก
5. สิ่งที่ต้องได้	4.15	0.22	มาก
รวม	4.16	0.29	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคุณภาพการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.16) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความมั่นใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.20) รองลงมา การเอาใจใส่ ($\bar{X}$ = 4.18) สิ่งที่ต้องได้ ($\bar{X}$ = 4.15) การตอบสนอง ($\bar{X}$ = 4.11) และความน่าเชื่อถือได้ ($\bar{X}$ = 4.09) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวม

ความพึงพอใจภาพรวม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	4.23	0.35	มาก
2. ช่องทางการให้บริการ	4.12	0.42	มาก
3. เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.15	0.31	มาก
4. สิ่งอำนวยความสะดวก	4.21	0.25	มาก
รวม	4.18	0.33	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่น โดยภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า กระบวนการขั้นตอนการให้บริการมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.23$) รองลงมา สิ่งอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 4.21$) เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ($\bar{X} = 4.15$) และช่องทางการให้บริการ ($\bar{X} = 4.12$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในพื้นที่เทศบาลแพรเทศ อำเภอมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจของผู้เสียภาษี	เพศ				t	p-value
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	4.10	0.47	3.99	0.49	1.168	0.513
2. ด้านช่องทางการให้บริการ	4.12	0.46	3.89	0.66	2.158	0.412
3. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	4.00	0.53	3.95	0.54	0.594	0.842
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.01	0.49	3.94	0.55	0.778	0.667

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในพื้นที่เทศบาลแพรเทศ อำเภอมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในพื้นที่เทศบาลเมืองแพรเทศใหม่ อำเภอมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการวิเคราะห์คุณภาพการให้บริการส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ

Model	Unstandardized coefficients		Standardized coefficients	t	p-value	Collinearity statistics	
	B	Std. error	Beta			Tolerance	VIF
คุณภาพการให้บริการ	1.995	0.143		13.812	0.000*		
ความน่าเชื่อถือได้	0.051	0.021	0.102	2.428	0.015*	0.854	1.169
การตอบสนอง	0.114	0.020	0.230	5.387	0.000*	0.828	1.205
ความมั่นใจ	0.137	0.022	0.256	6.144	0.000*	0.871	1.145
การเอาใจใส่	0.121	0.026	0.198	2.526	0.000*	0.786	1.269
สิ่งที่จับต้องได้	0.105	0.023	0.186	4.344	0.000*	0.824	1.211
R	0.630						
R square	0.397						
Adjust R square	0.390						
Dubin-Watson	1.605						
F	52.138	(0.000*)					

ตัวแปรตามคือ ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาษาใหม่

* p-value $\leq$ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า คุณภาพบริการไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่า Toerance ทุกตัวแปรมีค่ามากกว่า 0.1 และค่า VIF ทุกตัวแปรมีค่าน้อยกว่า 10 และค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.605 แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) ระหว่างคุณภาพการให้บริการและความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ มีค่าเท่ากับ 0.630 พบว่า ตัวแปรคุณภาพการให้บริการกับความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกาษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งสองตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.397

อภิปรายผล

1. ความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความมั่นใจ รองลงมาคือด้านการเอาใจใส่ด้านสิ่งที่จับต้องได้ ด้านการตอบสนอง และลำดับสุดท้ายคือ ด้านความน่าเชื่อถือได้ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาทิพย์ กำธรพิพัฒนกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าที่ได้รับอิทธิพลจากคุณภาพการให้บริการการจัดการข้อร้องเรียน และความจงรักภักดีของลูกค้า ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำลिन เทียมแก้ว (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาทิพย์ กำธรพิพัฒนกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าที่ได้รับอิทธิพลจากคุณภาพการให้บริการ การจัดการข้อร้องเรียน และความจงรักภักดีของลูกค้า ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของลูกค้ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำลिन เทียมแก้ว (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการของสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้บริการมีความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. การทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า

3.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโชติมนต์ แสงดิษฐ์ (2560) ศึกษาคุณภาพบริการที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการรถเช่าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ABC ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้บริการรถเช่าของลูกค้าที่แตกต่างกันส่งผลต่อความพึงพอใจต่อการใช้บริการรถเช่าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ABC ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านวัตถุประสงค์การให้บริการรถเช่าและด้านช่องทางการติดต่อใช้บริการรถเช่า

3.2 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 พบว่า คุณภาพการให้บริการส่งผลเชิงบวกต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมือง

สมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โดยคุณภาพการให้บริการทั้ง 5 ด้าน ส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในท้องถิ่นในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.630 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R square) เท่ากับ 0.397 หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ ขึ้นอยู่กับคุณภาพบริการ ร้อยละ 39.7 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เมื่อปรับแล้ว (Adjusted R square) เท่ากับ 0.390 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาทิพย์ ถาวรพิพัฒน์กุล (2558) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้าที่ได้รับอิทธิพลจากคุณภาพการให้บริการ การจัดการข้อร้องเรียน และความจงรักภักดีของลูกค้า ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการมีผลโดยตรงต่อความพึงพอใจของลูกค้า และส่งผลต่อความจงรักภักดีต่อองค์กรในระยะยาว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pandya et al. (2020) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาร้านค้าแพโดยใช้แนวทาง Voice of Customer (VoC) ผลการศึกษา พบว่า การรับฟังความคิดเห็นของลูกค้าและนำข้อมูลเชิงลึกไปปรับปรุงเมนู บรรยากาศร้าน และคุณภาพการบริการ สามารถเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าและทำให้เกิดความภักดีต่อแบรนด์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาความคาดหวังของผู้ใช้บริการ เพื่อให้สามารถพัฒนาแนวทางการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปรับปรุงระบบสารสนเทศให้สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น
2. ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการให้บริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความพึงพอใจในการใช้บริการ
3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้บริการในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองแพรกษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ เท่านั้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มบุคคลทั่วไปที่เคยใช้บริการด้านภาษีในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กองนโยบายและแผน. (2565). **ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม (รายงานวิจัยสถาบัน)**. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- โชติมนต์ แสงดิษฐ์. (2560). **คุณภาพบริการที่มีผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในการใช้บริการรถเช่าของห้างหุ้นส่วนจำกัด ABC**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนิษฐา อามาศย์ และ กฤษดา เขียววัฒนสุข. (2565). **คุณภาพการให้บริการและภาพลักษณ์ตราธุรกิจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจใช้บริการขนส่งโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมในเขตจังหวัดปทุมธานี**. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 9(2), 17-30.
- น้ำลีน เทียมแก้ว. (2561). **การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประจำปีการศึกษา 2560 (รายงานการวิจัย)**. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รติพร มีชัย, สำเริง นนศิริ, ชลลดา เหมาะะธูลิน, นฤมล ชินวงศ์, ศุภกิจ พาณิชย์กุล, ยุทธนา จันทร์ปิฎ, ภัทรจิตรา เพ็ญชนะ และ อุดลย์ ทองแกม. (2563). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการยื่นแบบชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี**. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี*, 2(6), 1-13.
- สุดาร์ตน์ สะโดอยู่ และ แสงจิตต์ ไต้แสง. (2565). **ปัจจัยในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทแอลเลคแอนด์แอลเทค (ประเทศไทย) จำกัด จังหวัดปทุมธานี**. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 24(2). 1-10.
- สุทธาทิพย์ กำธรพิพัฒนกุล. (2558). **ปัจจัยด้านคุณภาพการให้บริการที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจของลูกค้า การตั้งใจซื้อซ้ำและการบอกต่อของผู้ใช้บริการในธุรกิจ LINE MAN**. *วารสารวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน*, 4(2), 80-93.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2553). **ศัพท์บัญญัติสำนักงานราชบัณฑิตยสภา**. สืบค้น 24 มกราคม 2568, จาก https://dictionary.orst.go.th/lookup_domain.php.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2554). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. สืบค้น 25 มกราคม 2568, จาก <https://coined-word.orst.go.th>.

- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607-610.
- Pandya, A., Ismoyowati, D., & Suharno. (2020). Developing Coffeeshop Improvement Strategy by Considering Voice of Customer. **Agroindustrial Journal**, 7(2), 475-483.

ENHANCING STUDENT ENGAGEMENT AND INTEREST IN LEARNING THROUGH RANDOM CLASSROOM ACTIVITIES: AN EXAMINATION OF FACTORS INFLUENCING STUDENT SATISFACTION USING RANDOM FOREST ALGORITHM

Anutchai Chutipascharoen¹, Soradech Krootjohn², and Jeeranun Tasuntia^{1,*}

¹Department of Computer Technology, Faculty of Agriculture and Technology,
Rajamangala University of Technology Isan Surin Campus

²Department of Computer Education, Faculty of Technical Education,
King Mongkut's University of Technology North Bangkok

Received: 23 October 2025

Revised: 25 December 2025

Accepted: 26 January 2026

Abstract

After the COVID-19 pandemic, educational institutions shifted from online back to face-to-face learning. However, this transition resulted in decreased student engagement, mainly due to the prolonged period of prior online learning. Researchers sought to increase student engagement by implementing random classroom activities based on student interests. The purpose of this study was 1) to develop a conceptual framework for implementing random classroom activities based on students' interests, 2) to evaluate students' satisfaction with the use of random classroom activities based on their interests, and 3) to identify factors that influence their satisfaction. Methods: The study used a comprehensive approach that included reviewing relevant theories, developing a conceptual framework, conducting experiments, collecting data, and analyzing data using descriptive statistics and the random forest algorithm. The study involved 60 undergraduate students (n = 60) and employed a mixed analytical approach, including descriptive statistics and a Random Forest algorithm, to explore non-linear relationships among learner-related variables. The Random Forest model achieved an overall classification accuracy of 83.33%, providing exploratory insights into factors associated with student satisfaction. Results: Students

* Corresponding author: Jeeranun Tasuntia

E-mail: jeeranunt.ta@gmail.com

reported a high level of satisfaction with the random activities tailored to their interests, with a mean rating of 3.80 and a standard deviation of 1.08. Based on the random forest algorithm, the primary factor influencing student satisfaction was their grade point average (GPA), which had the highest importance value of 0.29. Conclusions: This result highlights the significant role that students' academic performance and learning ability play in determining their level of satisfaction.

Keywords: Student interests, Random classroom activities, Active learning, Machine learning, Random forest

Introduction

After the COVID-19 pandemic, as infection rates declined compared to previous outbreaks, many educational institutions transitioned from online learning back to traditional face-to-face instruction. This transition has had several positive effects on both students and instructors in a variety of fields. For example, the return to traditional educational settings has proven beneficial in fields that require hands-on engagement, such as programming or experimental scientific disciplines. These disciplines require students to engage in hands-on activities to gain experiential learning, and they benefit greatly from the guidance of expert instructors to more effectively achieve their learning goals. A study by Taneja and Dutt (2021) found that 75.32% of students preferred traditional face-to-face learning, believing that instructors were more effective at imparting knowledge in person.

However, the prolonged period of online learning led to changes in students' learning behaviors when they returned to traditional face-to-face classes. In addition, Cickovska (2020) found that instructors faced increasing difficulties in teaching, primarily due to a decrease in student engagement and class participation. Students often engaged in behaviors unrelated to learning, such as looking out the window, talking to classmates, and using smartphones for entertainment. These behaviors led to increased disengagement, which is supported by Taneja and Dutt's (2021) finding that 65.8% of students preferred learning sessions that lasted 30-45 minutes, while 33.5% preferred sessions

that lasted only one hour. In addition, most current college students, often categorized as Gen-Z, are accustomed to immediate and rapid results in the classroom. The observed behavioral trends present significant challenges for instructors in managing classes, preparing learning environments, and effectively allocating class time to meet the needs of today's learners.

Additional research by Cickovska (2020) found that many instructors believed they needed to find ways to motivate students, increase their interest, and engage them more effectively. However, the expected results were not achieved because students did not respond as expected. The observed decline in student engagement during classes longer than 30-60 minutes negatively impacted courses that required longer class periods. In addition, the underlying characteristics of Gen-Z students, who are digital natives (Seemiller & Grace, 2017), contribute significantly to this trend. Given these challenges, addressing student engagement in traditional classrooms following the COVID-19 pandemic has become a critical focus. The purpose of this study is to explore strategies that instructors can implement to increase student engagement and improve learning outcomes.

Research in the field of education has shown that Active Learning has gained significant attention in recent years. This learning model emphasizes engaging students in hands-on activities rather than relying solely on lectures (Johnson & Johnson, 2008). It places students at the center of the learning process and requires their active participation in the classroom (Prince, 2004). Such engagement helps students effectively develop their skills through active involvement in various activities (Michael, 2006). In addition, participation in these activities promotes critical thinking, problem solving, and teamwork. A study by Burrowes (2003) compared exam scores between a control group taught using traditional method and an experimental group using Active Learning techniques. The results showed that the experimental group performed significantly better. There is substantial evidence that Active Learning enhances both knowledge acquisition and skill development. As a result, the benefits of implementing Active Learning in the classroom are numerous, making it a promising solution to the problem of student engagement.

To support such innovative teaching approaches, technology serves as a key enabler. It plays an important role in the development of all sectors, including improving the quality of life (Fullan, 2013). It increases work efficiency, reduces time spent on tasks, minimizes redundancy, and reduces energy consumption. In the education sector, technology is used extensively to improve teaching and learning processes. Information technology is critical for creating innovations, including classroom activities that foster better interaction between teachers and students (Duhaney & Zemel, 2000). According to Drigas and Angelidakis (2017), the integration of technology into education offers measurable benefits for all stakeholders, impacting both direct learning outcomes and broader educational environments. A key benefit of technology is its ability to facilitate learning anytime, anywhere, enabling students to learn more effectively. As a result, technology is essential for the advancement of the education sector. García-Morales et al. (2021) emphasized the importance of understanding the strengths and limitations of existing technologies before improving or developing a new one. This approach ensures that new technologies address existing challenges and lead to more effective solutions. In addition, research by Muthuprasad et al. (2021) showed that appropriately designed educational technologies could significantly improve learning outcomes and overall efficiency.

Based on the studies reviewed, the researcher developed a conceptual framework for implementing random classroom activities tailored to students' interests, supported by educational technology, and integrated within the framework of Active Learning. The goal is to develop classroom activities that actively engage students and increase their interest in learning. This research aims to explore student satisfaction and identify factors that influence satisfaction in higher education, with the intention of providing insights into the design of classroom activities that address student engagement issues and contribute to future educational strategies. Learners in Generation Z exhibit complex, dynamic, and non-linear learning behaviors influenced by multiple interrelated factors, including academic performance, learning preferences, technology familiarity, and engagement patterns. To address this complexity, this study employed a Random Forest algorithm, a machine learning technique well-suited for modeling non-linear relationships and high-order interactions without requiring strict

parametric assumptions. Random Forest enables the identification of relative feature importance across multiple dimensions of learner experience, providing a more nuanced understanding of the factors contributing to student satisfaction in active learning environments.

Objectives

1) To develop a conceptual framework for implementing random classroom activities aligned with students' interests, incorporating educational technology within the context of Active Learning, to increase student engagement in higher education.

2) To examine the satisfaction levels of undergraduate students with the implementation of random classroom activities tailored to their interests, supported by educational technology, and integrated within the framework of Active Learning.

3) To explore the perspectives of undergraduate students regarding the implementation of random classroom activities tailored to their interests, supported by educational technology, and integrated within the framework of Active Learning.

4) To investigate the factors influencing undergraduate students' satisfaction with the implementation of random classroom activities tailored to their interests, supported by educational technology, and integrated within the framework of Active Learning.

Literature Review

Classroom activities are an integral part of the Active Learning model, which emphasizes student participation. This approach plays an important role in teaching and learning by enhancing learning effectiveness and increasing student engagement. Classroom activities positively impact students physically, cognitively, and emotionally, all of which are essential for learning and skill development (Dinkel et al., 2017). Effective classroom activities include several key elements. Miller et al. (1988) emphasized that creating situations in which students feel personally connected to the material significantly increases their engagement. However, Deci (1971) argued that imposing excessive conditions

for participation can decrease student interest. In addition, encouraging future participation through rewards may increase the frequency of repeated engagement. Higgins (2000) further emphasized that fun activities and an appropriate atmosphere can motivate students to participate in activities again.

Factors that influence students' interest in classroom activities include personal interests, past experiences, academic disciplines, and various complex internal factors (Ainley, 2012). Students' initial interest plays a significant role in their participation, as activities that align with their interests encourage engagement without hesitation. Izard (2007) emphasized that interest significantly influences learning behaviors. Therefore, it is essential to develop techniques for classroom activities that effectively capture students' attention. Research by Gentry et al. (2002) found that students' level of education influences their interest and enjoyment of activities. At higher levels of education, students are more likely to engage in activities because such activities are less frequent compared to lower levels where they are more frequently incorporated.

Additional recommendations for conducting classroom activities suggest that they should be simple and not overly complex, allowing instructors to manage the classroom more effectively. Moreover, the duration of the activity should ideally be between 5 and 10 minutes to maximize its appeal (McMullen et al., 2014). Based on the research findings mentioned above, it can be concluded that classroom activities have a positive impact on students, increasing their engagement and improving their learning behaviors. However, instructors must remain mindful of the potential challenges discussed in order to ensure the success and effectiveness of these activities for both students and instructors. Learning psychology research suggests that randomized outcomes can stimulate intrinsic motivation by reducing predictability and increasing novelty, thereby encouraging continued engagement. Consequently, this study aims to develop a conceptual framework for implementing random classroom activities that are aligned with students' interests. Given the multifaceted nature of student satisfaction, traditional statistical methods alone may not capture the complex interactions between variables. Therefore, this study incorporates machine learning-specifically the Random Forest algorithm-as an analytical tool to uncover

the underlying patterns in the data and to determine the most influential factors affecting student satisfaction.

The basic concept of Random Forest is a supervised machine learning algorithm used for classification tasks and regression. It is an extension of the Decision Tree algorithm that addresses the problem of overfitting commonly encountered in Decision Trees (Breiman, 2001). The working principle of Random Forest involves data sampling, variable selection, and result aggregation. Furthermore, Random Forest is capable of handling large datasets and complex relationships within the data effectively. It can also evaluate feature importance to identify the factors that influence the outcomes.

The application of Random Forest in the educational context can enhance data analysis and assist in decision-making for designing and developing teaching strategies. For example, Beulac and Rosenthal (2019) used Random Forest for predictive analysis to study students' academic progress in higher education, enabling the identification of students at risk of low academic progression, thus improving support for them. Similarly, Yu (2021) applied Random Forest to predict the success of online learning, leading to improvements and refinements in online teaching methods for greater effectiveness.

Additionally, Random Forest is also capable of classifying various factors. Zhang et al. (2021) examined factors influencing students' satisfaction with online learning during the COVID-19 pandemic using the Random Forest algorithm. Related research indicates that applying this algorithm enables efficient data analysis, leading to new insights and contributing to educational knowledge. In this study, the Random Forest algorithm is used to investigate factors influencing student satisfaction with random classroom activities.

Instructional Design Framework

The instructional design framework for the technique of organizing random activities in the classroom based on students' interests consists of 3 key components: teacher, students, and educational technology, as shown in Fig 1.

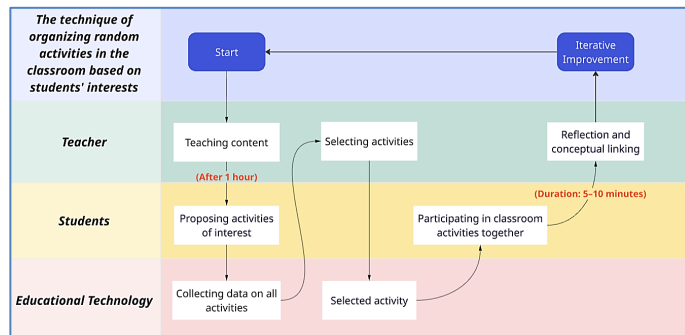

Fig. 1 instructional design framework for the technique of organizing random activities in the classroom based on students' interests.

Although the activities are randomly selected, they are pedagogically structured to support learning objectives rather than serving as mere recreational breaks. Each activity is designed to stimulate cognitive engagement, promote peer interaction, and activate prior knowledge related to the lesson content. The post-activity phase emphasizes conceptual reflection and knowledge integration, ensuring alignment with Active Learning principles. The process of organizing random activities in the classroom based on students' interests consists of the following steps:

1) Start: This marks the beginning of the lesson and serves as the initial stage of the teaching process.

2) Teaching content: The teacher presents the lesson content through lectures, demonstrations, or scenario-based simulations.

3) Proposing activities of interest: After an hour of content delivery, students propose activities in which they are interested. The proposed activities must be engaging, relevant, appropriate for the classroom environment, and free from excessive constraints, following the principles and theories discussed earlier to ensure effective implementation.

4) Collecting data on all activities: Students submit their proposed activity names through a Learning Management System (LMS) in a virtual classroom prepared by the instructor.

5) Selecting Activities: The teacher collects all proposed activities submitted by students, then reviews and screens them based on specific

criteria-such as feasibility within a 5-10 minute timeframe, appropriateness for the classroom context, and encouragement of creativity. The shortlisted activities are then prepared for the random selection process.

6) Selected activity: The teacher uses educational technology, such as a spinning wheel application, to input the selected activities into the system, which then randomly selects one to be implemented that week.

7) Participating in classroom activities together: All students engage in the randomly selected classroom activity, promoting collaboration and Active Learning.

8) Feedback and Reflection: After completing the activity, students provide feedback regarding engagement, relevance, and perceived learning value. The instructor analyzes this feedback to refine and update the activity database for future sessions.

9) Iterative Improvement: The refined activity database is then used to inform the selection and design of subsequent random classroom activities, creating a continuous improvement cycle.

Research Methodology

This research methodology consists of the following steps: (1) research participants, (2) research design, (3) data collection, and (4) data analysis.

Research Participants

The participants of this study were 66 undergraduate students of the Faculty of Agricultural Technology, Surin Campus, Rajamangala University of Technology Isan, in the first semester of the academic year 2024. Purposive sampling was used based on their course enrollment, as follows:

- 1) Digital Media Design and Development, 14 students
- 2) Computer-Assisted Instruction, 8 students
- 3) Data Structures and Algorithms, 14 students
- 4) Special Topics in Computer Science, 11 students
- 5) Selected Topic Development, 19 students

Research Design

The researcher conducted an experiment based on an experimental design in the form of a One-Shot Case Study design, as shown in Table 1.

Table 1 Experimental Design Used in Research

Group	Pre-Test	Intervention	Post-Test
E ₁	-	X	O ₁

Where:

- E₁ represents the experimental group, 66 students.
- X represents the intervention using the developed framework for random class activity management based on students' interest.
- O₁ represents the post observation after the experiment.

Data Collection

This research was approved for ethical clearance under the human ethics approval number HEC-03-67-007. After completing the preparation of the learning environment and all related tools, the researcher started the study on June 20, 2024, and completed it on August 20, 2024. The instructional time was 4 hours per week for a total of 8 weeks. Before the beginning of the experiment, the researcher had explained to all participants the teaching approach using the random class activity management technique based on students' interests. The experiment was conducted according to the developed framework. After the experiment was completed, the researcher collected data using a student satisfaction survey on the random class activity management technique based on students' interests. The survey was divided into three parts: 1) general information including gender, computer affinity, devices, and teaching method affinity, 2) student satisfaction, and 3) suggestions regarding the strengths and weaknesses of the technique. The researchers included only completed surveys, resulting in a total of 60 out of 66 surveys being considered for analysis.

Data Analysis

The researcher analyzed the students' satisfaction data using content analysis and statistical descriptives, including frequency, percentage, mean, and standard deviation. The Random Forest algorithm is used to examine the factors that influence students' satisfaction with random classroom activities.

Results

This study examines students' satisfaction with the randomized classroom activity technique, which incorporates educational technology to support Active Learning. The results are outlined below.

1. Student Demographics and Satisfaction with the Random Activity Management Technique

Table 2 General Information

List	Total	
	Student	Percentage
1. Gender		
Male	34	56.67
Female	24	40.00
Not Specified	2	3.33
2. Computer Affinity		
Satisfied	49	81.67
Unsatisfied	0	0.00
Neutral	11	18.33
3. Devices		
Personal Computer	7	11.67
Laptop	42	70.00
Smartphone	1	1.67
Using More than One Device	10	16.66
4. Teaching Method Affinity		
Traditional Teaching	6	8.00
Collaborative Learning	9	12.00
Practical-based Learning	22	29.30
Blended Learning	23	30.70

From Table 2, it was found that the total participants were divided into 34 males, accounting for 56.67%, and 24 females, accounting for 40.00%. Regarding interest in computers, 49 participants reported a high level of interest in computer-related topics, accounting for 81.67%, while 11 participants expressed a neutral attitude, representing 18.33%. In terms of devices used for learning, the most used device was a laptop, with 42 participants, accounting for 70.00%. Additionally, the most preferred teaching method was Blended Learning, with 23 participants, accounting for 30.70%. This was followed by Practice-based

Learning with 22 participants, making up 29.30%. Collaborative Learning was the next preference, with 9 participants, accounting for 12.00%, and the least preferred method was Traditional Teaching, with 6 participants, accounting for 8.00%.

Table 3 Results of student satisfaction evaluation using a five-point Likert scale for the random activity management technique based on students' interests

Item	Total (n=60)		
	$\bar{X}$	SD	Level of satisfaction
1. Promoting student participation	3.80	1.07	high
2. Promoting student interest in learning	3.87	1.08	high
3. Promoting student focus in learning	3.77	1.09	high
4. Creating enjoyment in the classroom	3.81	1.09	high
5. Reducing stress from prolonging learning sessions	3.75	1.16	high
Total	3.80	1.08	high

Table 3 shows the overall rating of student satisfaction using a 5-point Likert scale regarding the technique of managing classroom activities randomly based on student interests. The results show that overall students expressed a high level of satisfaction with a mean of 3.80 and a standard deviation of 1.08. When analyzing individual items, the highest rated aspect was "Promoting student interest in learning," with a mean of 3.87 and a standard deviation of 1.08. This was followed by "Creating enjoyment in the classroom" with a mean of 3.81 and a standard deviation of 1.09, and "Promoting student participation" with a mean of 3.80 and a standard deviation of 1.07.

2. Student Perspectives on the Technique of Randomly Managed Classroom Activities

The researcher analyzed students' feedback on the technique of randomly managed classroom activities based on their interests. This analysis, derived from open-ended responses in the satisfaction survey, was categorized into two main themes:

Positive Attitudes

The majority of students reported that this technique effectively reduced stress from prolonging learning sessions, creating a more relaxing and enjoyable classroom environment. They highlighted that activities generated from student suggestions enhanced engagement and enjoyment. In addition, students noted that randomized activities increased their interest in attending future classes, leading to higher participation and motivation.

Negative Attitudes

Some students felt that the frequency of activities was excessive, suggesting that weekly activities might not be ideal. They observed that frequent activities occasionally disrupted their focus, making it more challenging to retain academic content.

3. Data Analysis Using the Random Forest Algorithm to Study Factors Affecting Student Satisfaction

The dataset consisted of 60 student satisfaction responses, which covered six variables: gender, computer affinity, cumulative GPA, preferred learning methods, subject, and pre-class preparation. The data preparation process involved verifying completeness and cleaning the dataset by removing inconsistent records and entries with missing values.

The cleaned dataset was then transformed into a format suitable for analysis using the selected algorithm. The satisfaction scale was stratified using equal-interval classification to ensure methodological transparency and to avoid bias in class distribution. Each category spans an equal range of 1.33 points on the five-point Likert scale. Students' satisfaction scores were categorized into three levels:

Scores between 1.00 and 2.33 were labeled as "Poor".

Scores between 2.34 and 3.67 were labeled as "Fair".

Scores between 3.68 and 5.00 were labeled as "Good".

Subsequently, the data was split into a training set (70%) and a test set (30%) using the Random Forest algorithm for analysis. This approach ensured that the data was well structured and prepared for predictive modelling and factor analysis.

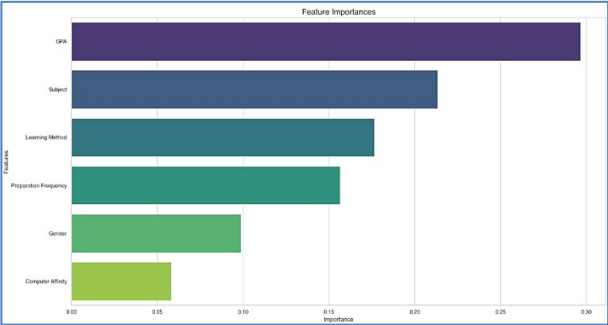

Fig. 2 Variables Importance Plot Highlighting Key Factors Influencing Student Satisfaction

According to Figure 2, the analysis using the Random Forest algorithm identified the importance of various features in predicting student satisfaction. The results revealed that GPA was the most significant predictor, with an importance score of 0.29. The second most significant feature was Subject, with an importance score of 0.21, followed by Teaching Method, with an importance score of 0.18, and Preparation for Class, with an importance score of 0.16. The feature with the lowest importance was Gender, with an importance score of 0.10, and Computer Affinity, with an importance score of 0.06. These findings highlight the varying levels of influence that each feature has on students’ satisfaction, providing insights into key factors that educators can target for improvement.

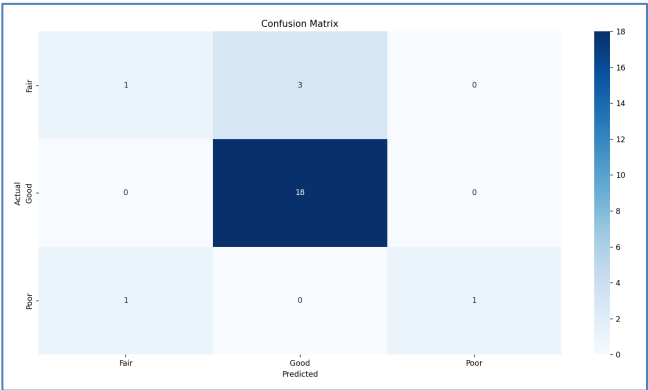

Fig. 3 Confusion Matrix Representing Model Predictions

From Figure 3, the model's performance metrics for each class are as follows:

Class 0 (Fair): Precision = 0.50, Recall = 0.25, F1-Score = 0.33

Class 1 (Good): Precision = 0.86, Recall = 1.00, F1-Score = 0.92

Class 2 (Poor): Precision = 0.00, Recall = 0.25, F1-Score = 0.33

The model achieved an overall accuracy of 83.33%, demonstrating strong predictive performance for the majority class (Good) but struggling with less frequent classes (Fair and Poor). These results suggest that further model tuning, such as class balancing or alternative classification techniques, may enhance its performance across all categories.

Discussion

This research explored a framework for implementing randomized classroom activities tailored to the interests of undergraduate students, supported by educational technology, and rooted in Active Learning principles. The goal was to increase student engagement and interest in learning. The findings are discussed below:

1) Student Satisfaction, the experimental results revealed that overall students' satisfaction was high, with a mean of 3.80 and a standard deviation of 1.08. The dimensions with the highest satisfaction scores, ranked in order, were: 1) Promoting student interest in learning, 2) Creating enjoyment in the classroom, 3) Promoting student participation, 4) Promoting student focus in learning, and 5) Reducing stress from prolonging learning sessions. The high level of satisfaction can be attributed to the randomized classroom activities tailored to students' interests, which were directly relevant to the learners. This alignment led most students to actively engage in the activities during each session. Additionally, these activities fostered social skills, as students interacted more frequently with their classmates during the activities. For instance, storytelling activities centered on mysterious phenomena in the classroom received significant attention. This success stemmed from the alignment of the activity topic with the students' existing interests. Once the activity began, students demonstrated attention and active listening. When the activity concluded, the instructor could transition seamlessly into the lesson because students were already attentive

and focused on the class. This observation aligns with the ideas proposed by Miller et al. (1988), who suggested that creating situations where students perceive the topic as personally relevant increases their engagement in activities. Furthermore, Ainley (2012) explained that students' pre-existing interests significantly influence their engagement in activities. When an activity is closely related to their interests, students are more likely to participate without hesitation. Additional evidence from the evaluation responses indicates that these randomized activities were effective in enhancing motivation. Students noted that the activities were enjoyable because they could participate in suggesting activity ideas. The surprise of learning about the weekly activity sparked excitement, further motivating them to engage actively. While the activities introduce elements of enjoyment and novelty, they differ fundamentally from traditional brain breaks by being intentionally designed to reinforce learning concepts and sustain cognitive engagement rather than interrupt it.

2) Factors Influencing Students' Satisfaction, the study found that the most significant factor influencing students' satisfaction was the GPA, which had the highest importance value of 0.29. This result highlights that students' academic performance and learning ability play a crucial role in determining their level of satisfaction. Students with higher GPA tend to exhibit a more positive attitude toward the learning process and are more likely to feel satisfied. This finding aligns with Moore's (2018) research, which identified a significant positive correlation between GPA and students' satisfaction. Furthermore, Walker-Marshall and Hudson (1999) emphasized that GPA is one of the most influential factors affecting students' satisfaction. Similarly, Grayson (2004) corroborated that student satisfaction is related to both GPA and the teaching methods employed by instructors. However, the researcher emphasized that the most critical factor affecting students' satisfaction is their underlying personality characteristics. In addition to GPA, secondary factors influencing student satisfaction included course subjects and teaching methods. These findings underscore the importance of the relevance of course content and the instructor's approach to delivering knowledge. Specifically, teaching methods tailored to meet the needs of students play a significant role in enhancing satisfaction levels. Flexible and adaptive

teaching strategies can contribute to a more engaging and fulfilling learning experience for students.

An additional consideration emerging from this study is the potential role of learning readiness in shaping student responses to randomized classroom activities. Students with higher GPA levels may exhibit greater adaptability, self-regulation, and tolerance for uncertainty, enabling them to engage more positively with dynamic and unpredictable learning formats. In contrast, students with lower GPA levels may prefer more structured and predictable learning environments that demand less sustained engagement. These differences suggest that the effectiveness of randomized active learning strategies may vary across learner profiles. Consequently, instructional designs should consider flexible implementation approaches to accommodate diverse readiness levels. Future research should further investigate learning readiness as a moderating factor in technology-supported active learning environments.

Interestingly, computer affinity exhibited the lowest feature importance score (0.06), which contrasts with common assumptions regarding technology-supported learning interventions. This finding may be attributed to the simplicity and intuitive design of the spinning wheel application, which requires minimal technical proficiency. As a result, students with varying levels of computer familiarity were able to engage with the activity equally, reducing the influence of computer affinity on satisfaction outcomes. From a learning design perspective, this aligns with principles of universal design for learning (UDL) and reduced extraneous cognitive load, where tool usability minimizes technical barriers and allows learners to focus on the activity itself rather than the technology.

Although the intervention generally enhanced student engagement, qualitative feedback indicated that some learners perceived the frequency of random classroom activities as excessive and occasionally disruptive to their concentration. From the perspective of cognitive load theory, frequent activity interruptions may introduce extraneous cognitive load, particularly during cognitively demanding lessons. This suggests that the effectiveness of such activities is contingent not only on their content but also on their timing and frequency. To maintain an optimal balance between classroom enjoyment and academic focus, future implementations should consider reducing the activity

frequency (e.g., bi-weekly) or aligning activities with natural instructional transitions. These insights provide practical guidance for refining active learning designs to maximize engagement while minimizing cognitive disruption.

In this study, Random Forest was primarily utilized as an exploratory analytical tool to identify key contributing factors and interaction patterns related to student satisfaction, rather than as a final predictive model. The active learning method, implemented through randomized classroom activities tailored to students' interests, increases engagement, improves concentration, and reduces stress, resulting in high levels of student satisfaction. At the same time, this approach allows instructors to manage classrooms more effectively and deliver content more efficiently. Such a method offers a viable solution to student engagement issues. However, the successful implementation of this method depends on several factors, including grade point average (GPA), course content, teaching methods, and the unique individual characteristics of the students. Therefore, the design of activities should be tailored to the interests and individual characteristics of students in different learning contexts in order to maximize the effectiveness of the instructional process.

Suggestion

Limitation

The data collected for analysis revealed that the number of responses indicating low and moderate levels of satisfaction was relatively small, which may result in lower accuracy in the analysis of Class 0 (Fair) and Class 2 (Poor). The model's limited ability to accurately predict low-satisfaction students highlights a critical limitation of applying classification algorithms to small and imbalanced educational datasets. Consequently, the predictive results should be interpreted with caution, particularly for identifying at-risk or dissatisfied learners.

Recommendations

The research findings indicate that Grade Point Average (GPA), which reflects students' prior interest in learning, as well as their underlying individual characteristics, plays a more significant role in influencing learning outcomes than the teaching methods chosen by instructors. Therefore, the development of learning enhancement strategies should focus on strengthening the internal

potential of students, particularly by designing activities or learning strategies that align with their interests and individual characteristics. This approach would help stimulate intrinsic motivation and promote the sustainable development of learning skills.

Future Work

1) Future studies should consider complementing machine learning approaches with traditional inferential statistics, such as regression analysis, to validate and triangulate the observed relationships using larger datasets.

2) Future studies should explore data balancing techniques, such as Synthetic Minority Over-sampling Technique (SMOTE), to improve model sensitivity toward minority satisfaction classes.

References

- Ainley, M. (2012). Students' interest and engagement in classroom activities. In S. L. Christenson, A. L. Reschly, & C. Wylie (Eds.), **Handbook of Research on Student Engagement** (pp. 283–302). Springer.
- Beaulac, C., & Rosenthal, J. S. (2019). Predicting university students' academic success and major using random forests. **Research in Higher Education**, **60**, 1048–1064.
- Breiman, L. (2001). Random Forests. **Machine Learning**, **45**(1), 5–32.
- Burrowes, P. A. (2003). A student-centered approach to teaching general biology that really works: Lord's constructivist model put to a test. **The American Biology Teacher**, **65**(7), 491–502.
- Cickovska, E. (2020). Understanding and teaching Gen Z in higher education. **Horizons International Scientific Journal. Series A: Social Sciences and Humanities**, **26**(3), 275–290.
- Deci, E. L. (1971). Effects of externally mediated rewards on intrinsic motivation. **Journal of Personality and Social Psychology**, **18**(1), 105–115.
- Dinkel, D., Schaffer, C., Snyder, K., & Lee, J. M. (2017). They just need to move: Teachers' perception of classroom physical activity breaks. **Teaching and Teacher Education**, **63**, 186–195.

- Drigas, A. S., & Angelidakis, P. (2017). Mobile applications within education: An overview of application paradigms in specific categories. **International Journal of Interactive Mobile Technologies**, 11(4), 17–29.
- Duhaney, D. C., & Zemel, P. C. (2000). Technology and the educational process: Transforming classroom activities. **International Journal of Instructional Media**, 27(1), 67–72.
- Fullan, M. (2013). The new pedagogy: Students and teachers as learning partners. **Learning Landscapes**, 6(2), 23–29.
- García-Morales, V. J., Garrido-Moreno, A., & Martín-Rojas, R. (2021). The transformation of higher education after the COVID disruption: Emerging challenges in an online learning scenario. **Frontiers in Psychology**, 12, 1–6.
- Gentry, M., Gable, R. K., & Rizza, M. G. (2002). Students' perceptions of classroom activities: Are there grade-level and gender differences?. **Journal of Educational Psychology**, 94(3), 539–544.
- Grayson, J. P. (2004). The relationship between grades and academic program satisfaction over four years of study. **Canadian Journal of Higher Education**, 34(2), 1–34.
- Higgins, E. T. (2000). Making a good decision: Value from fit. **American Psychologist**, 55(11), 1217–1233.
- Izard, C. E. (2007). Basic emotions, natural kinds, emotion schemas, and a new paradigm. **Perspectives on Psychological Science**, 2(3), 260–280.
- Johnson, R. T., & Johnson, D. W. (2008). Active learning: Cooperation in the classroom. **The Annual Report of Educational Psychology in Japan**, 47, 29–30.
- McMullen, J., Kulinna, P., & Cothran, D. (2014). Physical activity opportunities during the school day: Classroom teachers' perceptions of using activity breaks in the classroom. **Journal of Teaching in Physical Education**, 33(4), 511–527.
- Michael, J. (2006). Where's the evidence that active learning works?. **Advances in Physiology Education**, 30(4), 159–167.

- Miller, K. A., Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1988). Intrinsic motivation and self-determination in human behavior. **Contemporary Sociology**, 17(2), 253–257.
- Moore, T. (2018). **An examination of satisfaction, GPA, and retention of first-year college students from rural communities at a small public technical college**. Doctoral dissertation, St. John Fisher University.
- Muthuprasad, T., Aiswarya, S., Aditya, K. S., & Jha, G. K. (2021). Students' perception and preference for online education in India during COVID-19 pandemic. **Social Sciences & Humanities Open**, 3(1), 1–11.
- Prince, M. (2004). Does active learning work? A review of the research. **Journal of Engineering Education**, 93(3), 223–231.
- Seemiller, C., & Grace, M. (2017). Generation Z: Educating and engaging the next generation of students. **About Campus**, 22(3), 21–26.
- Taneja, A., & Dutt, I. (2021). COVID-19 and its implications on students' learning behaviour. **Library Philosophy and Practice**, 1–15.
- Walker-Marshall, A., & Hudson, C. M. (1999). Student satisfaction and student success in the University System of Georgia. **Association for Institutional Research Report**, 1–16.
- Yu, J. (2021). Academic Performance Prediction Method of Online Education using Random Forest Algorithm and Artificial Intelligence Methods. **International Journal of Emerging Technologies in Learning (Online)**, 16(5), 45–57.
- Zhang, Y., Zhang, P., Yang, H., Zhao, K., & Han, C. (2021). Influencing factors of students' online learning satisfaction during the COVID-19 outbreak: An empirical study based on random forest algorithm. In **International Symposium on Emerging Technologies for Education** (pp. 103–114). Springer International Publishing.

**แรงจูงใจในการทำงานและความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ
ในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
MOTIVATION AND ORGANIZATIONAL COMMITMENT AFFECTING WORK
PERFORMANCE OF PRIVATE SCHOOL PERSONNEL
IN PRAWET DISTRICT, BANGKOK**

ธารทิพย์ ระหาญนอก* และ จิตรลดา ตรีสาคร
Thanthip Rahannok* and Chitralada Trisakhon

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยทองสุข
Department of Management, Faculty of Business Administration, Thongsuk College

Received: 2 April 2025

Revised: 27 January 2026

Accepted: 3 February 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 2) ศึกษาแรงจูงใจในส่วนปัจจัยจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 3) แรงจูงใจในส่วนปัจจัยค้ำจุนในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร และ 4) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างด้วยสูตรคำนวณได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การถดถอยพหุคูณ

* Corresponding author: ธารทิพย์ ระหาญนอก
E-mail: Thanthip_ra@Thongsuk.ac.th

ผลการศึกษาพบว่า 1) คุณลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 2) แรงจูงใจในส่วนปัจจัยจูงใจในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3) แรงจูงใจในส่วนปัจจัยค้ำจุนในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 4) ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 5) แรงจูงใจในการทำงานทั้งในส่วนปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุนมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการทำงาน, ความผูกพันต่อองค์กร, ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน

Abstract

This study aims to study 1) Study of personal characteristics factors affecting work performance of personnel in private schools in Prawet District, Bangkok 2) To study the motivational factors that influence work performance among personnel in private school in the Prawet district Bangkok. 3) to examine the sustaining factors that affect work performance among personnel in private school in the Prawet district Bangkok. 4) To study the organizational commitment and its impact on work performance among personnel in private school in the Prawet district Bangkok. This is survey-based study. The population used in the study was personnel in private schools in Prawet District, Bangkok. The sampling method was used with a calculation formula. The sample group used in the research was 234 people. The tools used to collect data were questionnaires. Statistics used for data analysis were mean, standard deviation, correlation coefficient analysis, and multiple regression.

The research results found that: 1) Personal characteristics, including age, education level, job position, and average monthly income, have an effect on the work efficiency of private school personnel in Prawet District, Bangkok. 2) Motivation in terms of motivational factors for work of personnel in private schools in Bangkok has the highest average value. When considering each aspect, it was found that the aspect of success has the highest average value. 3) Motivation in the part of supporting factors in working of personnel in private schools in Bangkok has the highest average level. When considering each aspect, it was found that relationships with coworkers had the highest average level. 4) The organizational commitment of private school personnel in Prawet District, Bangkok, was found to be at the highest level overall. 5) Work motivation, both in terms of motivational factors and supportive factors, has a statistically significant influence on work performance of private school personnel in Prawet District, Bangkok.

Keywords: work motivation, organizational commitment, work performance

บทนำ

แรงจูงใจของพนักงานมีบทบาทสำคัญในความสำเร็จขององค์กร โดยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการทำงานและผลการปฏิบัติงาน การทำความเข้าใจทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ เช่น ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ ทฤษฎีสองปัจจัย และทฤษฎีความคาดหวัง เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้จัดการในการปรับแต่งกลยุทธ์การสร้างแรงบันดาลใจให้ตรงกับความต้องการของพนักงานแต่ละคน การสร้างความพึงพอใจในงานผ่านปัจจัยต่างๆ เช่น งานที่มีรายได้ดี โอกาสในการเติบโตทางอาชีพ และความเคารพจากเพื่อนร่วมงาน มีความสำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายขององค์กร สิ่งจูงใจ เช่น โบนัส ควรได้รับการมอบหมายอย่างยุติธรรมและโปร่งใสเพื่อสร้างความมั่นใจในการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ด้วยการปรับสิ่งจูงใจให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานและรักษาสภาพแวดล้อมที่เท่าเทียม องค์กรต่างๆ สามารถเพิ่มแรงจูงใจของพนักงาน ผลผลิต และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้ในที่สุด (ประวิทย์ เกียรติอุดมแก้ว, 2564)

โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร มีโรงเรียนในระบบการศึกษาที่อยู่ในสังกัดจำนวน 27 โรงเรียน มีครูและบุคลากร จำนวน 563 คน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567) มีการจัดการเรียนการสอน โดยเปิดสอนตั้งแต่ระดับเด็กก่อนวัยเรียนถึงระดับมัธยมศึกษาปี 3 พบว่า ปัญหาในการทำงานที่มีการแข่งขันของโรงเรียนทำให้ครูเกิดความไม่มั่นคง มีภาระหน้าที่มาก ไม่มีความสามารถที่จะแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ มีการแบ่งกลุ่มในการทำงาน การขาดความร่วมมือในการทำงาน ซึ่งส่งผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรทางการศึกษา ทำให้การทำงานร่วมกันเกิดความขัดแย้งในการทำงาน ได้รับข้อมูลข่าวสารไม่ทั่วถึง และขาดการช่วยเหลือเกื้อกูลกันภายในกลุ่ม ทำให้ผลต่อแรงจูงใจในการทำงาน ของบุคลากรและขาดความผูกพันกับองค์กร ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของครู (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

จากสถานการณ์ข้างต้นชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจในการทำงานมีอิทธิพลต่อบุคลากรอย่างมาก เปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้น ที่ช่วยให้บุคลากรมีความรู้สึกอยากทำงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทำให้บุคลากรแสดงออกถึงการกระทำที่ตั้งใจทำงานมากขึ้น โดยตั้งอกตั้งใจในการทำงาน ทুমเท และใช้ความพยายามในการทำงานให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การสร้างความผูกพันให้กับบุคลากรภายในองค์กร จึงเป็นวิธีการสำคัญอย่างหนึ่งของผู้บริหารสามารถทำให้บุคลากรมีความรัก มีความจงรักภักดี อยู่กับองค์กรได้นานเพราะความผูกพันต่อองค์กร ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรในองค์กรจึงสนใจที่จะศึกษาระดับแรงจูงใจในการทำงาน และระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน โดยผู้วิจัยเชื่อว่าแรงจูงใจในการทำงานนั้นเป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารองค์กร สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางการในการพัฒนาการบริหาร เพื่อการวางแผนนโยบาย เป้าหมายและค่านิยมขององค์กร ให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคลากร และทำให้บุคลากรรู้สึกว่าเป็น ส่วนหนึ่งกับองค์กร ทำให้เกิดความตั้งใจทুমเททั้งกาย ทั้งกำลังใจ และมีความจงรักภักดีให้กับการทำงาน โดยจะส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร การบรรลุเป้าหมายความสำเร็จขององค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในส่วนปัจจัยจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในส่วนปัจจัยค้ำจุนในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 27 โรงเรียน รวม 563 คน (สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567) ซึ่งผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นจึงคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรยามาเน่ (Yamane, 1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 234 คน และสุ่มแบบตามสะดวก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามจากการศึกษาในเอกสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัย และนำไปสู่การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) และคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร ความผูกพันต่อองค์กร และประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ตรวจสอบความครอบคลุมของเครื่องมือในด้านเนื้อหา (Content Validity) และนำแบบสอบถามไปทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำไปทดสอบ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 234 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิง ได้แก่ สถิติ t-test กับกลุ่มตัวแปรสองกลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวกับกลุ่มตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป ทั้งนี้เมื่อวิเคราะห์แล้วพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบคู่ด้วยวิธี Least Significant Difference (LSD) ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 234 คน โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 64.50 ส่วนเพศชาย มีจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 มีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 45.30 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 76.90 มีตำแหน่งเป็นครู จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 41.45 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 15,001-25,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านความสำเร็จในการทำงาน	4.46	.396	มากที่สุด
2. ด้านการยอมรับนับถือ	4.44	.404	มากที่สุด
3. ด้านลักษณะงานที่ทำ	4.40	.434	มากที่สุด
4. ด้านความรับผิดชอบ	4.42	.443	มากที่สุด
5. ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ	4.41	.453	มากที่สุด
รวม	4.43	.388	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ($\bar{x} = 4.46$) รองลงมา คือ ด้านการยอมรับนับถือ ($\bar{x} = 4.44$) ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{x} = 4.42$) ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ($\bar{x} = 4.41$) และด้านลักษณะงานที่ทำ ($\bar{x} = 4.40$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ	4.38	.410	มากที่สุด
2. ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	4.44	.442	มากที่สุด
3. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	4.46	.425	มากที่สุด
4. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.45	.439	มากที่สุด
5. ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในงาน	4.44	.478	มากที่สุด
6. ด้านนโยบายการบริหาร	4.44	.452	มากที่สุด
รวม	4.44	.398	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเทศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.44$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 4.46$) รองลงมา คือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ($\bar{x} = 4.45$) ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในงาน ($\bar{x} = 4.44$) ด้านนโยบายการบริหาร ($\bar{x} = 4.44$) ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ($\bar{x} = 4.44$) และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ($\bar{x} = 4.38$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร
โรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1. ความผูกพันด้านจิตใจ	4.53	.425	มากที่สุด
2. ความผูกพันด้านความต่อเนื่อง	4.42	.448	มากที่สุด
3. ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน	4.47	.444	มากที่สุด
รวม	4.47	.403	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ความผูกพันด้านจิตใจ ($\bar{X} = 4.53$) รองลงมา คือ ด้านบรรทัดฐาน ($\bar{X} = 4.47$) และด้านต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ
บุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1. ด้านคุณภาพของงาน	4.42	.422	มากที่สุด
2. ด้านปริมาณงาน	4.44	.430	มากที่สุด
3. ด้านเวลา	4.49	.432	มากที่สุด
รวม	4.45	.402	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเชิงพรรณนา ระดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน ในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด จัดเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านเวลา ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมา คือ ด้านปริมาณงาน ($\bar{X} = 4.44$) และด้านคุณภาพของงาน ($\bar{X} = 4.42$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	B	Beta	t	Sig.
ด้านความสำเร็จในการทำงาน (X ₁)	-.236	-.233	-3.304	.001*
ด้านการยอมรับนับถือ (X ₂)	.172	.173	.3.729	.000*
ด้านลักษณะของงานที่ทำ (X ₃)	.084	.120	1.133	.000*
ด้านความรับผิดชอบ (X ₄)	.165	.207	3.201	.000*
ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ (X ₅)	.227	.228	3.544	.000*
R = 0.861		R Square = 0.742		
Adjusted R Square = 0.741		Standard Error of Estimate = 0.204		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 5 การเปรียบเทียบแรงจูงใจ (ปัจจัยจูงใจ) ในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจในการทำงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบแรงจูงใจ (ปัจจัยค้ำจุน) ในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	B	Beta	t	Sig.
ด้านเงินเดือนสวัสดิการ (X ₁)	.236	.241	4.070	.000*
ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา (X ₂)	.045	.042	0.636	.526
ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (X ₃)	-.115	-.106	-1.611	.108
ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน (X ₄)	.059	.053	0.801	.424
ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในงาน (X ₅)	.006	.006	0.096	..923
ด้านนโยบายบริหาร (X ₆)	.209	.234	3.261	.001*
R = 0.908		R Square = 0.825		
Adjusted R Square = 0.823		Standard Error of Estimate = 0.169		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 6 การเปรียบเทียบแรงจูงใจ (ปัจจัยค่าจุน) ในการทำงานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจในการทำงานมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชนเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ในด้านเงินเดือนและสวัสดิการ และด้านนโยบายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร

ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากร โรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร	B	Beta	t	Sig.
ด้านจิตใจ (X_1)	.215	.289	4.583	.000*
ด้านความต่อเนื่อง (X_2)	.478	.533	10.143	.000*
ด้านบรรทัดฐาน (X_3)	.356	.393	7.479	.000*
R = 0.882		R Square = 0.778		
Adjusted R Square = 0.776		Standard Error of Estimate = 0.190		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความผูกพันต่อองค์กรส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชนในเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความผูกพันต่อองค์กรมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ในด้านจิตใจ ด้านความต่อเนื่อง และด้านบรรทัดฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

คุณลักษณะส่วนบุคคลของบุคลากร ซึ่งประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพราะคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่มีความแตกต่างกันจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นการยอมรับในด้านผลงาน ซึ่งผลงานแต่ละบุคคลจะมากหรือน้อยนั้นก็อาจขึ้นอยู่กับคุณลักษณะเฉพาะแต่ละบุคคล เป็นไปตามแนวคิด

ของ พรพิตร ธรรมชาติ (2560) ที่นำทฤษฎีนี้มาศึกษาลักษณะประชากรศาสตร์อันประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาในการทำงาน ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันจะส่งผลทางความคิดและพฤติกรรมที่ค่อนข้างแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยพลอยไพลิน อิงบุญ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัทสยามราช จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า เพศ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานภาพรวมไม่แตกต่าง โดยด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษดา เขียววัฒนสุข และคณะ (2560) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษา บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่แจ้งวัฒนะ โดยทำการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่ส่งผลต่อผลการปฏิบัติงาน และระดับแรงจูงใจของพนักงานตามแนวคิดของทฤษฎีสองปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงาน พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และตำแหน่งในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน มีผลต่อปัจจัยจูงใจและปัจจัยบำรุงรักษาของพนักงานไม่แตกต่างกัน ส่วนเพศ รายได้ต่อเดือน และประสบการณ์ในการทำงานที่ต่างกันมีผลต่อปัจจัยจูงใจและปัจจัยบำรุงรักษาของพนักงานแตกต่าง

แรงจูงใจในส่วนปัจจัยจูงใจในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น คือด้านความสำเร็จในงาน รองลงมาคือด้านการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ และด้านลักษณะงานที่ทำนั้นเป็นเพราะการจูงใจเป็นแรงผลักดันให้เกิดการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของแต่ละบุคคล โดยบุคคลที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้ความพยายามในการไปสู่เป้าหมายเป็นอย่างมากและการสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้แก่บุคคลในหน่วยงานนั้นเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น และเกิดประสิทธิภาพในการทำงานเป็นไปตามที่ Herzberg et al. (1959) กล่าวว่า ปัจจัยจูงใจเป็นปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นในการทำงาน เป็นความต้องการภายในบุคลากรที่มีอิทธิพลในการสร้างความพึงพอใจในการทำงานและเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรง อันนำไปสู่ทัศนคติทางบวกและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้คนทำงานมีความรู้สึกพอใจในงาน มีความรู้สึกในคุณค่าซึ่งปัจจัยแรงจูงใจที่นิยมนำมาใช้ ได้แก่ ความสำเร็จของงาน การยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ โอกาสก้าวหน้า ลักษณะงานที่ทำ ถ้าปัจจัยเหล่านี้มีในผู้ที่ปฏิบัติงานก็จะเกิดความพอใจในการทำงานและเกิดแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับพลอยไพลิน อิงบุญ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องแรงจูงใจ

ในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัทสยามราช จำกัด (มหาชน) ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความสัมพันธ์ในหน่วยงาน ด้านความสำเร็จของงาน ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ อนุชา กาญจนกุลไพศาล (2560) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงงานผลิตยา องค์การเภสัชกรรม พบว่า ระดับความคิดเห็นปัจจัยจูงใจรายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน โดยด้านการยอมรับนับถือ ลักษณะงานที่ทำ และด้านความก้าวหน้า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และปัจจัยดำรงรักษา ระดับความเห็นด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านสภาพในการทำงานมีค่าระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยภาพรวม อยู่ระดับมาก ยกเว้นความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาความคิดเห็นอยู่ระดับปานกลาง ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงานที่ทำ ด้านความก้าวหน้า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

แรงจูงใจในส่วนปัจจัยค่าจูงในการทำงานของบุคลากรโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด นั่นคือ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน รองลงมาคือ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความมั่นคงและความปลอดภัยในงาน ด้านนโยบายการบริหาร ด้านความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ซึ่ง Herzberg et al. (1959) กล่าวว่าไว้ว่าปัจจัยค่าจูง เป็นปัจจัยที่ช่วยลดความไม่พึงพอใจในการทำงาน เป็นปัจจัยที่สกัดกั้นไม่ให้บุคลากรเกิดความไม่พอใจ แต่ไม่สามารถสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นได้ เป็นเพียงปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต้องได้รับการตอบสนอง เพราะถ้าไม่มีให้หรือให้ไม่เพียงพอจะทำให้บุคลากรเกิดความไม่พึงพอใจในการทำงาน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถ้าให้ปัจจัยเหล่านี้แล้วจะทำให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เป็นปัจจัยป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ปฏิบัติอยู่ สอดคล้องกับ กฤษดา เขียววัฒนสุข และคณะ (2560) ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงานกรณีศึกษา บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่แจ้งวัฒนะ พบว่า ปัจจัยจูงใจการดำรงรักษาด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงาน

ความผูกพันต่อองค์กรที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในโรงเรียนเอกชน เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านจิตใจ ด้านความต่อเนื่อง และด้านบรรทัดฐาน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งความผูกพันต่อองค์กรนี้เป็นความรู้สึกของพนักงาน

ที่มีและแสดงออกต่อองค์กรที่ทำงานอยู่ และมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับบุคคลภายในองค์กร มีความเข้าใจวิสัยทัศน์และเป้าหมายขององค์กร มีความพยายาม ที่จะทำงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย และต้องการอยู่กับองค์กรอย่างยาวนาน ความผูกพันต่อองค์กรเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีถึงความ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร สอดคล้องกับงานวิจัย Bustasar et al. (2018) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ความผูกพันและประสิทธิภาพการทำงานของพนักงาน งานวิจัยนี้สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ความผูกพัน (Engagement) และประสิทธิภาพการทำงาน (Performance) โดยพบว่าความผูกพันของพนักงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการทำงาน กล่าวคือ หากพนักงานมีความรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าในองค์กร ได้รับการสนับสนุน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กร ความกระตือรือร้นและความมุ่งมั่นในการทำงานจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพการทำงานดีขึ้นงานวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้บริหารในการสร้างแรงจูงใจและสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อความผูกพันของพนักงานเพื่อพัฒนาคุณภาพการทำงานโดยรวมขององค์กร และสอดคล้องกับ สมศักดิ์ รัตนจารุเรือง (2567) ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมปิโตรเคมีแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง กล่าวว่า สิ่งจูงใจที่สนับสนุนความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน ได้แก่ ความก้าวหน้าและโอกาสในการพัฒนา, ผลประโยชน์ สวัสดิการ ผลตอบแทน และความเป็นหนึ่งเดียวและวัฒนธรรมองค์กร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

1. สถานศึกษาควรสร้างนโยบายในการสนับสนุนและพัฒนาให้ครูผู้สอนเกิดความเชื่อมั่นในการทำงานของตนเอง ทั้งในด้านของการพัฒนาความสามารถ การพัฒนาด้านความรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและยังเป็นการสร้างความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรครู
2. สถานศึกษาควรพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงาน รวมทั้งอุปกรณ์ในการสอนต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของครูผู้สอนให้เกิดประสิทธิภาพ มีกระบวนการทำงานที่มีรูปแบบที่ชัดเจน เพื่อให้ครูผู้สอนมีความภาคภูมิใจและเกิดแรงจูงใจที่ดีในการทำงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1.ควรมีการศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคลากรในสายสถาบันการศึกษาเอกชน เพื่อนำมาจัดทำแผนการพัฒนาการปฏิบัติงาน ทั้งในรูปแบบองค์กรและบุคคล

เพื่อยกระดับบุคลากรทางสายการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยังเป็นประโยชน์ต่อวงการทางการศึกษา ในการพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานต่อไป

2. ควรมีการศึกษาและหาแนวทางหรือวิธีในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานเพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพในองค์กร เพราะการทราบถึงวิธีในการสร้างแรงจูงใจในการทำงานจะนำไปสู่การปฏิบัติให้แรงจูงใจนั้นเกิดขึ้นจริงในองค์กร และควรมีการวัดผลว่าแรงจูงใจเหล่านั้นสามารถส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรมากน้อยเพียงใด เพื่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิจัยเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษดา เขียววัฒนสุข, ณัฐนันท์ สุทธาระชีวะศาสตร์, วราภรณ์ คำสน, ทาริกา จันทร์จำนงค์, กมลมาตุ กุลมณี, กนกวรรณ สว่างเนตร, อานนท์ ทรัพย์มัน และ ชุติมา ปิ่นทอง. (2560). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อผลการปฏิบัติงานของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่แจ้งวัฒนะ. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์, 3(2), 29-43.
- ประวิทย์ เกียรติอุดมแก้ว. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานบริษัท นิวเทค เทคดิง จำกัด. วารสารการบริหารและสังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 4(3), 87-102.
- พรพิตร ธรรมชาติ. (2560). คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการทำงานและความตั้งใจในการลาออกของผู้แทนขายระดับบังคับบัญชาของกลุ่มบริษัท ผู้ผลิตบรรจุภัณฑ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พลอยไพลิน อิงบุญ, กนกวรรณ แสงเมือง และกาญจนา พันธุ์เยี่ยม. (2562). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน บริษัทสยามราช จำกัด (มหาชน). วารสารวิชาการสังคมศาสตร์เครือข่ายวิจัยประชาชื่น, 1(1), 1-13.
- สมศักดิ์ รัตนจารุเรือง. (2567). ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน กรณีศึกษาบริษัทธุรกิจอุตสาหกรรมปิโตรเคมีแห่งหนึ่งในจังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการพัฒนาศาสตร์พยาบาลมนุษย. มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2567).
รายงานประจำปี 2566. สืบค้นเมื่อ 3 มีนาคม 2569, จาก http://www.opec.go.th/uploads/2024/plan/20240212_150613.
- อนุชา กาญจนกุลไพศาล. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงงานผลิตยา องค์การเภสัชกรรม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- Bustasar, B., Sumarsih, S., & Nugroho, K. U. Z. (2018). The Relationship between Motivation, Engagement, and Performance of Employee. **International Journal of Scientific Research and Management**, 6(4), 268-275.
- Herzberg, F., Mausner, B., & Snyderman, B. B. (1959). **The Motivation to Work**. New York: John Wiley and Sons.
- Yamane, T. (1967). **Statistics: an Introductory Analysis**. (2nd ed.). New York: HarperandRow.

บทประพันธ์เพลง “THA-NA ความสัมพันธ์ไทย-จีน อั่งดงาม”

สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม

MUSIC COMPOSITION: “THA-NA” THE GRACEFUL THAI - CHINESE

HARMONY FOR WIND ENSEMBLE

อนูวัฒน์ เขียวปราง*

Anuwat Kheawprang

สาขาวิชาดนตรีสากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Popular Music, Faculty of Fine and Applied Arts, Ramkhamhaeng University

Received: 6 February 2026

Revised: 4 June 2026

Accepted: 5 June 2026

บทคัดย่อ

บทประพันธ์เพลง *Tha-na* มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมที่สะท้อนความสัมพันธ์ไทย-จีนในบริบทของเจ้านครอินทร์ และเพื่อเผยแพร่ผลงานในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติด้านศิลปกรรมศาสตร์ กระบวนการสร้างสรรค์ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาความสัมพันธ์ไทย-จีน การศึกษาสุนทรียภาพของทำนอง การสร้างสรรค์ทำนอง การศึกษาหลักการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม การเรียบเรียงเสียงประสาน และการเผยแพร่ผลงาน ผลงานที่ได้สะท้อนอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมผ่านภาษาดนตรีร่วมสมัย ก่อให้เกิดองค์ความรู้ด้านการประพันธ์ดนตรี และเป็นแนวทางในการบูรณาการข้อมูลทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมสู่การสร้างสรรค์งานศิลปกรรมร่วมสมัย

คำสำคัญ: บทประพันธ์เพลง Tha-na, ความสัมพันธ์ไทย-จีน, วงดุริยางค์เครื่องลม

* Corresponding author: อนูวัฒน์ เขียวปราง

Email: Anuwat.t@ruail.ru.ac.th

Abstract

The music composition: “Tha-na” the graceful Thai - Chinese harmony for wind ensemble is a musical composition for wind orchestra created to reflect the historical and cultural relationship between Thailand and China in the context of Chao Nakhon In (Nagarindra Raja). The objectives of this creative work were to compose an original piece for wind orchestra and to disseminate the work at an international conference in the field of fine and applied arts. The creative process consisted of six stages: 1) studying the historical relationship between Thailand and China, 2) examining the aesthetic characteristics of melodies relevant to the compositional concept, 3) composing the principal melodic materials, 4) studying orchestration principles for wind orchestra, 5) arranging and developing the harmonic structure, and 6) presenting the completed work at an international academic conference. The resulting composition conveys cultural identity through contemporary musical language, contributes to knowledge in music composition, and demonstrates an approach to integrating historical and cultural elements into contemporary creative practice.

Keywords: “Tha-na” musical composition, Thai–Chinese harmony, Wind ensemble

บทนำ

ในสมัยกรุงศรีอยุธยา ความสัมพันธ์ไทย–จีนมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากอยุธยาทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการค้าทางทะเลที่เชื่อมโยงจีนกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การติดต่อระหว่างสองอาณาจักรภายใต้ระบบบรรณาการได้รับการบันทึกไว้ในแหล่งข้อมูลจีนโบราณ และได้รับการศึกษาในงานวิชาการหลายชิ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าอยุธยาใช้ระบบบรรณาการเป็นกลไกในการเข้าถึงตลาดจีนและขยายเครือข่ายพาณิชย์ในภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ (สำราญ ผลดี, 2566)

ข้อมูลดังกล่าวเชื่อมโยงกับข้อเสนอของ ปรีวัฒน์ จันทร (2548) ซึ่งระบุว่า ในสมัยอยุธยาตอนต้นเจ้านครอินทร์ทรงมีความใกล้ชิดกับราชสำนักหมิงเป็นพิเศษ โดยในช่วงที่ยังทรงเป็นรัชทายาท พระองค์ได้เสด็จไปถวายเครื่องราชบรรณาการด้วยพระองค์เองถึง 3 ครั้ง ในปี ค.ศ. 1917, 1918 และ 1920 โดยเฉพาะการเสด็จครั้งหลัง จักรพรรดิหงหวู่ทรงพระราชทาน “ดวงตราสำหรับพระมหากษัตริย์แห่งเสียนหลอ” ส่งผลให้กรุงศรีอยุธยาได้รับการเรียกนามว่า “เสียนหลอ” อย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ จักรพรรดิหงหวู่ยังทรงพระราชทานสิทธิพิเศษแก่อาณาจักรเสียนหลอให้สามารถส่งเครื่องราชบรรณาการได้ปีละ 1-2 ครั้ง แตกต่างจากรัฐบรรณาการอื่น อีกทั้งความสัมพันธ์นี้ยังสอดคล้องกับการตั้งข้อสังเกตของรุ่งโรจน์ ภิรมย์อนุกูล (2562) ถึงการสนับสนุนการสนับสนุนจากราชสำนักหมิง ในครั้งที่เจ้าแสนาบดีรวบรวมกำลังส่งเสริมให้เจ้านครอินทร์ครองกรุงศรีอยุธยา

การเดินทางอันยาวไกลจากกรุงศรีอยุธยาสู่ราชสำนักจีนผ่านเส้นทางการเดินเรือในโลยุคก่อนสมัยใหม่ เป็นการเดินทางที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ทั้งในเชิงภูมิศาสตร์ ธรรมชาติ และบริบททางการเมือง การเสด็จของเจ้านครอินทร์จึงสามารถตีความได้ว่าเป็นการ “ลงทุนทางการทูต” ที่ใช้พระองค์เป็นศูนย์กลางของความไว้วางใจและความชอบธรรมของรัฐอยุธยาในสายตาราชสำนักจีน ความกล้าหาญและความมุ่งมั่นดังกล่าวนำไปสู่ความสนิทสนมในระดับรัฐต่อรัฐ และกลายเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่มั่นคงและต่อเนื่องในระยะยาว

จากความสำคัญเชิงประวัติศาสตร์ดังกล่าว ได้กลายเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง “Tha-na” ซึ่งเป็นชื่อที่มาจากการผสมคำว่า Thai และ China อันเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมระหว่างไทยและจีน ที่มีความสัมพันธ์อันยาวนาน ส่วนท่วงทำนองและองค์ประกอบทางดนตรีได้รับแรงบันดาลใจจากการแสดงจ๊วของจีน โดยผู้ประพันธ์ได้นำลักษณะเด่นของการดำเนินทำนองมาเป็นแนวทางในการประพันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง “Tha-na” ความสัมพันธ์ไทย-จีน อันงดงาม สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม
2. เพื่อเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลง “Tha-na” ความสัมพันธ์ไทย-จีน อันงดงาม สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม ในงานวิชาการด้านศิลปกรรมระดับนานาชาติ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้สร้างสรรค์ได้ออกแบบกระบวนการประพันธ์โดยอาศัยการบูรณาการองค์ประกอบทางดนตรีร่วมสมัยเข้ากับแนวคิดเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการสื่อความหมายเชิงนามธรรมและความชัดเจนทางโครงสร้างดนตรี ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างไทย - จีน ในบริบทของเจ้านครอินทร์
2. ศึกษาลักษณะเชิงสุนทรียศิลป์ของทำนองที่ใช้ในการสร้างสรรค์
3. ดำเนินการสร้างสรรค์ทำนองเพลง
4. ศึกษาหลักการเรียบเรียงเสียงประสานสำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม
5. ดำเนินการเรียบเรียงเสียงประสาน สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลม
6. เผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในงานวิชาการด้านศิลปกรรมระดับนานาชาติ

สรุปผลการวิจัย

ผู้สร้างสรรค์ได้ออกแบบและกำหนดแนวทางการประพันธ์โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ท่อนเกริ่นนำบทเพลง (Introduction) สื่อถึงเหตุการณ์ก่อนออกเดินทางด้วยเสียงตีระฆังที่แสดงสัญญาณก่อนออกเรือ โดยกำหนดให้ไวบราโฟน บรรเลงโน้ตในลักษณะสัดส่วนขัด ตามด้วยกำหนดให้กล็อกเคนสปีลเข้ามาเพิ่มสีสันของเสียง ก่อนที่ในช่วงท้ายของท่อนจะกำหนดกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ มาบรรเลงโน้ตในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อสื่อความหมายถึงการเป่าแตรเอกฤกษ์เอาชัยก่อนการออกเดินทาง สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นสิริมงคล

รูปที่ 1 แสดงโน้ตไวบราโฟน และกล็อกเคนสปีล ในท่อน เกริ่นนำบทเพลง

♩ = 90

Clarinet 1 in Bb

Clarinet 2,3 in Bb

Alto Saxophone 1,2 in Eb

Tenor Saxophone in Bb

Baritone Saxophone in Eb

pp

รูปที่ 2 แสดงโน้ตกลุ่มเครื่องลมไม้ในช่วงท้ายท่อนเกริ่นนำ

ทำนองแนวคิดทางดนตรีหลัก จะเริ่มปรากฏตั้งแต่ ห้องเพลงที่ 13 เป็นต้นไป ซึ่งมีความยาวประมาณ 8 ห้องเพลง โดยผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดให้แนวคิดดังกล่าวนำเสนอถึงเรื่องที่จะเริ่มเล่นไปจนถึงจุดหมาย ดังนั้น ทำนองแนวคิดนี้จะถูกวนซ้ำไปเรื่อย ๆ ให้เปรียบเสมือนตัวดำเนินเรื่องราว หากแต่การซ้ำทำนองในครั้งถัด ๆ ไปนั้นจะถูกพัฒนาควบคู่ไปกับพื้นผิวทางดนตรีที่แปรเปลี่ยน (Villanyi, n.d.) เพื่อสะท้อนการนำเสนอเรื่องราวระหว่างการเดินทาง

ทำนองแนวคิดทางดนตรีหลัก ห้องเพลงที่ 13-20 สื่อถึงเรือสำเภาเริ่มออกเดินทางอย่างราบรื่น โดยอาศัยสีสันทองก๊อคเคนสปีลในการบรรเลงทำนองหลัก จากบันไดเสียง A ไมเนอร์ เพนทาโทนิค ควบคู่กับสีสันทองไวบราโฟนในการบรรเลงลักษณะของคอร์ดเป็นพื้นหลัง

Glock.

Vib.

Glock.

Vib.

p

mp

p

mp

รูปที่ 3 แสดงโน้ตทำนองแนวคิดทางดนตรีหลัก ห้องเพลงที่ 13-20

ทำนองแนวคิดทางดนตรี ตั้งแต่ห้องเพลงที่ 21-28 สื่อผู้คนบนเรือต่างมีหน้าที่ กิจวัตร ที่แตกต่าง หลากหลาย ต้องปฏิบัติขณะอยู่บนเรือ โดยการพัฒนาทางดนตรีในลักษณะของการถ่ายทอดแนวทำนอง จากกลุ่มเครื่องดนตรีก่อนหน้านี้ไปสู่กลุ่มเครื่องอื่น ๆ ในวง ให้ความ หลากหลายด้านสีสันทันของเสียง และมีตีใหม่ ๆ ทางอารมณ์ภายใต้ทำนองหลักเดิม

Figure 4 displays a musical score for six instruments: Flute 1,2; Clarinet 1 in Bb; Clarinet 2,3 in Bb; Alto Saxophone 1,2 in Eb; Tenor Saxophone in Bb; and Baritone Saxophone in Eb. The tempo is marked as quarter note = 90. The score shows melodic lines for the woodwinds and saxophones, with dynamics ranging from *p* (piano) to *pp* (pianissimo).

รูปที่ 4 แสดงโน้ตการถ่ายทอดทำนองสู่กลุ่มเครื่องลมไม้

ตั้งแต่ห้องเพลงที่ 29-37 ในช่วงต้นของส่วนนี้เป็นการถ่ายทอดทำนองกลับสู่กล็อคเคนสปีล พร้อมทั้งกำหนดให้ไวบราโฟน และเปียโน บรรเลงในลักษณะการแตกหักของโน้ตในคอร์ด (Broken chords) ก่อนที่จะถ่ายทอดทำนองไปสู่ฟลูต พร้อมทั้งกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ระดับเสียงกลางประกอบโน้ตในคอร์ดควบคู่ไปด้วยในช่วงท้าย

Figure 5 displays a musical score for three instruments: Glock., Vib., and Piano. The Glockenspiel (Glock.) has a melody marked *mp* (mezzo-piano). The Vibraphone (Vib.) and Piano play broken chords marked *p* (piano).

รูปที่ 5 แสดงโน้ตการบรรเลงในลักษณะการแตกหักของโน้ตในคอร์ดประกอบทำนอง

ทำนองแนวคิดทางดนตรีในช่วงห้องเพลงที่ 38-46 ถ่ายทอดภาพของลมฝน พายุ และคลื่นทะเลที่รุนแรง ซึ่งทำหน้าที่เป็นอุปสรรคทางธรรมชาติในการเดินเรือ ผู้สร้างสรรค์นำทำนองหลักที่ 1 มาดำเนินกระบวนการแปรทำนอง โดยปรับเปลี่ยนลักษณะ รูปแบบจังหวะ และการเรียบเรียงเสียงประสาน ผ่านเครื่องเป่าลมไม้และเครื่องเป่าลมทองเหลืองร่วมกัน บรรเลงทำนองแปรในลักษณะสอดประสาน เพื่อสร้างสีสันทางเสียงและสะท้อนการปะทะของพลังธรรมชาติที่ไม่มั่นคง ก่อนที่ช่วงท้ายของตอนจะลดบทบาทของกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ลง และเน้นการบรรเลงของเครื่องเป่าลมทองเหลืองเพียงกลุ่มเดียว เพื่อถ่ายทอดภาพของเรือสำเภาที่ต้องเผชิญหน้ากับภัยธรรมชาติอันทรงพลังทั้งนี้มีการนำโครมาติกคอร์ดเข้ามารองรับเพื่อเพิ่มระดับความตึงเครียดและขยายมิติทางอารมณ์ของบทเพลงให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

The image shows a musical score for a brass and woodwind ensemble, measures 38-46. The score is in 4/4 time with a tempo of 90. It features parts for Flute 1 & 2, Clarinet 1 in Bb, Clarinet 2 & 3 in Bb, Alto Saxophone 1, 2 in Eb, Tenor Saxophone in Bb, Baritone Saxophone in Eb, Trumpet 1, Trumpet 2 & 3, Horn 1 & 2, Horn 2 & 3, Trombone 1 & 2, Baritone Trombone, Euphonium, and Tuba. The music is marked 'mf' (mezzo-forte).

รูปที่ 6 แสดงโน้ตการบรรเลงทำนองแปรสอดประสานระหว่างกลุ่มเครื่องเป่า

ทำนองแนวคิดทางดนตรีในช่วงห้องเพลงที่ 47-54 สื่อถึงการร่วมแรงร่วมใจของคนบนเรือในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และฟื้นฟูสิ่งของต่าง ๆ ในเรือที่ได้รับความเสียหาย ผ่าน

การบรรเลงทำนองแปรในลักษณะถาม-ตอบ กันระหว่างทริ้มเปิดของกลุ่มเครื่องเป่าลมทองเหลือง และฟลูต คลาริเน็ตของกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ เพื่อสะท้อนถึงการพูดคุยในเรื่องเดียวกัน คิดเห็นเหมือนกัน ในขณะที่กลุ่มเครื่องดนตรีประเภทแซกโซโฟน ได้บรรเลงกลุ่มโน้ตด้วย สัดส่วนโน้ตที่แข็งแรง ล้วน กระชับ สะท้อนถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนบนเรือ

รูปที่ 7 แสดงโน้ตการบรรเลงทำนองแปรในลักษณะถาม-ตอบระหว่างกลุ่มเครื่องเป่า

ทำนองแนวคิดทางดนตรีในช่วงห้องเพลงที่ 55-62 คือท่อนพัฒนาทำนอง สู่ถึงผลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเดินเรือที่ยาวนานส่งผลให้เสบียงอาหารลดลง หรือภัยพิบัติจากธรรมชาติที่ส่งผลให้ผู้คนสูญหาย เจ็บป่วยล้มตาย ผู้สร้างสรรค์ได้นำท่อนย่อยทำนองย่อย ของประโยคทำนองหลักมาพัฒนาจัดวางต่อเนื่องปรับเปลี่ยนทิศทางการทำนอง พร้อมทั้งเปลี่ยนไปสู่กุญแจเสียง Eb เมเจอร์ จนเสมือนเป็นทำนองใหม่ โดยบรรยายผ่านการถ่ายทอดทำนองไปสู่เครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้

รูปที่ 8 แสดงโน้ตการพัฒนาทำนองใหม่ในกุญแจเสียง Eb เมเจอร์

หากแต่ในช่วงท้ายของทำนองใหม่มีการเพิ่มสีสันของทำนองโดยเพิ่มทริมเบตบรรเลงทำนองในลักษณะเดียวกับเครื่องเป่าลมไม้ พร้อมทั้งมีการปรับเปลี่ยนลีลาของกลุ่มเครื่องเป่าทองเหลือง (ทรอมโบน เบสทรอมโบน ยูโฟเนียม) ให้มีจังหวะชัดในการประคองทำนอง

นอกจากนี้ยังมีการนำทำนอง 2 ห้องสุดท้ายของประโยคเพลง มาพัฒนาด้วยเทคนิคการซ้ำทำนองร่วมกับการเปลี่ยนสีสันของเสียง สู่ถึงการทวน ตอกย้ำ ความเสียหายของเรื่องราวขยายให้กับท่อนโดยไม่ก่อให้เกิดความจำเจ ผ่านการสลับเครื่องดนตรีในการบรรเลง

รูปที่ 9 แสดงโน้ตการซ้ำหน่วยทำนองย่อยท้ายประโยค เพื่อสื่อสารถึงการตอกย้ำเรื่องราว

ทำนองแนวคิดทางดนตรีในช่วงห้องเพลงที่ 70-78 ทำหน้าที่เป็นท่อนเชื่อมที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงระหว่างท่อนพัฒนาทำนองและท่อนสรุปของบทเพลง โดยผู้สร้างสรรค์ออกแบบช่วงดังกล่าวให้เป็นจุดเปลี่ยนผ่าน สู่ถึงการรวบรวมพลังและความมุ่งมั่นก่อนก้าวเข้าสู่จุดหมายของการเดินทาง โดยนำหน่วยทำนองย่อยในลักษณะเดียวกับทำนองแปรมาใช้ โดยเปลี่ยนกุญแจเสียงสู่ D เมเจอร์ และอาศัยการสอดประสานของเครื่องลมไม้และเครื่องลมทองเหลืองเพื่อสร้างชั้นของพื้นผิวเสียง ให้มีความหนาแน่นและพลังมากยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่การปรากฏของแนวคิดใหม่ในท่อนสรุปของบทเพลง

The image shows a musical score for measures 70-78. The instruments listed on the left are: Fl. 1, 2; Cl. 1, 2; A. Sax. 1, 2; T. Sax.; Bar. Sax.; Tpt. 1, 2, 3; Hn. 1, 2, 3, 4; Tbn. 1, 2; B. Tbn.; Euph.; and Tba. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings (mp, p, pp). A red box highlights measures 70-78, which are the focus of the analysis.

รูปที่ 10 แสดงโน้ตการบรรเลงสอดประสานทำนองหลัก ทำนองรอง
จนเกิดเป็นชั้นของพื้นผิวเสียง

ทำนองแนวคิดทางดนตรีในช่วงห้องเพลงที่ 79-86 ทำหน้าที่เป็น ท่อนสรุปของบทเพลง โดยมุ่งต่อยอดแนวคิดหลักที่ได้รับการพัฒนามาตลอดกระบวนการดำเนินเรื่องทางดนตรี ผู้สร้างสรรค์นำทำนองแปรกลับมาบรรเลงอีกครั้งผ่าน คลาริเน็ต ที่สามารถถ่ายทอดทำนองที่มีการเคลื่อนไหวครอบคลุมทั้งระดับเสียงต่ำและสูงได้อย่างราบรื่น พร้อมทั้งช่วยขับเน้นความ

ดงามของแนวทำนองให้ปรากฏอย่างชัดเจนและสมดุล ในขณะเดียวกัน ไวบราโฟน ทำหน้าที่เคลื่อนทำนองในลักษณะถาม-ตอบ กับคลาริเน็ต โดยสีสันเสียงที่มีความกังวานและความต่อเนื่องของไวบราโฟนช่วยเสริมมิติของพื้นผิวเสียง และเพิ่มความลึกซึ้งทางอารมณ์ให้กับท่อนสรุปของบทเพลง

รูปที่ 11 แสดงโน้ตทำนองในลักษณะถาม-ตอบระหว่างคลาริเน็ตและไวบราโฟนในท่อนสรุป

ห้องที่ 87 ทำหน้าที่ปิดเรื่อง และตอกย้ำแนวคิด อารมณ์ ของท่อนสรุปบทเพลง โดยผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้ ทำนองเดิม ในการดำเนินทำนอง เพื่อรักษาความต่อเนื่องทางแนวคิดและเอกลักษณ์ของบทเพลง อย่างไรก็ตาม ได้มีการปรับเปลี่ยนในเชิงการแสดงออกทางดนตรีอย่างชัดเจน ผ่านการเลือกใช้ Articulation ที่มีลักษณะแข็งแรง หนักแน่น และดุดันมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้บรรยากาศของบทเพลงในช่วงสุดท้ายความยิ่งใหญ่และสง่างาม เป็นสัญลักษณ์แทนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งของทั้งสองประเทศระหว่างไทยและจีน

รูปที่ 12 แสดงโน้ตดนตรีที่ทำหน้าที่ปิดเรื่องราวของบทเพลง

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์กระบวนการประพันธ์และการเรียบเรียงเสียงประสานของบทประพันธ์เพลง “Tha-na” ความสัมพันธ์ไทย-จีน อันทรงคุณค่า สำหรับวงดุริยางค์เครื่องลมพบว่าผู้สร้างสรรค์สามารถถ่ายทอดแนวคิดความสัมพันธ์ไทย-จีนในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้นผ่านดนตรีเชิงบรรยายได้อย่างเป็นระบบ โดยใช้บริบททางประวัติศาสตร์เป็นแกนหลักในการออกแบบโครงสร้าง ท่วงทำนอง และการดำเนินอารมณ์ของบทเพลง การประยุกต์แนวคิด Theme and Variations ที่แปรสภาพของทำนองหลักให้เกิดขึ้นภายในส่วนโครงสร้างที่มีความคล้ายคลึงกันและเกิดซ้ำ (Dimond, 2021) ร่วมกับ Symphonic Poem ในรูปแบบดนตรีบรรเลงเชิงบรรยายจากความเป็นนามธรรมไปสู่การสื่อสารแนวคิดต่างๆ (Harberg, 2019) ช่วยสร้างความต่อเนื่องและเอกภาพของเรื่องราวทางดนตรี ขณะเดียวกัน การจัดบทบาทของกลุ่มเครื่องดนตรีและการใช้เทคนิคการแปรทำนอง การเปลี่ยนท่วงทำนอง และการจัดชั้นของพื้นผิวเสียง มีส่วนสำคัญในการสื่อความหมายและอารมณ์เชิงสัญลักษณ์ได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้ ผลงานสร้างสรรค์ดังกล่าวได้รับการนำเสนอในงานนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรมศาสตร์ระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ระหว่างวันที่ 28-29 เมษายน 2569 ในรูปแบบออนไลน์ ซึ่งสะท้อนศักยภาพของบทประพันธ์ทั้งในมิติทางศิลปะและวิชาการ

ข้อเสนอแนะ

การสร้างสรรค์ผลงานดนตรีเพื่อบรรยายเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดเรื่องราวสู่คนรุ่นใหม่ผ่านสุนทรียภาพทางดนตรี เนื่องจากดนตรีสามารถกระตุ้นจินตนาการและความเข้าใจเชิงลึกต่อบริบททางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงควรส่งเสริมการผลิตผลงานสร้างสรรค์ทางดนตรีที่นำเสนอเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ในบริบทอื่น ๆ เพื่อขยายขอบเขตการเรียนรู้และเชื่อมโยงองค์ความรู้ด้านศิลปะและสังคมศาสตร์เข้าด้วยกัน

เอกสารอ้างอิง

- ปรีวัฒน์ จันทร. (2548). การสำรวจทางทะเลของเจ้าหน่อกษัตริย์ ใน 30 ปี ความสัมพันธ์ไทย-จีน 600 ปี ข้าบองเจ้าหน่อกษัตริย์และอุษาคเนย์, หน้า 7-8. กรุงเทพฯ: มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย และ มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- รุ่งโรจน์ ภิรมย์อนุกูล. (2562). สมเด็จพระนเรศวรมหาราชในหนังสือ. วารสารประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม, 6(1), 15-56.
- สำราญ ผลดี. (2566). นโยบายสะท้อนทางการเมืองจากความสัมพันธ์ในระบบบรรณาการระหว่างสยามและจีนในสมัยสมเด็จพระนเรศวร. ศิลปศาสตร์ปริทัศน์, 18(2), 245-261.
- Dimond, J. (2021). Introduction to theme and variations [Lecture notes]. Retrieved January 19, 2026, from http://www.jonathandimond.com/downloadables/Introduction_to_Theme_and_Variations-Dimond_2021.pdf.
- Harberg, A. C. (2019). Issues of meaning and structure in the symphonic poem. Doctoral dissertation, Rutgers, The State University of New Jersey.
- Villanyi, E. (n.d.). Orchestral arranging manual for the Gamer Symphony Orchestra at the University of Maryland. Retrieved January 22, 2026, from <https://umd.gamersymphony.org/OrchestralArrangingManual.pdf>.

**แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค DISRUPTIVE TECHNOLOGY
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี**
**GUIDELINES FOR PERSONNEL DEVELOPMENT IN THE DISRUPTIVE
TECHNOLOGY ERA OF THE UDONTHANI PROVINCIAL
ADMINISTRATIVE ORGANIZATION**

ศิริพรรณ มุ่งหมาย* และ ธนวิทย์ บุตรอุดม
Siriphon Mungmai* and Thanawit Butrudom

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
Program in Public Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Udon Thani Rajabhat University

Received: 13 March 2026

Revised: 1 June 2026

Accepted: 4 June 2026

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology กับการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี และ 3) เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ด้านทัศนคติของบุคลากร ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านแรงจูงใจ และด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 และ 0.01

คำสำคัญ: การพัฒนาบุคลากร, ยุค Disruptive Technology, องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

* Corresponding author: ศิริพรรณ มุ่งหมาย
E-mail: 67611152107@udru.ac.th

Abstract

This research article aims to: 1) examine the relationships between factors influencing personnel development in the era of Disruptive Technology and personnel development aligned with disruptive technological change within the Udon Thani Provincial Administrative Organization; 2) investigate the factors affecting personnel development in the era of Disruptive Technology within the Udon Thani Provincial Administrative Organization; and 3) propose appropriate guidelines for personnel development in alignment with disruptive technological change within the Udon Thani Provincial Administrative Organization. A mixed-methods research design was employed.

The findings revealed that the factors significantly influencing personnel development in alignment with disruptive technological change comprised: technological advancement, personnel attitudes, teamwork, executive leadership, motivation, and self-directed learning - all at statistically significant levels of 0.001 and 0.01, respectively.

Keywords: Human Resource Development, Disruptive Technology Era, Udon Thani Provincial Administrative Organization

บทนำ

Disruptive Technology หรือ เทคโนโลยีสร้างความพลิกผัน คือ นวัตกรรมหรือเทคโนโลยี ที่ไม่เพียงแทนที่เทคโนโลยีเก่าด้วยคุณลักษณะที่ยืดหยุ่น ต้นทุนต่ำกว่า แต่ยังขับเคลื่อนสู่โลกยุคใหม่ ด้วยการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ชีวิตของผู้คน และทำให้รูปแบบของสังคมยุคก่อนๆ ค่อยๆ เปลี่ยนไป (ฐิตียา เนตรวงษ์ และคณะ, 2565) ในยุคที่เทคโนโลยีกำลังมีบทบาทอย่างสูง (อานันท์ เกียรติสารพิภพ, 2562) ตัวอย่างของเทคโนโลยีดังกล่าว ได้แก่ 1) Artificial Intelligence (AI) ปัญญาประดิษฐ์ 2) Data and Big Data Analytics คือ การนำกลุ่มข้อมูล หรือข้อมูลขนาดใหญ่ที่ซับซ้อนมาประมวลผล วิเคราะห์ประเมินและคาดการณ์ 3) Automation คือ ระบบอัตโนมัติ 4) Internet of Thing (IoT) คือ การใช้

เทคโนโลยี IoT ในการเชื่อมโยงข้อมูลทุกสิ่ง เข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ต 5) Next Generation Telecom คือ โทรคมนาคมยุคใหม่ (5G) 6) Block Chain/Distributed Ledger Technology คือ เทคโนโลยีการจัดเก็บข้อมูลแบบ Shared Database 7) Virtual Reality/Augmented Reality คือ การนำเทคโนโลยี Virtual Reality (VR) มาปรับใช้ในการจำลองภาพ หรือ สถานการณ์เสมือนจริง และ 8) Advanced Geographic Information System เทคโนโลยีที่สำคัญเหล่านี้ ไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินธุรกิจในภาคเอกชนเท่านั้น แต่ยังส่งผลอย่างมีนัยสำคัญต่อภาครัฐ ในหลายมิติ ทั้งในระดับองค์กรและบุคคล การบริหารจัดการให้ทันกับเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อให้สามารถบริหารจัดการองค์กร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และทันสมัย พร้อมตอบสนองความต้องการของประชาชน ในยุคดิจิทัล (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), 2563)

องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานราชการในระดับจังหวัด โดยมีภารกิจหลักในการพัฒนาท้องถิ่น การให้บริการสาธารณะ รวมถึงการส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม ปัจจุบัน อบจ.อุดรธานี ได้มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารงาน และการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น ระบบ e-office เพื่อการจัดการงานสารบรรณ ระบบ LHR สำหรับบริหารจัดการข้อมูลบุคลากร ระบบ E-Service สำหรับบริการประชาชน รวมถึงการพัฒนาช่องทางสื่อสารออนไลน์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม แม้องค์กรจะมีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง แต่การนำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ยังพบว่าบุคลากร ทั้งข้าราชการ พนักงานจ้าง และลูกจ้างในสังกัดอบจ.อุดรธานี บางส่วนยังประสบปัญหาในการปรับตัวต่อระบบการทำงานรูปแบบใหม่ ขาดทักษะด้านดิจิทัลที่จำเป็น หรือมีความคุ้นชินกับวิธีการปฏิบัติงานแบบเดิม ส่งผลให้การนำเทคโนโลยีมาใช้อาจยังไม่สามารถบรรลุประสิทธิภาพได้อย่างเต็มศักยภาพ จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี ในยุค Disruptive Technology ส่งผลกระทบโดยตรงต่อรูปแบบการดำเนินงานของบุคลากรในองค์กร ที่มีบทบาทในการให้บริการประชาชน หากบุคลากรไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาความรู้ความสามารถ รวมถึงความเข้าใจ ในเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเหล่านี้ อาจทำให้เกิดปัญหาด้านประสิทธิภาพของการให้บริการ ความล่าช้าในการบริหารงาน รวมถึงไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการ

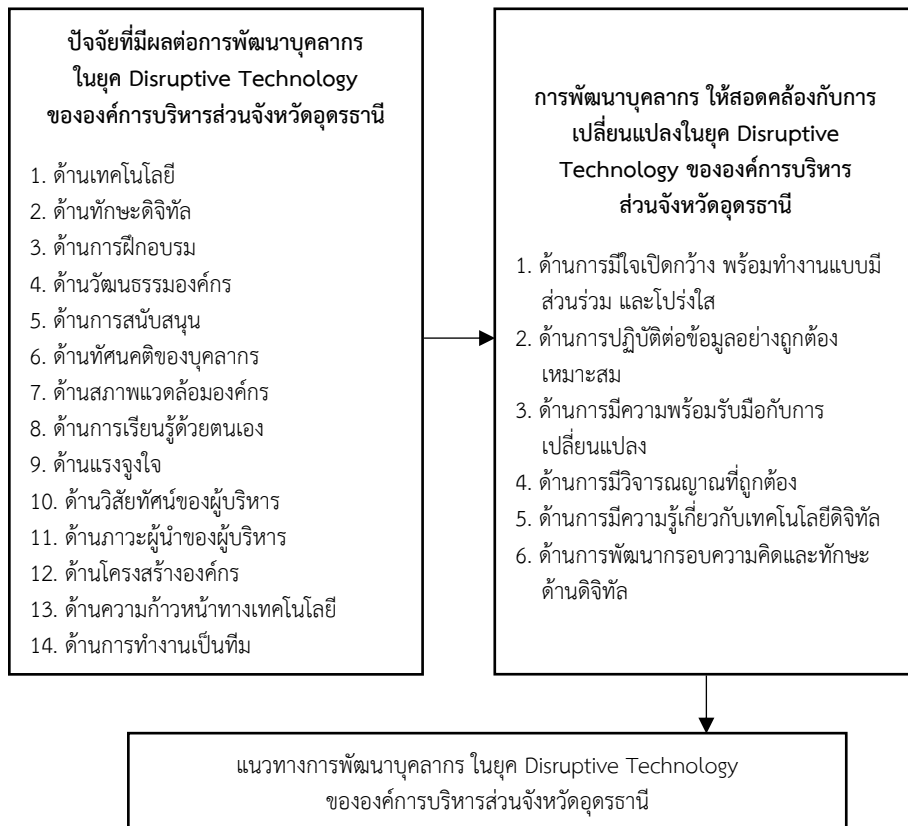
ของประชาชน ในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันอย่างมาก ดังนั้น “การพัฒนาบุคลากร” จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ต้องให้ความสำคัญเป็นอันดับต้นๆ ในการเตรียมความพร้อมองค์กรเพื่อรองรับอนาคต ในยุค Disruptive Technology เพราะการปรับตัวหรือพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน จะช่วยให้บุคลากรมีความรู้ ทักษะ ดิจิทัลที่เพียงพอ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการพัฒนาระบบการทำงานและการให้บริการสาธารณะ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว อีกทั้งเป็นการยกระดับองค์กรให้ก้าวสู่การเป็นองค์กรดิจิทัลที่คล่องตัว มีสมรรถนะสูง และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology กับการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสม ในการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ได้กรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework)

จากภาพที่ 1 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ทั้ง 14 ด้าน ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับ Disruptive Technology แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปรับตัว แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรภาครัฐในยุคดิจิทัล โดยผู้วิจัยนำมาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดเบื้องต้นสำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ และอำนาจการพยากรณ์ของตัวแปร ก่อนคัดเลือกปัจจัยที่มีนัยสำคัญ ด้วยการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) รายละเอียด ดังนี้

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานจ้าง และลูกจ้าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี จำนวน 645 คน (องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี, 2566)

1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ ทาโร ยามานะ (Yamane, 1967) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ระดับ (α) 0.05 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างรวม 247 คน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) (Likert, 1961) 5 ระดับ

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดหน่วยการวิเคราะห์เป็นระดับองค์กร เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รายละเอียด ดังนี้

2.1 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยเลือกผู้ที่มีบทบาทหน้าที่ในการบริหารงาน กำหนดนโยบายหรือแนวทางในการปฏิบัติงาน และพัฒนาบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูล ซึ่งเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลข้อเท็จจริงได้อย่างละเอียด มีความน่าเชื่อถือ และสามารถให้ข้อมูลได้ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ในการวิจัย จำนวน 10 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ด้วยการรวบรวมวิเคราะห์เอกสาร การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ไว้ก่อนล่วงหน้า มี 2 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และ 2) แบบสัมภาษณ์ที่เป็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เข้าเก็บรวบรวมข้อมูลส่งถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี จากนั้นติดต่อประสานงานกับผู้ให้ข้อมูล จำนวน 10 คน นัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ จากนั้นจัดส่งแนวทางประเด็นสัมภาษณ์ ให้กับผู้ให้ข้อมูล และเข้าสัมภาษณ์ โดยทำการจดบันทึกข้อมูลแบบสรุปผล ควบคู่กับการบันทึกเสียงสัมภาษณ์

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยประมวลผลข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาวิเคราะห์ โดยนำผลสรุปข้อมูล และไฟล์บันทึกเสียงคำสัมภาษณ์ มาตรวจสอบความถูกต้อง จำแนกประเด็น จัดระบบข้อมูล โดยแบ่งข้อมูลแต่ละประเด็นออกเป็นหมวดหมู่ เพื่อให้เห็นถึงความเหมือนและแตกต่างของข้อมูล จากนั้นดำเนินการประมวลผลข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

บทความวิจัยนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากรในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี โดยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี เลขที่รับรอง อว 0622.7/447 (เลขที่ยื่น จย.มน.147/2568)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี นำเสนอตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology กับการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology กับการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากรในยุค Disruptive Technology	การพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์		ระดับความสัมพันธ์
	ของเพียร์สัน (r)	P-value	
1. ด้านเทคโนโลยี	0.408**	<0.01	ปานกลาง
2. ด้านทักษะดิจิทัล	0.362**	<0.01	ปานกลาง
3. ด้านการฝึกอบรม	0.191**	<0.01	ต่ำ
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	0.274**	<0.01	ต่ำ
5. ด้านการสนับสนุน	0.341**	<0.01	ปานกลาง
6. ด้านทัศนคติของบุคลากร	0.500**	<0.01	ปานกลาง
7. ด้านสภาพแวดล้อมองค์กร	0.369**	<0.01	ปานกลาง
8. ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.332**	<0.01	ปานกลาง
9. ด้านแรงจูงใจ	0.455**	<0.01	ปานกลาง
10. ด้านวิสัยทัศน์ของผู้บริหาร	0.201**	<0.01	ต่ำ
11. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร	0.157*	<0.05	ต่ำ
12. ด้านโครงสร้างองค์กร	0.376**	<0.01	ปานกลาง
13. ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี	0.743**	<0.01	สูง
14. ด้านการทำงานเป็นทีม	0.578**	<0.01	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	0.378**	<0.01	ปานกลาง

หมายเหตุ: ** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

* Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากรในยุค Disruptive Technology ในภาพรวม มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ($r=0.378$, $p\text{-value}<0.01$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ระดับสูงทางบวกกับการพัฒนาบุคลากร ส่วนด้านการทำงาน

เป็นทีม ด้านทัศนคติของบุคลากร ด้านแรงจูงใจ ด้านเทคโนโลยี ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านสภาพแวดล้อมองค์กร ด้านทักษะดิจิทัล ด้านการสนับสนุน และด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางทางบวกกับการพัฒนาบุคลากร

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร (HRDD)	b	S.E.	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	1.303	.176		7.406	.000***
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี (PROG)	.433	.044	.522	9.784	.000***
ทัศนคติของบุคลากร(ATTI)	.133	.044	.164	3.009	.003**
การทำงานเป็นทีม(Team)	.169	.040	.221	4.207	.000***
ภาวะผู้นำของผู้บริหาร(LEAD)	-.073	.031	-.121	-2.395	.017**
แรงจูงใจ(MOTI)	.191	.049	.263	3.877	.000***
การเรียนรู้ด้วยตนเอง(LEAR)	-.131	.044	-.200	-2.958	.003**

R² = .632, Adj. R² = .623,
F = 68.625

หมายเหตุ: *P < .05, **P < .01, ***P < .001

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ทั้ง 6 ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.632 และมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแก้แล้ว (Adj. R²) เท่ากับ 0.623 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.795 ปัจจัยทั้ง 6 ร่วมกันพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ได้ร้อยละ 62 สามารถสร้างเป็นสมการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$\text{HRDD} = 1.303 + 0.433\text{PROG} + 0.133\text{ATTI} + 0.169\text{TEAM} + 0.191\text{MOTI} \\ - 0.073\text{LEAD} - 0.131\text{LEAR}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{\text{HRDD}} = 0.522\text{PROG} + 0.164\text{ATTI} + 0.221\text{TEAM} + 0.263\text{MOTI} - 0.121\text{LEAD} - 0.200\text{LEAR}$$

3. แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี นำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี คือ การมุ่งพัฒนาระบบดิจิทัลให้ทันสมัย และตอบสนองความต้องการของประชาชนในยุค Disruptive Technology เช่น การพัฒนาระบบ E-Service ระบบบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบสื่อสารกับประชาชน (LINE OA, Chatbot) และระบบอัตโนมัติ ควบคู่กับการส่งเสริมให้บุคลากร มีทักษะดิจิทัลผ่านการอบรมและการใช้งานจริง

3.2 ด้านทัศนคติของบุคลากร คือ การส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีทัศนคติที่เปิดกว้าง และมองเทคโนโลยีในเชิงบวก การสร้างแรงจูงใจ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างบุคลากรรุ่นใหม่กับรุ่นเก่า เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้งานเทคโนโลยีและปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ในยุค Disruptive Technology

3.3 ด้านการทำงานเป็นทีม คือ การมุ่งส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุนการสื่อสารและประสานงาน สร้างความเข้าใจและการแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างโปร่งใส ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการประชุม บริหารงาน และแก้ไขปัญหาร่วมกัน

3.4 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้นำในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่ยุค Disruptive Technology โดยทำหน้าที่เป็น “ผู้นำต้นแบบ” ที่ใช้เทคโนโลยีในการทำงานจริง แสดงให้เห็นถึงประโยชน์และความจำเป็น พร้อมผลักดันนโยบายองค์กรดิจิทัล

3.5 ด้านแรงจูงใจ คือ การสร้างแรงจูงใจเชิงบวกให้บุคลากรตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีในการทำงาน ผ่านระบบรางวัล การยกย่องเชิดชูเกียรติ

และการเชื่อมโยงกับผลการประเมินผลงานสำหรับผู้ที่น่าไว้วางใจจากรัฐบาลมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.6 ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง คือ การส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาทักษะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการสื่อสารกระตุ้นการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ภายในหน่วยงาน และการทดลองใช้จริงในการทำงาน เพื่อสร้างทักษะใหม่ ความมั่นใจ และความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงในยุค Disruptive Technology

อภิปรายผล

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ในยุค Disruptive Technology ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี

1.1 ด้านความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ที่มีอิทธิพลทางบวก หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาบุคลากร และส่งผลต่อความสามารถในการปรับตัวของบุคลากรในยุค Disruptive Technology ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนและส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาในปัจจัยด้านอื่นๆ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรุฒม์ อยู่ยอด (2564) โดยระบุว่า ปัจจัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อองค์กรเป็นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา องค์กรและบุคลากรจึงต้องพัฒนาเพื่อปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง และผลการศึกษาของ วรวิญญา อังคะลา และ ธนวิทย์ บุตรอุดม (2567) ที่พบว่า เทคโนโลยีเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากร เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่รัฐบาลดิจิทัลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 ด้านทัศนคติของบุคลากร พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ที่มีอิทธิพลทางบวก หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร แสดงให้เห็นว่าบุคลากรขององค์กรมีความพร้อมทางความคิดเปิดใจต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ มีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาตนเอง และมีความเต็มใจในการปรับตัวเข้ากับรูปแบบการทำงานในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Trenerry et al. (2021) ที่ระบุว่า การรับรู้และทัศนคติมีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน และมีผลโดยตรงต่อความสำเร็จของกระบวนการต่าง ๆ ในองค์กร เพราะทัศนคติที่ดีจะส่งผลต่อการยอมรับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาตนเอง

1.3 ด้านการทำงานเป็นทีม พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ที่มีอิทธิพลทางบวก หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร แสดงให้เห็นว่า องค์กรมีวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน บุคลากรให้ความร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือกันในการทำงาน และพร้อมเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ไปด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กษิดีเดช หมีนหน้า และ เอกอนงค์ ตั้งฤกษ์วรากล (2566) ที่กล่าวว่า การสร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีมที่เอื้อต่อความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูล มีส่วนสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถของบุคลากรในการปรับตัว และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ที่มีอิทธิพลทางลบ หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร แสดงให้เห็นว่าผู้นำขององค์กรยังมีบทบาทในการขับเคลื่อนด้านเทคโนโลยีไม่เด่นชัดเท่าที่ควร ผู้บริหารอาจยังมีข้อจำกัดในการเป็นแบบอย่างด้านการใช้เทคโนโลยีใหม่ และการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้นำเชิงดิจิทัลยังอยู่ในระดับที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้อีก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ัญญา รัตน์ พรหมสุทธิ และคณะ (2565) ที่กล่าวว่า “การเป็นผู้นำ” เป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรในยุคดิจิทัล อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้กลับพบอิทธิพลในทิศทางลบ อาจสะท้อนบริบทของ อบจ.อุดรธานี ที่มีโครงสร้างการบริหารตามลำดับชั้นและอำนาจการสั่งการส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับผู้บริหาร ส่งผลให้บุคลากรมีโอกาสนในการคิดริเริ่ม และพัฒนานวัตกรรมด้วยตนเองค่อนข้างจำกัด จึงอาจ ทำให้การพัฒนาบุคลากรในยุค Disruptive Technology ไม่เกิดขึ้นอย่างเต็มศักยภาพ

1.5 ด้านแรงจูงใจ พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร ที่มีอิทธิพลทางบวก หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร แสดงให้เห็นว่าบุคลากรมีแรงผลักดันภายใน มีความมุ่งมั่น ตั้งใจเปิดรับความรู้ใหม่ พร้อมเรียนรู้เทคโนโลยี และพร้อมพัฒนาตนเองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบการทำงานในยุคดิจิทัล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Coffie (2016) ที่ระบุว่า แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวของบุคลากรในการทำงาน ซึ่งแรงจูงใจที่ดีจะช่วยให้บุคลากรต้องการพัฒนาความรู้ เปิดรับเทคโนโลยี โดยทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอก ล้วนช่วยกระตุ้นให้บุคลากรพัฒนาความสามารถด้านดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 ด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากรที่มีอิทธิพลทางลบ หรือมีอำนาจการพยากรณ์การพัฒนาบุคลากร แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าบุคลากรบางส่วนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง หรือได้รับการสนับสนุนจากองค์กรก็ตาม

เนื่องจากข้อจำกัดด้านเวลา ภาระงานประจำ การขาดทักษะการแสวงหาความรู้เชิงรุก รวมถึงความไม่คุ้นเคยกับแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ทำให้การเรียนรู้ด้วยตนเองยังไม่สามารถส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรได้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์สนสาย และคณะ (2565) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาบุคลากรภายใต้การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยครั้งนี้กลับพบอิทธิพลในทิศทางลบ ซึ่งอาจเกิดจากบริบทของ อบจ.อุดรธานี ที่บุคลากรมีความหลากหลายทั้งด้านอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ และทักษะด้านดิจิทัล ส่งผลให้การเรียนรู้ด้วยตนเองแต่ละคนมีความแตกต่างกันอย่างมาก อีกทั้งองค์กรยังไม่มีระบบกำหนดเส้นทางการเรียนรู้ หรือระบบสนับสนุนการเรียนรู้อย่างเป็นรูปธรรม ทำให้บุคลากรเลือกศึกษาเฉพาะเรื่องที่ตนเองสนใจ ซึ่งบางครั้งอาจไม่สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในยุค Disruptive Technology

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควบคู่กับการสร้างทัศนคติและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร โดยสนับสนุนให้มีการนำระบบดิจิทัลในการบริหารและการให้บริการประชาชนมาใช้อย่างต่อเนื่อง

1.2 เสริมสร้างความร่วมมือในการทำงานผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีผู้บริหารเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล ควบคู่กับการพัฒนาการทำงานเป็นทีมระหว่างบุคลากรรุ่นใหม่และรุ่นเก่า

1.3 สร้างแรงจูงใจ โดยการจัดทำระบบการเรียนรู้ออนไลน์ สำหรับบุคลากรโดยกำหนดหลักสูตรด้านดิจิทัลที่สอดคล้องกับภารกิจขององค์กร พร้อมระบบสะสมคะแนนหรือประกาศเกียรติคุณสำหรับผู้ผ่านการอบรม และสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรขยายขอบเขตและศึกษารายละเอียดเชิงลึกของการพัฒนาบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเปรียบเทียบหน่วยงานประเภทต่าง ๆ และพื้นที่ที่มีบริบทแตกต่างกัน เพื่อให้ได้แนวทางและนโยบายการพัฒนาบุคลากรที่เหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กษิต์เดช หมีนหน้า และ เอกอนงค์ ตั้งฤกษ์วรากล. (2566). การปรับตัวในการปฏิบัติงานของ พนักงานการประสานครหลวง สำนักงานใหญ่. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(5), 1-12.
- จิตติยา เนตรวงษ์, ชุติวรรณ บุญอาชาทอง และ สุระสิทธิ์ ทรงม้าว. (2565). แรเงงานทักษะดิจิทัล ของพลเมืองแห่งศตวรรษ ที่ 21 เพื่อรองรับเทคโนโลยีพลิกผันบนชีวิตวิถีถัดไป. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(1), 1-15.
- ธัญญารัตน์ พรหมสุทธิ, สมพร เพื่องจันทร์, เพ็ญศรี ฉิรินัง และ ศิริพร แยมนิล. (2565). รูปแบบการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ยุคประเทศไทย 4.0 ของสำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัด. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ*, 10(3), 11-22.
- ไพฑูรย์ สนั่นาย, รัฐภูมิ มีศิริ และ โชติ บดิรัฐ. (2565). การพัฒนาบุคลากรภายใต้การบริหาร จัดการภาครัฐแนวใหม่. *Journal of Modern Learning Development*, 7(11), 538-550.
- วรัญญา อังคะลา และ ธนวิทย์ บุตรอุดม. (2567). รูปแบบการพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลเพื่อ รองรับการปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลของบุคลากรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุดรธานี. *วารสารวิชาการ มทร.สุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และสังคม ศาสตร์)*, 9(2), 187-202.
- วรุตม์ อยู่ยอด. (2564). การรับมือกับการเปลี่ยนแปลง และการปรับตัวในการทำงานของ พนักงานธนาคาร ภายใต้สถานการณ์โควิด - 19. สารนิพนธ์ปริญญาการจัดการ มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน). (2563). แผนกลยุทธ์ สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล(องค์การมหาชน) ระยะ 3 ปี (พ.ศ.2563-2565)(ฉบับทบทวน). สืบค้นเมื่อ 6 พฤษภาคม 2568, จาก <https://www.dga.or.th/wp-content/uploads/2021/03/แผนกลยุทธ์-สพร.pdf>.
- องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี. (2566). แผนอัตรากำลัง 3 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567-2569 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรธานี. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2568, จาก <https://udonpao.go.th/general-info-plan-power-rate-2567-2569-main>.

- อานันท์ เกียรติสารพิภพ. (2562). **Academic Focus (Disruptive Technology การดำรงชีวิตจะเปลี่ยนไป)**. สืบค้นเมื่อ 10 พฤษภาคม 2568, จาก <https://hdl.handle.net/20.500.14156/543777>.
- Coffie, R. B. (2016). **Retrenchment process and the coping mechanisms of employees from the banking industry in Ghana: a case of Adot Bank Ghana Limited**. Doctoral dissertation, Kwame Nkrumah University of Science and Technology.
- Likert, R. (1961). **New Pattern of Management**. New York: McGraw-Hill.
- Trener, B., Chng, S., Wang, Y., Suhaila, Z. S., Lim, S. S., Lu, H. Y., & Oh, P. H. (2021). Preparing Workplaces for Digital Transformation: An Integrative Review and Framework of Multi-Level Factors. **Frontiers in Psychology**, **12**, 620766. doi:10.3389/fpsyg.2021.620766.
- Yamane, T. (1967). **Statistics: An introductory analysis**. 2nd ed. New York: Harper & Row.

TRANSFORMATIONAL LEADERSHIP, COLLECTIVE EFFICACY, AND NETWORK RELATIONSHIPS AS DRIVERS OF BUSINESS PERFORMANCE IN CONSTRUCTION ENGINEERING VENTURES IN YUNNAN PROVINCE, CHINA

Wei Chen¹, Ubonwan Khunthong¹ and Sid Terason^{2,*}

¹ Faculty of Business and Finance Management, Rattana Bundit University

² Faculty of Sports and Health Science, Kasetsart University

Received: 4 April 2026

Revised: 29 May 2026

Accepted: 4 June 2026

Abstract

This study examines how transformational leadership (TL) relates to the business performance (BP) of newly established construction engineering ventures in Yunnan Province, China. Quantitative survey data from 522 managers were analyzed using partial least squares structural equation modeling (PLS-SEM). Results indicated that TL was positively and directly associated with BP ($\beta = 0.358$, $p < 0.001$). Collective efficacy (CE) and network relationships (NR) partially mediated this relationship, with significant indirect effects of 0.045 and 0.040 respectively. Absorptive capacity (AC) emerged as a negative moderator of the TL–CE and TL–NR paths ($\beta = -0.115$ and -0.108 , $p < 0.01$), revealing a substitution effect whereby high organizational learning capacity attenuates the marginal influence of transformational leadership on both collective confidence and inter-organizational ties. The findings extend leadership theory by delineating the boundary conditions of TL effectiveness and offer evidence-based recommendations for construction firms navigating rapid digital and policy transformation in regional Chinese markets.

* Corresponding author: Sid Terason

E-mail: fsssid@ku.ac.th

Keywords: transformational leadership, business performance, collective efficacy, network relationships, absorptive capacity, PLS-SEM, construction industry, Yunnan, China

Introduction

Newly established construction engineering ventures in China occupy a structurally vulnerable position. The sector faces simultaneous pressures: state-mandated quality upgrading, the rapid adoption of intelligent construction technologies, and intensifying inter-firm competition in regional markets. In Yunnan Province, these pressures are particularly acute: the provincial government's 14th Five-Year Plan targets a total construction output of one trillion yuan by 2025, requires 30 percent of new buildings to use prefabricated methods, and obliges firms to comply with the “Digital Yunnan” and “Green Building Action Plan” initiatives. Under these conditions, many new ventures fail not from lack of capital but from a systemic leadership gap that prevents them from aligning their human, relational, and cognitive resources with strategic demands (Wang & Liu, 2024). Transformational leadership (TL) has been theorized as central to navigating such high-velocity environments, yet the mechanisms linking it to firm-level performance, particularly in the regional Chinese construction sector, remain poorly understood.

Previous studies reveal positive associations between transformational behaviors and organizational outcomes, including innovation, employee commitment, and financial performance (Bass & Riggio, 2006). However, two limitations in this literature are relevant to the present context. First, most studies treat the TL–performance relationship as a direct one, neglecting the intermediate social and psychological processes through which leadership translates into results. Second, boundary conditions that moderate this relationship remain underexplored in emerging-economy construction settings. Collective efficacy, defined by Bandura (1997) as a group's shared belief in its

joint capability to organize and execute courses of action required to produce given levels of attainment, has been identified as a psychological mechanism that can mediate the TL–performance link (Zhao & Wang, 2025; Nguyen et al., 2023). Network relationships, understood as the strategic configuration of inter-organizational ties that facilitate resource acquisition and competitive positioning (Nahapiet & Ghoshal, 1998), have similarly been proposed as relational conduits through which leadership influence on performance is transmitted (Zheng et al., 2022). Absorptive capacity (AC), the organizational ability to identify, assimilate, and exploit external knowledge (Cohen & Levinthal, 1990; Zahra & George, 2002), has been discussed primarily as a positive moderator, yet theoretical arguments suggest it may also substitute for certain leadership functions in knowledge-rich environments (Zhang & Smith, 2024).

This study addresses these gaps with three aims: first, to examine the direct effect of TL on BP among construction ventures in Yunnan; second, to test whether CE and NR mediate this relationship; and third, to investigate whether AC moderates the TL–CE and TL–NR pathways. A quantitative cross-sectional survey design enables rigorous statistical testing of the proposed model. The study contributes to leadership theory by providing evidence for the dual mediating roles of CE and NR, and by demonstrating a theoretically and practically important substitution effect of AC. It contributes to practice by providing an evidence base for leadership development and capability building strategies in Chinese regional construction markets.

Transformational Leadership and Business Performance

Transformational leadership encompasses four behavioral dimensions: idealized influence, inspirational motivation, intellectual stimulation, and individualized consideration (Bass, 1985). These behaviors inspire followers to transcend self-interest in pursuit of organizational goals, enhancing strategic alignment and organizational resilience. In construction engineering contexts, TL has been shown to foster innovation adoption, reduce project risk through

team resilience, and improve multi-dimensional performance indicators including financial returns and client satisfaction (Khan et al., 2023; Al-Zahrani, 2022). For new ventures in particular, transformational founders provide the “leadership premium” that compensates for institutional deficits and legitimacy gaps, aligning team aspirations with the firm’s strategic roadmap (Chrisman et al., 1998). Drawing on the Resource-Based View, leadership is conceptualized as a rare and inimitable intangible resource that catalyzes the organization’s other capabilities (Al-Mansour, 2024). Based on this evidence, the following hypothesis was proposed:

H1: *Transformational leadership positively and directly influences business performance in construction engineering ventures.*

Collective Efficacy as a Mediator

Collective efficacy operates through four processes identified by Bandura (1997): cognitive, motivational, affective, and selection mechanisms. When transformational leaders communicate a compelling vision and provide individualized support, they replenish the team’s psychological resources, raising collective confidence to tackle technically demanding and high-risk engineering projects. This elevation of CE has been shown to enhance goal commitment, collaborative problem-solving, and organizational resilience in construction settings (Zhao & Wang, 2025; Khan et al., 2023). The present study conceptualizes CE in terms of group competence beliefs, task coordination capacity, affective regulation, and goal commitment, and proposes that CE serves as a psychological transmission mechanism between TL and BP.

H2: *Collective efficacy mediates the positive relationship between transformational leadership and business performance.*

Network Relationships as a Mediator

Social Capital Theory posits that relational and structural embeddedness provides the channels through which critical information, resources, and legitimacy

flow to new ventures (Nahapiet & Ghoshal, 1998). Transformational leaders, through their idealized influence and interpersonal vision, act as “gatekeepers” who cultivate trust-based alliances with government bodies, suppliers, financial institutions, and industry partners (Zhang & Wei, 2024). For new construction ventures in Yunnan, where the Belt and Road Initiative creates both opportunities and regulatory complexities, NR is an especially critical asset for overcoming the liability of newness. Network relationships are conceptualized in this study as encompassing three dimensions: knowledge sharing, interaction frequency, and team cohesion. The following hypothesis was proposed:

H3: Network relationships mediate the positive relationship between transformational leadership and business performance.

The Moderating Role of Absorptive Capacity

Absorptive capacity is a multidimensional organizational capability encompassing knowledge acquisition, absorption, application, integration, management, and execution (Cohen & Levinthal, 1990; Zahra & George, 2002). Traditionally positioned as a positive moderator that amplifies the firm’s ability to convert network knowledge and leadership inputs into performance, AC has recently been reconsidered. Zhang and Smith (2024) introduced a substitution effect argument: when AC reaches a sufficiently high level, teams develop autonomous learning systems that reduce their dependence on active leadership direction. In such contexts, intellectual stimulation and inspirational motivation from the leader become partially redundant, as team members derive direction and motivation from external knowledge streams independently. This substitution dynamic implies negative moderation, wherein high AC attenuates the marginal impact of TL on both CE and NR. Based on this reasoning, the following hypotheses were proposed:

- H4: *Absorptive capacity negatively moderates the effect of transformational leadership on collective efficacy, such that the positive effect is weaker at higher levels of absorptive capacity.*
- H5: *Absorptive capacity negatively moderates the effect of transformational leadership on network relationships, such that the positive effect is weaker at higher levels of absorptive capacity.*

Research Methodology

Participants

The target population comprised managers of newly established construction engineering ventures across Yunnan's major urban centers, including Kunming, Qujing, Dali, and Nujiang. A purposive sampling strategy targeting firms established within the designated timeframe yielded 600 distributed questionnaires; 538 were returned, and after screening for incomplete responses, 522 valid questionnaires were retained (response rate 87%). Survey participants held departmental leadership or general management roles, ensuring respondent familiarity with both leadership behaviors and organizational performance indicators. Respondent perceptions of all constructs fell within the "high" range on a five-point scale. The overall mean for TL was 3.70 (SD = 0.97), with intellectual stimulation scoring highest (M = 3.71) and individualized consideration showing the narrowest spread (SD = 0.94). Network relationships registered the highest overall mean among the predictor variables (M = 3.83, SD = 0.90), with knowledge sharing (M = 3.84) and team cohesion (M = 3.84) scoring above interaction frequency (M = 3.81). Collective efficacy yielded a mean of 3.64 (SD = 1.00), with full confidence in task completion receiving the highest item score (M = 3.85). Absorptive capacity had an overall mean of 3.59 (SD = 1.08), with application of knowledge leading (M = 3.61) and knowledge management lowest (M = 3.54). Business performance had an overall mean of 3.55 (SD = 0.55), driven by profit

rate ($M = 4.25$) and return on investment ($M = 3.92$), while sales growth ($M = 2.98$) and growth in market share ($M = 3.12$) fell into the moderate range, indicating that ventures were financially healthy but faced competitive pressure on market expansion.

Instruments

Measurement instruments were adapted from validated scales. Transformational leadership was measured using 20 items adapted from the Multifactor Leadership Questionnaire (Bass & Avolio, 2000), organized around four dimensions: idealized influence (5 items), inspirational motivation (5 items), intellectual stimulation (5 items), and individualized consideration (5 items). Collective efficacy was assessed with 8 items adapted from Jex and Bliese (1999). Network relationships were measured with 12 items organized around knowledge sharing (4 items), interaction frequency (4 items), and team cohesion (4 items), adapted from Hansen et al. (2005). Absorptive capacity was measured with 18 items across six dimensions adapted from Jansen et al. (2005): knowledge acquisition, absorption, application, integration, management, and execution. Business performance was assessed with 21 items covering seven dimensions: market share, profit rate, return on investment, growth in market share, growth in employment, sales growth, and growth of services, drawing on Kaplan and Norton's (2021) Balanced Scorecard framework. All items used a five-point Likert-type scale ranging from 1 (strongly disagree) to 5 (strongly agree). Back-translation procedures were conducted to ensure linguistic equivalence of Chinese-language items.

Data Analysis

PLS-SEM was conducted using SmartPLS 4.0 due to its suitability for complex reflective-reflective hierarchical models and robustness to non-normal data (Hair et al., 2019). The measurement model was assessed through internal consistency reliability (Cronbach's alpha, ρ_a , and $\rho_c > 0.70$), convergent validity ($AVE > 0.50$; Fornell & Larcker, 1981), and discriminant validity using the

HTMT criterion ($HTMT < 0.85$; Henseler et al., 2015). The structural model was evaluated using 5,000-bootstrap resamples to test direct, indirect, and moderated mediation effects.

Participation was voluntary and anonymous. Respondents were informed of the study purpose and their right to withdraw at any time. Data were used exclusively for academic purposes in accordance with the human research ethics guidelines of Rattana Bundit University.

Results

Measurement Model

All Cronbach’s alpha values exceeded 0.70, ranging from 0.841 to 0.943. Both composite reliability indices were similarly strong: ρ_a ranged from 0.871 to 0.945 and ρ_c from 0.887 to 0.965 (Hair et al., 2019). AVE values ranged from 0.543 to 0.637, all exceeding the 0.50 threshold required for convergent validity (Fornell & Larcker, 1981). Discriminant validity was assessed using the HTMT criterion; all ratios fell below 0.85, confirming that constructs are empirically distinct (Henseler et al., 2015). Table 1 presents key psychometric indicators for the five primary latent constructs.

Table 1 Reliability and Convergent Validity of Primary Constructs

Construct	Cronbach’s α	ρ_a	ρ_c	AVE
Transformational Leadership	0.892	0.894	0.926	0.637
Collective Efficacy	0.912	0.914	0.938	0.596
Network Relationships	0.885	0.888	0.919	0.589
Absorptive Capacity	0.904	0.907	0.933	0.577
Business Performance	0.901	0.904	0.931	0.593

Note. ρ_a and ρ_c = composite reliability coefficients (Dijkstra-Henseler’s and Jöreskog’s, respectively)
AVE = average variance extracted. All values meet Hair et al. (2019) thresholds (composite reliability > 0.70; AVE > 0.50).

Structural Model and Hypothesis Testing

The structural model was evaluated using bootstrapped path coefficients (5,000 subsamples). H1 posited a direct positive effect of TL on BP. The results confirmed this effect ($\beta = 0.358$, $T = 7.421$, $p < 0.001$), supporting H1. H2 and H3 proposed that CE and NR would mediate the TL–BP relationship. Both mediation paths were significant. The indirect effect of TL on BP through CE was 0.045 ($T = 4.122$, $p < 0.001$), and through NR was 0.040 ($T = 3.856$, $p < 0.001$), supporting partial mediation and confirming H2 and H3. H4 and H5 concerned the moderating role of AC. The interaction term for $AC \times TL$ on CE yielded a negative coefficient ($\beta = -0.115$, $T = 2.845$, $p = 0.005$), and the interaction term for $AC \times TL$ on NR was also negative ($\beta = -0.108$, $T = 2.612$, $p = 0.009$). Both H4 and H5 were supported. The full set of path results is summarized in Table 2.

Table 2 Results of Hypothesis Testing (PLS-SEM, $N = 522$)

Hypothesis	Path	β	t	p
H1	TL $\rightarrow$ BP	0.358	7.421	< 0.001
H2	TL $\rightarrow$ CE $\rightarrow$ BP (indirect)	0.045	4.122	< 0.001
H3	TL $\rightarrow$ NR $\rightarrow$ BP (indirect)	0.040	3.856	< 0.001
H4	$AC \times TL \rightarrow$ CE	-0.115	2.845	0.005
H5	$AC \times TL \rightarrow$ NR	-0.108	2.612	0.009

Note. TL = transformational leadership; BP = business performance; CE = collective efficacy;

NR = network relationships; AC = absorptive capacity. Bootstrap = 5,000 subsamples.

Discussion

Five hypotheses were tested within a single structural model. Without adjustment for multiple comparisons, the familywise Type I error rate is approximately $1 - (1 - 0.05)^5 \approx 0.226$, meaning there is roughly a one-in-four probability that at least one statistically significant finding in this study reflects sampling error rather than a true effect. The primary hypotheses (H1–H3) were

deduced from well-established theoretical frameworks and supported by prior empirical evidence across multiple contexts, reducing the plausibility that their confirmation is an artifact of inflated error rates. The moderation hypotheses (H4 and H5), however, were more exploratory in motivation: while grounded in theoretical arguments, they tested an effect - negative moderation by AC - for which direct empirical precedent was limited at the time of hypothesis development. Interaction terms in PLS-SEM are inherently noisier than main-effect paths because they involve products of latent variable scores, which amplifies measurement error and attenuates effect sizes. The two moderation coefficients ($\beta = -0.115$ and -0.108) are statistically significant at the 0.01 level, which provides some protection against spurious detection, but the effect sizes are modest. Replication in independent samples is warranted before treating the substitution effect as an established empirical regularity. Researchers using these findings as a basis for further hypothesis development should be alert to the possibility that one or both moderation effects may not replicate, particularly in samples drawn from more diverse institutional or geographic contexts.

The direct positive relationship between TL and BP (H1) replicates a well-established finding across sectors, geographic contexts, and performance criteria. The present effect size aligns closely with Al-Zahrani's (2022) construction-sector study and is broadly consistent with the range of effects reported in meta-analyses of TL and firm performance ($d \approx 0.30-0.50$). The present study adds to this literature by demonstrating that the effect holds in a regional Chinese context defined by high institutional uncertainty and policy volatility - a setting where some scholars have argued that transactional or paternalistic leadership styles may be more effective than transformational approaches (cf. the broader paternalistic leadership literature in Chinese organizational research). The present findings provide evidence against this position, at least for new ventures in the construction sector.

The mediation findings (H2 and H3) are consistent with but not identical to prior work. Zhao and Wang (2025) found that CE fully mediated the relationship between strategic intent and organizational resilience, suggesting full rather than partial mediation in their sample. The present study finds partial mediation, meaning TL retains a substantial direct effect on BP even after accounting for CE and NR. This difference may reflect the broader measurement of BP in the present study (seven dimensions spanning financial and growth indicators) compared to Zhao and Wang's focus on resilience, which may be more exclusively psychological in its drivers. The mediation of NR aligns with Zhang and Wei's (2024) finding that network-based legitimacy fully mediates the founder characteristic – performance relationship in Southwest Chinese engineering firms, though the present result of partial mediation again suggests that TL carries independent variance that network effects do not fully transmit.

The most substantial departure from prior work concerns the moderation findings. Most empirical studies of AC treat it as a positive moderator or direct predictor (Müller et al., 2021; Kim & Park, 2023), and studies explicitly testing negative moderation of AC on leadership–outcome paths are rare. Zhang and Smith's (2024) theoretical argument for substitution was not tested quantitatively in their own work. The present study therefore fills an important gap, though the absence of direct antecedents in the empirical literature also means that the moderating effect could not be pre-registered based on strong prior evidence, reinforcing the caution about exploratory error rates discussed above.

Implications for Research, Practice, and Policy

For leadership research, the study's primary contribution is the empirical demonstration of the substitution effect of AC on TL's influence over team processes. This finding invites a contingency reframing of transformational leadership theory: rather than treating TL as universally beneficial, researchers should model the organizational conditions under which its marginal contribution diminishes. Future studies should extend this logic by examining whether other

organizational capabilities - such as digital readiness, organizational resilience, or formalized human resource development systems - similarly substitute for or complement TL. Multilevel models incorporating individual-level efficacy and dyadic leader-follower perceptions would further decompose the CE pathway, which the present firm-level analysis leaves undifferentiated.

For practice, the findings point to three actionable priorities. Construction firms should develop transformational leadership capacity systematically, since the direct effect of TL on BP ($\beta = 0.358$) is the strongest path in the model and suggests returns to leadership investment that exceed those typically attributed to process or technology improvements alone. Leadership development programs should target all four TL dimensions, with particular emphasis on intellectual stimulation - the dimension most strongly perceived by managers in this sample - and individualized consideration, which underpins the relational trust necessary for network cultivation. For collective efficacy, firms should institutionalize mastery experiences through structured project debriefs, cross-team recognition systems, and success-sharing rituals that reinforce confidence before high-stakes project phases. For network relationships, the findings endorse proactive, non-contingent engagement with government bodies, financial institutions, and industry partners as a long-term strategic investment rather than a transactional response to immediate resource needs.

For policymakers, these findings support continued investment in leadership development and networking initiatives within Yunnan's construction sector. Since transformational leadership influences both the survival and growth of new ventures, subsidized leadership training for SME founders and managers can generate meaningful returns. The positive role of network relationships further justifies support for industry platforms, enterprise-government collaboration, and cross-border partnerships under the Belt and Road Initiative. The findings on absorptive capacity also highlight the need to balance knowledge acquisition with firms' ability to integrate and apply new knowledge effectively. Policies

that require the rapid adoption of multiple innovations, such as BIM, green building standards, and digital project management systems, without adequate capacity-building support may create innovation overload and undermine performance.

References

- Al-Mansour, B. (2024). Strategic alignment and business performance: A multi-dimensional framework for engineering sectors. **International Journal of Production Economics**, 268, 109–122.
- Al-Zahrani, A. (2022). Transformational leadership and firm performance in the construction industry: The mediating role of innovation. **Journal of Construction Engineering and Management**, 148(4), 04022015.
- Bandura, A. (1997). **Self-efficacy: The exercise of control**. New York: W. H. Freeman & Company.
- Bass, B. M. (1985). **Leadership and performance beyond expectations**. New York: The Free Press.
- Bass, B. M., & Avolio, B. J. (2000). **Multifactor Leadership Questionnaire**. 3rd ed. Mind Garden.
- Bass, B. M., & Riggio, R. E. (2006). **Transformational leadership**. 2nd ed. Lawrence Erlbaum Associates.
- Chrisman, J. J., Bauerschmidt, A., & Hofer, C. W. (1998). The determinants of new venture performance: An extended model. **Entrepreneurship Theory and Practice**, 23(1), 5–29.
- Cohen, W. M., & Levinthal, D. A. (1990). Absorptive capacity: A new perspective on learning and innovation. **Administrative Science Quarterly**, 35(1), 128–152.
- Fornell, C., & Larcker, D. F. (1981). Evaluating structural equation models with unobservable variables and measurement error. **Journal of Marketing Research**, 18(1), 39–50.

- Hansen, M. T., Nohria, N., & Tierney, T. (2005). What's your strategy for managing knowledge?. **Harvard Business Review**, 77(2), 106–116.
- Hair, J. F., Risher, J. J., Sarstedt, M., & Ringle, C. M. (2019). When to use and how to report results of PLS-SEM. **European Business Review**, 31(1), 2–24.
- Henseler, J., Ringle, C. M., & Sarstedt, M. (2015). A new criterion for assessing discriminant validity in variance-based structural equation modeling. **Journal of the Academy of Marketing Science**, 43(1), 115–135.
- Jansen, J. J. P., Van Den Bosch, F. A. J., & Volberda, H. W. (2005). Managing potential and realized absorptive capacity: How do organizational antecedents matter?. **Academy of Management Journal**, 48(6), 999–1015.
- Jex, S. M., & Bliese, P. D. (1999). Efficacy beliefs as a moderator of the impact of work-related stressors. **Journal of Applied Psychology**, 84(3), 349–361.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (2021). **The Balanced Scorecard: Leading the digital transformation**. Boston: Harvard Business Review Press.
- Khan, H., Murtaza, G., & Khursheed, A. (2023). Impact of transformational leadership on project performance: The mediating role of team resilience. **International Journal of Managing Projects in Business**, 16(1), 120–145.
- Kim, J., & Park, H. (2023). Absorptive capacity and firm performance: The moderating role of environmental dynamism. **Technovation**, 122, 102–115.
- Müller, E., Raisch, S., & Schlegelmilch, B. B. (2021). Absorptive capacity and innovation capacity: A multidimensional study of their impact on business performance. **Journal of Business Research**, 130, 465–475.
- Nahapiet, J., & Ghoshal, S. (1998). Social capital, intellectual capital, and the organizational advantage. **Academy of Management Review**, 23(2), 242–266.
- Nguyen, T., Pham, L., & Tran, D. (2023). Psychological drivers of firm performance: A study of collective efficacy in emerging markets. **Management Decision**, 61(4), 980–998.

- Wang, J., & Liu, S. (2024). Survival analysis of engineering SMEs in Yunnan: Resource acquisition and policy impacts. **China Management Review**, 19(1), 88–105.
- Zahra, S. A., & George, G. (2002). Absorptive capacity: A review, reconceptualization, and extension. **Academy of Management Review**, 27(2), 185–203.
- Zhang, L., & Smith, T. (2024). The substitution effect of absorptive capacity on leadership effectiveness. **Strategic Management Journal**, 45(4), 1020–1044.
- Zhang, X., & Wei, Y. (2024). Legitimacy building through social networks: A study of private engineering firms in Southwest China. **Asia Pacific Journal of Management**, 41(3), 745–768.
- Zhao, Y., & Wang, L. (2025). Strategic intent and organizational resilience: The mediating role of collective efficacy. **Strategic Management Journal**, 46(2), 231–255.
- Zheng, Y., Li, Z., & Chen, H. (2022). Social capital and new venture performance: A meta-analysis. **Journal of Business Venturing**, 37(2), 106180.

กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ PERSUASIVE LANGUAGE STRATEGIES IN RESTAURANT REVIEW ARTICLES ON THE MICHELIN GUIDE WEBSITE

ญาณิศา สระบัว*

Yanisa Sabua*

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
Department of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Burapha University

Received: 30 April 2026

Revised: 4 June 2026

Accepted: 5 June 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ โดยใช้แนวคิดภาษาโน้มน้าวใจ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากบทความรีวิวร้านอาหารในหมวดหมู่ “ทานอาหารนอกบ้าน” ในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ ที่เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2568 ทุกบทความ จำนวนทั้งสิ้น 9 บทความ ผลการศึกษาพบกลวิธีที่ใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์จำนวนทั้งสิ้น 7 กลวิธี และแสดงให้เห็นลักษณะของการโน้มน้าวใจ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. การยกระดับสารที่นำเสนอ ประกอบด้วย 2 กลวิธี ได้แก่ 1) การใช้คำแสดงคุณภาพ และ 2) การใช้คำภาษาต่างประเทศ 2. การสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสาร ประกอบด้วย 2 กลวิธี ได้แก่ 1) การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญ และ 2) การอ้างถึง และ 3. การรื้ออารมณ์ผู้รับสาร ประกอบด้วย 3 กลวิธี ได้แก่ 1) การใช้คำแสดงผัสสะ 2) การใช้คำแสดงความรู้สึก และ 3) การใช้ภาพพจน์ นอกจากนี้ยังพบว่า กลวิธีดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในการทำหน้าที่โน้มน้าวใจผู้รับสาร

คำสำคัญ: การใช้ภาษา, การโน้มน้าวใจ, รีวิว, มิชลิน ไกด์

* Corresponding author: ญาณิศา สระบัว
Email: y.sabua@gmail.com

Abstract

This research aims to analyze persuasive language strategies in restaurant review articles on the Michelin Guide website, utilizing the concept of persuasive language. Data were collected from all 9 restaurant review articles published in 2025 under the "Dining Out" category on the Michelin Guide website. The results reveal a total of 7 persuasive language strategies, which exhibit 3 persuasive dimensions: 1. enhancing the presented message, comprising 2 strategies: 1) the use of quality-expressive words and 2) the use of loanwords; 2. building credibility for the audience, comprising 2 strategies: 1) the use of expertise-expressive words and 2) referencing; and 3. appealing to the audience's emotions, comprising 3 strategies: 1) the use of sensory words, 2) the use of emotion-expressive words, and 3) the use of figures of speech. Additionally, the study finds that these strategies are interrelated in performing their persuasive functions to influence the audience.

Keywords: Language Use, Persuasion, Review, Michelin Guide

บทนำ

การสื่อสารในปัจจุบันเกิดขึ้นด้วยวัตถุประสงค์หลายประการ การโน้มน้าวใจถือเป็นวัตถุประสงค์หนึ่งของการสื่อสารที่ไม่ได้เพื่อสร้างความเข้าใจเท่านั้น แต่ถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้เพื่อสร้างอิทธิพลเหนือผู้อื่น เพื่อเปลี่ยนแปลง สร้าง หรือดำรงไว้ซึ่งความคิดเห็น ทศนคติ ค่านิยม และความเชื่อของผู้ถูกโน้มน้าวใจ (อรรธรณ ปิลันธน์โอวาท, 2554)

แม้ภาษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการโน้มน้าวใจผู้บริโภคในการโฆษณา (พรพรรณ ครุณเตร และ ปณณรัช ชูเชิด, 2563) แต่การรวิวกก็ถือเป็นการสื่อสารอีกประเภทหนึ่งที่ต้องอาศัยการใช้ภาษาเพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารให้ไปซื้อสินค้าหรือบริการตามที่ผู้รวิวนแนะนำ ในปัจจุบันการรวิวกมีหลายประเภท ที่ปรากฏมากในปัจจุบันคือการรวิวกอาหารและร้านอาหาร ผู้ที่รวิวกอาหารส่วนใหญ่มักเป็นอินฟลูเอนเซอร์และเผยแพร่ผ่านช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ส่วนตัว การรวิวกที่น่าเชื่อถือจึงมักเป็นความเห็นแบบอัตวิสัยที่อาจแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล โดยจะเห็นได้จากถ้อยคำแสดงความคิดเห็น เช่น “แต่ว่าส่วนตัวเพิร่นว่าหมูกรอบยังไม่ค่อยกรอบเท่าไร”

(นันทกานต์ พูลแก้ว และคณะ, 2568) ซึ่งอาจทำให้ผู้รับสารเกิดความไม่แน่ใจว่าควรยึดตามมาตรฐานของอินฟลูเอนเซอร์คนใด ด้วยเหตุนี้ การรีวิวอาหารโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นองค์กรด้านอาหารโดยเฉพาะจึงยังคงมีอิทธิพลต่อผู้บริโภคอยู่น้อย เนื่องจากมีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนและได้มาตรฐานมากพอที่จะสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภค อย่างเช่น มิชลิน ไกด์ (Michelin Guide) ซึ่งเป็นคู่มือแนะนำร้านอาหาร โดยมีพันธกิจเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมของการเดินทางและการออกไปรับประทานอาหารนอกบ้าน และช่วยให้ผู้คนค้นพบประสบการณ์ที่ดีกว่า (มิชลิน ไกด์, ม.ป.ป.ข) นอกจากนี้ยังมีผู้ตรวจสอบมิชลินที่เดินทางไปรับประทานอาหารยังที่ต่าง ๆ และมีหลักเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการจัดหมวดหมู่ร้านอาหารในคู่มือมิชลิน ไกด์ (มิชลิน ไกด์, ม.ป.ป.ก) จึงเป็นที่น่าเชื่อถือสำหรับผู้ต้องการแสวงหาร้านอาหารรสเลิศ มีคุณภาพ และต้องการเปิดประสบการณ์การรับประทานอาหารนอกบ้านได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยสังเกตว่า การรีวิวร้านอาหารของมิชลิน ไกด์ มีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะมีการใช้ภาษาพรรณนาที่สละสลวย แสดงจินตภาพที่ชัดเจน และเน้นการนำเสนอความมีระดับและละเมียดละไมของอาหาร เช่น “พายป่าเยอร์มันสุดวิจิตรของสองพี่น้องซูห์ริง” “สลัดทองขึ้นเล็กที่ซ่อนอยู่ในแป้งแผ่นบางกรอบกรอบแสดงให้เห็นถึงไอเดียที่แยบยล” ซึ่งเป็นการพรรณนาที่โดดเด่นและแตกต่างจากการใช้ภาษารีวิวอาหารของบุคคลทั่วไปที่มักจะใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับผู้รับสาร แสดงความเป็นมิตรเพื่อให้เข้าถึงคนทุกเพศทุกวัย (หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น และคณะ, 2568) อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แต่ผู้วิจัยยังสังเกตว่า การใช้ภาษาในบทความรีวิวอาหารของมิชลิน ไกด์ก็สามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้เช่นเดียวกัน จึงเล็งเห็นความน่าสนใจว่า การใช้ภาษาลักษณะนี้มีกลวิธีอย่างไรที่สามารถโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารต้องการไป “ตามรอย” ผู้ตรวจสอบมิชลินที่เขียนรีวิวแนะนำร้านอาหารนั้น ๆ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรีวิวอาหาร ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยที่ศึกษาการใช้ภาษาในการรีวิวอาหารส่วนใหญ่มักเป็นการรีวิวจากอินฟลูเอนเซอร์ในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจในการรีวิวอาหารย่านบรรทัดทองบนแอปพลิเคชัน TikTok (นันทกานต์ พูลแก้ว และคณะ, 2568) กลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีวิว” (จิรัฐภูมิการณ บัญต่อ, 2565) อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบงานวิจัยที่ศึกษาการใช้ภาษาในบทความรีวิวอาหารจากผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร คือ การศึกษากลวิธีเขียนและการใช้ภาษาของบทความเซลล์ชวนชิม (อภิสร ปันจันทร์, 2549) แต่ยังไม่มียานวิจัยใดที่ศึกษาบทความรีวิวอาหารของมิชลิน ไกด์ โดยเฉพาะการใช้ภาษาโน้มน้าวใจซึ่งเป็นจุดเด่นในบทความดังกล่าว

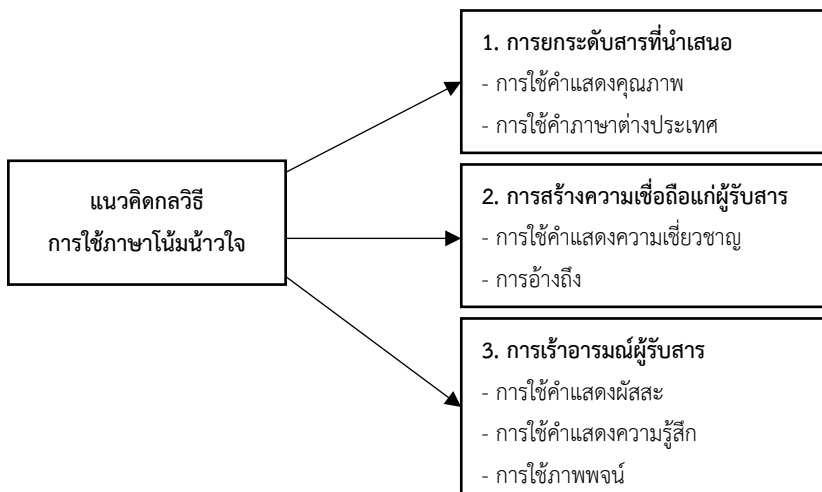
ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ว่ามีกี่กลวิธีและมีลักษณะการโน้มน้าวใจแบบใดบ้าง

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลโดยประยุกต์ใช้แนวคิดพฤติกรรมการโน้มน้าวใจของอวยพร พานิช และคณะ (2544) ประกอบกับพิจารณาพฤติกรรมการใช้ภาษาที่โน้มน้าวใจของนันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ (2568) และจิรัฐฎิการณ บัญต่อ (2565) เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความของมิชลิน ไกด์ จากนั้นจึงนำผลการศึกษามาจัดกลุ่มและนำเสนอเป็นผลการวิจัยต่อไป

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์ <https://guide.michelin.com/th/th> หมวดหมู่ “ทานอาหารนอกบ้าน” ที่เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2568 ทุกบทความจำนวน 9 บทความ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยรวบรวมบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์ มิชลิน ไกด์ หมวดหมู่ “ทานอาหารนอกบ้าน” โดยเก็บข้อมูลบทความทุกบทความที่เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2568 เป็นระยะเวลา 1 ปี ปรากฏบทความที่เผยแพร่ในช่วงเวลาดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 7 มกราคม 2568 ถึง 28 พฤศจิกายน 2568 จำนวนทั้งสิ้น 9 บทความ เหตุที่ผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลในช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องจากเป็นข้อมูลที่มีความทันสมัยและมีจำนวนเพียงพอต่อการวิเคราะห์ทฤษฎีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดการใช้ภาษาโน้มน้าวใจของอวยพร พานิช และคณะ (2544) ประกอบกับศึกษากลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในการรีวิวอาหารจากงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ งานวิจัยของนันทกานต์ พูลแก้ว และคณะ (2568) และงานวิจัยของจิรัฐฎิการณ บัญต่อ (2565) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ว่ากลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์ มิชลิน ไกด์มีกี่กลวิธี อะไรบ้าง และนำเสนอโดยการจัดกลุ่มว่ากลวิธีต่าง ๆ แสดงให้เห็นลักษณะของการโน้มน้าวใจอย่างไร

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ พบว่ามีทั้งสิ้น 7 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำแสดงคุณภาพ การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญ การใช้คำแสดงผัสสะ การใช้คำแสดงความรู้สึก การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้ภาพพจน์ และการอ้างอิง สามารถนำมาจัดกลุ่มตามลักษณะของการโน้มน้าวใจได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1. การยกระดับสารที่น่าเสนอ 2. การสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสาร และ 3. การเร้าอารมณ์ผู้รับสาร มีรายละเอียดดังนี้

1. การยกระดับสารที่น่าเสนอ

การยกระดับสารที่น่าเสนอในที่นี้คือการนำเสนออาหารและร้านอาหารที่รีวิวโดยใช้ภาษาที่มุ่งเน้นความมีคุณภาพ สุนทรียภาพ และความมีระดับมากกว่ามุ่งเน้นความเรียบง่าย สามารถจัดเป็นการโน้มน้าวใจตามที่อวยพร พานิช และคณะ (2544) ได้เสนอว่า กลวิธีหนึ่งของการโน้มน้าวใจคือ การเสนอสิ่งที่เข้ากับอุปนิสัย ความรู้สึก ความเชื่อ ความปรารถนาของผู้อ่านกลุ่มนั้น ๆ เนื่องจากผู้รับสารของบทความมิชลิน ไกด์มักเป็นผู้ที่ต้องการเปิดประสบการณ์การรับประทานอาหารนอกบ้านและต้องการค้นพบประสบการณ์ที่ดีกว่าในการการรับประทานอาหารที่มีคุณภาพตามพันธกิจของมิชลิน ไกด์ (มิชลิน ไกด์, ม.ป.ป.ช) ดังนั้น การยกระดับ

สารที่นำเสนอเพื่อให้เห็นว่าบทความได้นำเสนออาหารและร้านอาหารที่มีคุณภาพและมีระดับ จึงเป็นการโน้มน้าวใจตามความปรารถนาของผู้รับสารได้เป็นอย่างดี การยกระดับสารที่นำเสนอ ประกอบด้วยกลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจ 2 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำแสดงคุณภาพ และการใช้คำภาษาต่างประเทศ ดังนี้

1.1 การใช้คำแสดงคุณภาพ

การใช้คำแสดงคุณภาพ มักปรากฏการใช้คำขยายที่แสดงนัยเชิงบวกเพื่อสร้างภาพลักษณ์ความสมบูรณ์แบบของอาหาร โดยเลือกใช้คำที่สะท้อนถึงความประณีตและมีคุณภาพ เพื่อโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นว่าอาหารที่นำเสนอมีคุณภาพสูงและมีระดับมากกว่าอาหารทั่วไป ตัวอย่างคำแสดงคุณภาพในงานวิจัยนี้ เช่น *วิจิตร ประณีต สมบูรณ์แบบ ยอดเยี่ยม พิถีพิถัน ละเมียดละไม โดดเด่น เรียบง่าย ลงตัว*

ตัวอย่างที่ 1

“นับเป็นประสบการณ์กินอาหารที่ยากจะลืม เต็มไปด้วยพลังแห่งรสชาติ แต่แฝงไว้ด้วยความละเมียดละไม”

(The MICHELIN Guide, 2568ง)

ตัวอย่างที่ 2

“หอยเชลล์ญี่ปุ่นเสิร์ฟมาอย่างสมบูรณ์แบบ เนื้อทั้งนุ่ม ชุ่มฉ่ำ และหวานละมุน”

(The MICHELIN Guide, 2568ข)

ตัวอย่างที่ 3

“ทุกองค์ประกอบรวมกันทำให้จานนี้โดดเด่นด้วยความแม่นยำ ความสมดุล และความประณีตประดอย”

(The MICHELIN Guide, 2568ข)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำที่แสดงถึงคุณภาพของอาหาร อย่างคำว่า *ละเมียดละไม* ที่แสดงให้เห็นความใส่ใจในการประกอบอาหาร คำว่า *สมบูรณ์แบบ* ที่แสดงให้เห็นคุณภาพของอาหารอย่างไร้ที่ติ อีกทั้งยังใช้คำว่า *ความแม่นยำ ความสมดุล และความประณีตประดอย* เพื่อเน้นย้ำว่าอาหารจานนี้ได้จัดทำขึ้นมาอย่างมีคุณภาพจนทำให้มีความ “โดดเด่น” ซึ่งชี้ให้เห็นถึงควมมีเอกลักษณ์ที่เหนือกว่าจานอื่น การใช้คำแสดงคุณภาพของอาหารเหล่านี้เป็นการยกระดับของอาหารที่นำเสนอ เพื่อให้ผู้รับสารเห็นว่า ร้านอาหารที่มีชลิน ไกด์แนะนำไม่ใช่เพียงแค่รสชาติอร่อย แต่ยังมีคุณภาพสูงอีกด้วย ซึ่งจะสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารอยากตามมารับประทานได้

1.2 การใช้คำภาษาต่างประเทศ

การใช้คำภาษาต่างประเทศในงานวิจัยนี้เป็นการนำคำยืมจากภาษาอื่น เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น มาใช้ในรูปแบบของคำทับศัพท์ทั่วไปหรือคำศัพท์เฉพาะในวงการอาหาร เพื่อสร้างความเป็นสากล ทำให้ร้านอาหารที่รีวิวมียภาพลักษณ์ดูทันสมัย มีระดับ และน่าเชื่อถือในมาตรฐานระดับนานาชาติ โดยประกอบด้วยคำทับศัพท์พื้นฐานในวงการอาหาร เช่น *เสิร์ฟ คลาสสิก ไฮไลต์ คอร์ส โฮมเมด สตริทฟู้ด* ไปจนถึงคำศัพท์เฉพาะทางและชื่ออาหาร เช่น *ปาเตองครุต (pâté en croûte) ซอมเมลิเยร์ (sommelier) ปีตีวีเยร์ (pithivier) อังกีโมะ ไคเชกิ*

ตัวอย่างที่ 4

“ไฮไลต์ คือ อังกีโมะเนื้อนุ่มหอมมันที่เสิร์ฟในเวเฟอร์กรอบ”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

ตัวอย่างที่ 5

“หนึ่งในเมนูที่น่าจดจำที่สุดและเป็นที่โปรดปรานประจำปี นี่คือการตีความใหม่ของพายปาแบบเยอรมันดั้งเดิมในสไตล์ปาเตองครุต (pâté en croûte)”

(The MICHELIN Guide, 2568ข)

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น ปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศ ได้แก่ ไฮไลต์ อังกีโมะ เสิร์ฟ เวเฟอร์ ปาเตองครุต ซึ่งเป็นการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น และฝรั่งเศส ที่เป็นการทับศัพท์เพื่อบรรยายเกี่ยวกับอาหาร และเป็นชื่อเฉพาะของอาหารที่พบเห็นได้ไม่บ่อยนัก จึงช่วยยกระดับร้านอาหารในบทความรีวิวของมิชลิน ไกด์ และแสดงให้เห็นว่าอาหารที่น่าเสนอมีคุณภาพระดับสากล ซึ่งจะเป็นทางเลือกของผู้รับสารที่ชื่นชอบหรืออยากลิ้มลองอาหารนานาชาติได้เป็นอย่างดี

2. การสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสาร

การสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสารเป็นการโน้มน้าวใจกลวิธีหนึ่งที่ทำให้ผู้รับสารเชื่อถือการรีวิวในบทความของมิชลิน ไกด์และต้องการตามมารับประทานอาหารในลักษณะเดียวกัน กลวิธีการโน้มน้าวใจที่สร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสารมี 2 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญ และการอ้างอิง ดังนี้

2.1 การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญ

การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญที่พบในงานวิจัยนี้เป็นการมุ่งเน้นการบรรยายถึงความสามารถหรือทักษะขั้นสูงของผู้ประกอบอาหารหรือเชฟ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของอาหาร

คำในหมวดนี้ทำหน้าที่สื่อสารให้ผู้รับสารเห็นถึงความซ้ำซ้อนและความสามารถในการรังสรรค์อาหารของผู้ประกอบอาหารได้เป็นอย่างดี ตัวอย่างการใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญ เช่น *ชาวนุฉลาด แบบบล เฉียบแหลม เชี่ยวชาญ ชำนิชำนาญ แม่นยำ เปี่ยมประสบการณ์*

ตัวอย่างที่ 6

“วัตถุดิบไทยอย่างเนื้อปูสดและน้ำแร่ธรรมชาติจากอุทยานภูพานนำมาใช้ในซูปต่าง ๆ อย่างชาญฉลาดผสมผสานกับความพิถีพิถันในแบบญี่ปุ่น”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

ตัวอย่างที่ 7

“ร้านอาหารไทยบรรยากาศเรียบง่ายแห่งนี้โดดเด่นด้วยการปรุงอาหารโดยใช้เพียงเตาฟืน ถ่ายทอดเสน่ห์ของอาหารไทยรสจัดจ้านผ่านเชตเมนูที่สะท้อนความเชี่ยวชาญในการควบคุมไฟและนำเสนอรสชาติที่ซับซ้อนแต่กลมกล่อม”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำที่แสดงความเชี่ยวชาญของผู้ประกอบอาหาร ได้แก่ คำว่า *ชาวนุฉลาด* ในตัวอย่างที่ 6 ซึ่งแสดงถึงความสามารถของผู้ปรุงอาหารในการผสมผสานวัตถุดิบไทยเข้ากับอาหารญี่ปุ่นได้อย่างลงตัว และคำว่า *ความเชี่ยวชาญ* ในตัวอย่างที่ 7 ที่แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบอาหารมีความสามารถในการควบคุมไฟจากการประกอบอาหารโดยใช้เตาฟืน เนื่องจากการใช้เตาฟืนควบคุมความแรงของไฟได้ยากกว่าการใช้เตาแก๊สหรือเตาไฟฟ้า ดังนั้นเมื่อผู้ประกอบอาหารสามารถควบคุมไฟได้ดี ก็จะทำให้อาหารมีคุณภาพที่ดีตามไปด้วย การใช้คำแสดงความเชี่ยวชาญเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้ปรุงอาหารจากการประยุกต์วัตถุดิบและใช้วิธีการประกอบอาหารที่ไม่ใช่เรื่องง่ายสำหรับคนทั่วไป จึงสามารถโน้มน้าวใจให้ผู้รับสารเกิดความรู้สึกเชื่อถือผู้ประกอบอาหารรวมถึงรสชาติของอาหาร ส่งผลให้ต้องการมาสัมผัสประสบการณ์การรับประทานอาหารที่พิเศษกว่าอาหารมื้อทั่ว ๆ ไป

2.2 การอ้างถึง

การอ้างถึงเป็นการกล่าวถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือบุคคลหลายบุคคลในการเขียนแนะนำอาหาร (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565) การอ้างถึงในงานวิจัยนี้อาจมีจุดประสงค์เพื่อแสดงการรับรองคุณภาพและสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ร้านอาหารนั้น ๆ ปรากฏการอ้างถึงที่เป็นการโน้มน้าวใจ ได้แก่ การอ้างถึงบุคคลที่แนะนำร้านอาหารและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับร้านอาหาร เช่น เจ้าของร้านหรือเชฟผู้ปรุงอาหาร มีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 การอ้างถึงบุคคลที่แนะนำร้านอาหาร บุคคลที่แนะนำหรือรีวิวร้านอาหารในงานวิจัยนี้เรียกว่า “ผู้ตรวจสอบมิชลิน” ซึ่งมีหน้าที่เข้าไปรับประทานอาหารตามร้านต่าง ๆ และประเมินคุณภาพของร้านอาหารโดยไม่เปิดเผยตัวตน ผู้ตรวจสอบมิชลินเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ เนื่องจากคลุกคลีอยู่ในวงการอาหาร ร้านอาหารและโรงแรม โดยมีประสบการณ์ทำงานในสายงานนี้โดยตรงหลายปี (มิชลิน ไกด์, ม.ป.ป.ก) จึงทำให้มีความน่าเชื่อถือในระดับสูง

ตัวอย่างที่ 8

“และนี่คือเรื่องราวของร้าน “ป่าทิ้ง” ที่เก่าแก่กว่า 50 ปี และบุกเบิกโดยหญิงเก่ง จนกลายเป็นร้านอาหารขึ้นชื่อในตอกสักที่ผู้ตรวจสอบมองว่าอร่อยคุ้มราคาจนได้รับรางวัลบีบิกรูมอนด์ ในคู่มือ ‘มิชลิน ไกด์’ ฉบับประเทศไทย ประจำปี 2568”

(วรัญญู อินทรกำแหง, 2568ข)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการอ้างถึง ผู้ตรวจสอบ ซึ่งหมายถึง “ผู้ตรวจสอบมิชลิน” โดยกล่าวว่าร้านอาหารนี้อร่อยคุ้มค่าจนได้รับรางวัล ผู้วิจัยเห็นว่า ด้วยความเชี่ยวชาญด้านอาหารของผู้ตรวจสอบมิชลินที่มีมากกว่าบุคคลทั่วไป จึงทำให้การอ้างถึงผู้ตรวจสอบมิชลินมีน้ำหนักความน่าเชื่อถือและสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้เป็นอย่างดี

2.2.2 การอ้างถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับร้านอาหาร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับร้านอาหารในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยเจ้าของร้านและเชฟ โดยมักจะอ้างถึงผ่านการเล่าเรื่องราวของร้านอาหารหรือนำเสนอความเชี่ยวชาญของเชฟผู้ประกอบอาหาร ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 9

“คุณอวีวรรณ พรหมทอง ลูกสาวคนหนึ่งที่สืบทอดร้านมาจากป่าทิ้งผู้ล่วงลับไปนานแล้วเป็นผู้เล่าถึงประวัติของร้าน ...กิจการร้านอาหารของครอบครัวแห่งนี้ยังคงสืบทอดกันมาจนถึงทุกวันนี้ แม้ป่าทิ้งคนเก่งจะลาโลกนี้ไปนานแล้วก็ตาม”

(วรัญญู อินทรกำแหง, 2568ข)

ตัวอย่างที่ 10

“ร้านตกแต่งด้วยงานไม้โทนอบอุ่น ผสานลวดลายเรขาคณิตและครัวเปิด สร้างบรรยากาศบิสโทรสมัยใหม่ที่มีชีวิตชีวา เชฟวิลฟริด อ็อกเก (Wilfrid Hocquet) ถ่ายทอดเสน่ห์อาหารฝรั่งเศสคลาสสิกด้วยฝีมือประณีต”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

จากตัวอย่างทั้งหมดข้างต้น จะเห็นได้ว่าการอ้างอิงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับร้านอาหาร กล่าวคือ ในตัวอย่างที่ 9 ได้กล่าวถึงเจ้าของร้านอาหารและเล่าเรื่องราวว่าได้สืบทอดกิจการมาจากเจ้าของร้านรุ่นเก่า ซึ่งแสดงความเป็นร้านดั้งเดิมที่มีความอร่อยตามสูตรโบราณ และในตัวอย่างที่ 10 ได้กล่าวถึงเชฟของร้านอาหารว่ามีความสามารถในการปรุงอาหารฝรั่งเศสได้อย่างประณีต สะท้อนถึงความมีฝีมือของเชฟ จึงสร้างความน่าเชื่อถือได้ว่ารสชาติของอาหารน่าจะดีตามไปด้วย

3. การเล่าอารมณ์ผู้รับสาร

อวยพร พานิช และคณะ (2544) กล่าวว่า อารมณ์เป็นแรงผลักดันที่สำคัญของมนุษย์ หากผู้รับสารมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องที่เขียนอยู่ก่อนแล้ว การเล่าอารมณ์เพื่อชักจูงจะทำได้ง่ายขึ้น การเล่าอารมณ์ในบทความรีวิวร้านอาหารของมิชลิน ไกด์มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์ความรู้สึกร่วมไปกับผู้รีวิวและต้องการมารับประสบการณ์ที่ดีเช่นเดียวกัน กลวิธีใช้ภาษาโน้มน้าวใจที่สามารถเล่าอารมณ์ผู้รับสารมี 3 กลวิธี ได้แก่ การใช้คำแสดงผัสสะ การใช้คำแสดงความรู้สึก และการใช้ภาพพจน์ ดังนี้

3.1 การใช้คำแสดงผัสสะ

การใช้คำแสดงผัสสะเป็นการกล่าวถึงความรู้สึกที่เกิดจากสัมผัสทางจมูกและลิ้นจนทำให้รับรู้ถึงกลิ่น ผิวสัมผัส และรสชาติ (พระประเจน กรุดโตโม และคณะ, 2566 อ้างถึงใน นันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ, 2568) ในงานวิจัยนี้พบการแสดงผัสสะทั้งด้านกลิ่น ผิวสัมผัส และรสชาติอย่างโดดเด่นและหลากหลาย แบ่งประเภทได้ดังนี้

3.1.1 คำแสดงกลิ่น เป็นคำที่ใช้เรียกกลิ่นที่สัมผัสได้ด้วยจมูก เพื่อให้ผู้รับสารรับรู้และเกิดอารมณ์ร่วมไปกับกลิ่นของอาหารตามที่ได้อธิบายไว้ (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565) ตัวอย่างคำแสดงกลิ่น เช่น *กลิ่นควัน กลิ่นถ่าน กลิ่นสมุนไพร หอมละมุน หอมกรุ่น หอมอบอวล*

ตัวอย่างที่ 11

“ผู้ตรวจสอบของมิชลินยังถึงขนาดถูกอกถูกใจไปกับความเข้มข้นเต็มรสชาติ แฉมยังยกนิ้วให้กับปลาทอดทรงเครื่องหอมกรุ่นกลิ่นสมุนไพร”

(วรัญญู อินทรกำแหง, 2568ก)

ข้อความข้างต้นปรากฏคำแสดงกลิ่น คือ *หอมกรุ่นกลิ่นสมุนไพร* ซึ่งเป็นการพรรณนาให้ผู้รับสารรับรู้ได้ถึงกลิ่นอาหารที่ “หอมกรุ่น” และบ่งบอกให้ทราบว่ากลิ่นหอมนั้นมาจากเครื่องสมุนไพร อันเป็นการเล่าอารมณ์ให้ผู้รับสารรู้สึกอยากรับประทานอาหารตามไปด้วย

3.1.2 คำแสดงผิวสัมผัส เป็นคำที่ใช้เรียกการรับรู้สัมผัสของเนื้ออาหารที่สัมผัสหรือรับประทาน จะช่วยดึงดูดให้ผู้รับสารเกิดจินตภาพตามได้ (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565) ตัวอย่างคำแสดงผิวสัมผัส เช่น *สด เด้ง แน่น บางกรอบ เนียนนุ่ม ชุ่มฉ่ำ พองฟู กรอบนอกนุ่มใน* ตัวอย่างที่ 12

“แนะนำให้เริ่มต้นมื้ออร่อยด้วยเกียนทอดสูตรลับเฉพาะที่สืบทอดกันมาในตระกูลรับรองว่ากรอบนอกนุ่มใน”

(วรัญญา อินทรกำแหง, 2568ก)

จากตัวอย่าง มีการใช้คำแสดงผิวสัมผัส คือ *กรอบนอกนุ่มใน* เพื่อบรรยายผิวสัมผัสสองรูปแบบทั้งภายนอกและภายในของเกียนทอดว่ามีทั้งความกรอบและความนุ่ม อันเป็นลักษณะที่พึงปรารถนาของอาหารชนิดนี้ จึงเป็นการชวนให้ผู้รับสารปรารถนามาลิ้มลองได้

3.1.3 คำแสดงรสชาติ เป็นคำที่บรรยายหรืออธิบายรสชาติของอาหารนั้น ๆ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดอารมณ์หรือความรู้สึกร่วมไปกับผู้เขียนรวิว (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565) ตัวอย่างคำแสดงรสชาติ เช่น *เปรี้ยว หวาน หวานฉ่ำ เค็ม เผ็ด จัดจ้าน เข้มข้น กลมกล่อม อูมามิ อร่อยล้ำ*

ตัวอย่างที่ 13

“เมนูของร้านเน้นไปที่หลนมากกว่าน้ำพริก และเมนูห้ามพลาด คือ กุ้งผัดขอส้มขะมาที่หอมกลิ่นมะขามชัดเจน พร้อมรสหวานเปรี้ยวกลมกล่อมอย่างลงตัว”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

จากตัวอย่าง มีการใช้คำแสดงรสชาติ ได้แก่ *หวาน เปรี้ยว* และ*กลมกล่อม* แสดงให้เห็นการผสมผสานระหว่างรสชาติสองรสชาติในกุ้งผัดขอส้มขะมาที่ไม่ได้ชูเพียงรสชาติใดรสชาติหนึ่ง แต่กลับมีความ*กลมกล่อม* อีกทั้งมีการใช้คำขยาย “อย่างลงตัว” แสดงให้เห็นว่ารสชาติที่ผสมผสานกันในอาหารจานนี้เข้ากันได้เป็นอย่างดี

3.2 การใช้คำแสดงความรู้สึก

ในงานวิจัยนี้เป็นการใช้ถ้อยคำที่ระบุถึงอารมณ์หรือสภาวะทางจิตใจของผู้รับสาร หลังจากได้สัมผัสกับอาหารหรือบริการ มักพบถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกเชิงบวก เพื่อโน้มน้าวใจผู้รับสารว่า หากปฏิบัติตามคำแนะนำจะได้รับประสบการณ์ที่ดีเช่นเดียวกับผู้เขียนรวิว ตัวอย่างการใช้คำแสดงความรู้สึกเชิงบวก เช่น *ผ่อนคลาย ตื่นเต้น อบอุ่น เป็นกันเอง สบาย เพลิดเพลิน ชื่นใจ อิ่มอกอิ่มใจ*

ตัวอย่างที่ 14

“...และยังมีของทอดอย่างหอยจืดปูสเตอร์เฉพาะที่ทางร้านคราฟท์ทำขึ้นมาเองรับประทานคู่กับน้ำจิ้มบ๊วยได้อย่างเพลิดเพลิน”

(วรัญญู อินทรกำแหง, 2568ข)

ตัวอย่างที่ 15

“เราเชื่อว่า คุณจะเดินออกจากร้านอาหารอิตาเลียนที่ได้รับการรับรองจากผู้ตรวจสอบของมิชลินเหล่านี้พร้อมกับความอิมมอกอิมใจ”

(พฤกัทร 'มะปราง' ทรงเที่ยง, 2568)

จากตัวอย่างข้างต้น มีการใช้คำแสดงความรู้สึกในตัวอย่างที่ 14 คือ *เพลิดเพลิน* เพื่อบรรยายความรู้สึกที่ได้รับจากการรับประทานอาหาร และในตัวอย่างที่ 15 มีการใช้คำแสดงความรู้สึก คือ *อิมมอกอิมใจ* ประกอบการยืนยันว่าหากผู้รับสารได้มารับประทานอาหารที่นี่จะได้รับความรู้สึกเช่นเดียวกับผู้ตรวจสอบมิชลินอย่างแน่นอน การใช้คำแสดงความรู้สึกในตัวอย่างข้างต้นนี้ล้วนเป็นความรู้สึกเชิงบวก จึงสามารถเร้าอารมณ์ผู้รับสารให้ต้องการมาสัมผัสความรู้สึกที่ดีเหล่านั้นไปด้วยกัน

3.3 การใช้ภาพพจน์

ธนศ เวศร์ภาดา (2549) กล่าวถึงภาพพจน์ว่า หมายถึง การเขียนอย่างแจ่มแจ้งจนมองเห็นภาพโดยใช้ความเปรียบเป็นหลัก การใช้ภาพพจน์จะทำให้เนื้อหาที่เขียนมีรสชาตสละสลวยและผู้อ่านเห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ภาพพจน์ที่พบในงานวิจัยนี้ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ และบุคลลวัต มีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 อุปมา หมายถึง การเปรียบสิ่งหนึ่งเหมือนอีกสิ่งหนึ่ง โดยใช้คำเชื่อม เช่น *เหมือน ราว รวากับ เปรียบ ดุจ ดัง* (ธนศ เวศร์ภาดา, 2549) ในงานวิจัยนี้พบการใช้ภาพพจน์อุปมาโดยใช้คำเชื่อมว่า *เหมือน คล้าย ดัง* ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 16

“จะมีที่ใดที่โอบล้อมด้วยวิวแม่น้ำเจ้าพระยาแสนงามจากด้านนอก แต่ภายในให้ความรู้สึกเหมือนกำลังนั่งชมครัวเปิดและเตาไม้ฟืนในร้านอาหารริมทะเลสาบโคโมที่อิตาลี”

(พฤกัทร 'มะปราง' ทรงเที่ยง, 2568)

ตัวอย่างที่ 17

“แม้การตกแต่งจะดูเรียบง่าย แต่ครัวไทยด้านในเปรียบได้ดังอัญมณีที่ซ่อนอยู่”

(The MICHELIN Guide, 2568ก)

จากตัวอย่าง อุปมาที่พบในงานวิจัยนี้เป็นการใช้เพื่อบรรยายให้ผู้รับสารเกิดจินตภาพ และเห็นภาพบรรยากาศของร้านได้ชัดเจนมากขึ้น ดังตัวอย่างที่ 16 จะเห็นได้ว่าเป็นการเปรียบเทียบบรรยากาศของร้านกับบรรยากาศในต่างประเทศ ส่วนตัวอย่างที่ 17 เป็นการเปรียบเทียบให้เห็นว่าแม้ร้านจะตกแต่งแบบเรียบง่ายหรือไม่โดดเด่นมากนัก แต่ส่วนที่เป็นครัวไทยนั้นมีเมนูอาหารที่อร่อยล้ำค่าเปรียบได้กับอัญมณีซ่อนอยู่ด้านใน

3.3.2 อุปลักษณ์ หมายถึง การเปรียบสิ่งหนึ่งเป็นอีกสิ่งหนึ่ง ซึ่งมีคุณสมบัติบางประการร่วมกัน มักใช้คำว่า “คือ” และ “เป็น” หรือบางครั้งไม่มีคำเชื่อมโยง (ธนศ เวิร์ษาดา, 2549) ในงานวิจัยนี้พบการใช้อุปลักษณ์โดยใช้คำเชื่อม คือ เพียงคำเดียว และปรากฏอุปลักษณ์ที่ไม่มีคำเชื่อม ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 18

“การปรุงอาหารด้วยไฟแรงและการหมักดองคือหัวใจสำคัญของเมนูสติกและจานย่างที่อัดแน่นด้วยรสชาติท้องถิ่น”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้อุปลักษณ์ที่เป็นการเปรียบเทียบการปรุงอาหารว่าเป็นหัวใจสำคัญของเมนูดังกล่าว ซึ่งจะทำให้ผู้รับสารได้เห็นภาพชัดเจนว่าร้านอาหารที่ริวิวโดยมิชลิน ไกด์มีความใส่ใจและเห็นความสำคัญต่อการปรุงอาหารให้มีรสชาติดี

ตัวอย่างที่ 19

“สรวงสวรรค์แห่งรสชาติระดับสามดาวมิชลินซึ่งตั้งอยู่บนถนนอันร่มรื่นสายหนึ่ง”

(The MICHELIN Guide, 2568ง)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้อุปลักษณ์ว่า สรวงสวรรค์แห่งรสชาติ โดยเปรียบเทียบร้านอาหารที่กล่าวถึงกับสวรรค์ อันเป็นสถานที่แห่งความสุข สื่อความหมายว่า ผู้ที่มารับประทานอาหารที่นี่จะมีความสุขเนื่องจากได้รับประทานอาหารรสชาติดี

3.3.3 บุคคลวัต หรือบุคลาธิษฐาน หมายถึง การสมมติสิ่งต่าง ๆ ให้มีกิริยาอาการ ความรู้สึกเหมือนมนุษย์ (ธนศ เวิร์ษาดา, 2549) ในงานวิจัยนี้พบการใช้บุคคลวัตหลายแห่ง ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 20

“ร้านอาหารแห่งนี้ตั้งอยู่ใจกลางกรุงเทพฯ ที่ซึ่งคลื่นแห่งรสชาติใหม่กำลังซัดเข้าฝั่ง ผู้มาเยือนจะถูกโอบกอดด้วยเสียง "โอลา!" ...แป๋งตอร์ติญาที่ถูกกวัดด้วยมือและหัวใจ ส่วนผสม

ที่ผ่านกระบวนการหมักจนได้ที่ และความหอมกรุ่นของเตาอบอาหารแต่ละจาน ... ขนมตามลั้งเดิมถูกปลูกชีวิตใหม่ด้วยเหล้าบ๊วยญี่ปุ่นและสับปะรด”

(The MICHELIN Guide, 2568ค)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้บุคคลหลายแห่ง ได้แก่ เสียง “โอลา!” ที่ทำกิริยาเหมือนมนุษย์คือการโอบกอดผู้มาเยือน สื่อให้เห็นการต้อนรับที่อบอุ่น การนัดแบ่งตอร์ติญาโดยใช้หัวใจ ซึ่งในความเป็นจริงหัวใจเป็นอวัยวะที่ไม่สามารถทำกิริยาเช่นนี้ได้ แต่ผู้เขียนสมมติให้หัวใจสามารถนัดแบ่งได้เพื่อสื่อถึงการทำอาหารด้วยความตั้งใจ รวมถึงสมมติให้ขนมตามลั้งเดิมที่ไม่มีชีวิตกลายเป็นสิ่งมีชีวิตเหมือนมนุษย์ และถูกปลูกชีวิตขึ้นมาใหม่โดยสมมติให้เหล้าบ๊วยญี่ปุ่นและสับปะรดทำกิริยาเหมือนมนุษย์เช่นเดียวกัน การใช้บุคคลที่สมมติให้สิ่งไม่มีชีวิตทำกิริยาเหมือนมนุษย์เหล่านี้จึงเป็นการพรรณนาเพื่อสร้างจินตภาพและเร้าอารมณ์ความรู้สึกของผู้รับสารให้เกิดความรู้สึกร่วมไปกับการรวิว

อภิปรายผล

จากการศึกษาการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรวิวร้านอาหารของมิชลิน ไกด์ มีข้อสังเกตแบ่งเป็นประเด็นการอภิปราย ดังนี้

1. ผู้วิจัยสังเกตว่า กลวิธีต่าง ๆ ที่ปรากฏในกลุ่มเดียวกันมีได้ทำหน้าที่โน้มน้าวใจอย่างเป็นเอกเทศ หากแต่มีความสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกันเพื่อสร้างอิทธิพลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจของผู้บริโภค ดังจะเห็นได้จาก กลุ่มที่ 2 การสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสาร ปรากฏการอ้างถึงเชฟควบคู่กับบรรยายถึงความเชี่ยวชาญของเชฟ ดังตัวอย่างข้อความเช่น “โดยเป็นร้านอาหารกึ่งบาร์ของเชฟอะเมริโก เซสติ (Amerigo Sesti)...ที่แสดงให้เห็นถึงความเชี่ยวชาญของเชฟในการรังสรรค์รสชาติดั้งเดิม” กลวิธีทั้งสองประการนี้นำเสนอให้ผู้รับสารได้รู้จักชื่อเสียงของเชฟพร้อมรับรองว่าเชฟคนนี้เป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการปรุงอาหาร จึงสร้างความเชื่อถือแก่ผู้รับสารได้มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในกลุ่มที่ 3 การเร้าอารมณ์ผู้รับสาร ยังปรากฏการสร้างประสบการณ์ร่วมเสมือนจริงของผู้ตรวจสอบมิชลินกับผู้รับสารโดยใช้คำแสดงผัสสะควบคู่กับการใช้ภาพพจน์ เพื่อเปลี่ยนข้อความรวิวให้กลายเป็นประสบการณ์เสมือนจริงที่เร้าอารมณ์ความรู้สึกให้คล้อยตาม เมื่อผู้รับสารสัมผัสประสบการณ์เสมือนจริงแล้ว จึงสามารถโน้มน้าวใจให้ต้องการมาสัมผัสประสบการณ์จริงด้วยตนเอง หรืออีกนัยหนึ่ง เพื่อพิสูจน์ว่าเมื่อมาสัมผัสด้วยตนเองแล้วจะยังเห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้ตรวจสอบมิชลินกล่าวมาหรือไม่ จึงช่วยเร้าอารมณ์ผู้รับสารและเพิ่มน้ำหนักการจูงใจได้

2. ไม่เพียงแต่ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีภายในกลุ่ม แต่ลักษณะของกลวิธีการโน้มน้าวใจแต่ละกลุ่มยังทำหน้าที่ส่งเสริมกันดีเป็นย่างดี กล่าวคือ การยกระดับสารที่นำเสนอสามารถส่งเสริมการสร้างการเชื่อถือแก่ผู้รับสารได้ เนื่องจากเมื่อผู้รับสารทราบว่าเขามีความเชี่ยวชาญ ประกอบกับอาหารที่รื้อวมีคุณภาพสูงและมีมาตรฐานระดับสากล ก็อาจทำให้เชื่อถือผู้รื้อวมากขึ้น นอกจากนี้ การเร้าอารมณ์ผู้รับสารยังอาจส่งเสริมการยกระดับสารที่นำเสนอได้เช่นกัน เช่น การใช้คำแสดงรสชาติหรือความรู้สึกที่ดีประกอบกับการใช้คำแสดงคุณภาพที่ดีของอาหารก็จะช่วยส่งเสริมให้เห็นว่าอาหารนั้นมีทั้งคุณภาพและรสชาติอันยอดเยี่ยม เมื่อไปรับประทานตามรื้อวก็น่าจะได้รับประสบการณ์ที่ดีเช่นเดียวกัน

3. การรื้อวอาหารในบทความในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ เป็นการรื้อวโดยผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาการรื้อวอาหารของอินฟลูเอนเซอร์ซึ่งมักเป็นบุคคลทั่วไปที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหาร พบว่ามีทั้งความคล้ายและแตกต่างกัน สิ่งที่มีความคล้ายกัน คือ กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจ เช่น งานวิจัยของนันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ (2568) พบคำบ่งบอกผัสสะ และคำบ่งบอกคุณภาพ งานวิจัยของจิรัฐฎิการณ บัญต่อ (2565) และงานวิจัยของหนึ่งฤทัย ม่วงเย็น และคณะ (2568) พบคำเรียกรสชาติ ผิวนสัมผัสและกลิ่น เจริญบว และพบการอ้างถึง แต่มีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือ งานวิจัยดังกล่าวพบการอ้างถึงบุคคลที่นำเสนองานเขียนแนะนำอาหาร และการอ้างถึงบุคคลที่อ่านงานเขียนแนะนำอาหาร ในขณะที่งานวิจัยนี้พบการอ้างถึงผู้แนะนำอาหาร คือ ผู้ตรวจสอบมิชลิน และการอ้างถึงผู้เกี่ยวข้องกับร้านอาหาร คือ เจ้าของร้านและเชฟ ผู้วิจัยสันนิษฐานว่า เหตุที่กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจส่วนใหญ่มีความเหมือนกันน่าจะเป็นเพราะจุดมุ่งหมายของการรื้อวของทั้งมิชลิน ไกด์ และอินฟลูเอนเซอร์ คือ การจูงใจให้ผู้รับสารต้องการไปรับประทานอาหารตามที่ได้รื้อวไว้

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีลักษณะด้านกลวิธีที่สอดคล้องกับงานวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยกลับสังเกตว่า การใช้ภาษามีส่วนที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เช่น การใช้คำแสดงผัสสะ งานวิจัยที่ศึกษาการรื้อวโดยอินฟลูเอนเซอร์มักใช้คำในการนำเสนออาหารแบบทั่วไป เช่น *อร่อย กลมกล่อม* (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565; นันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ, 2568) รวมถึงปรากฏคำภาษาถิ่นและภาษาปาก เช่น *แซ่บ* (จิรัฐฎิการณ บัญต่อ, 2565) *นัว* (นันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ, 2568) ในขณะที่ในงานวิจัยนี้ไม่พบคำภาษาถิ่นและภาษาปากในบริบททั่วไป แต่จะพบในบริบทเมื่อกล่าวถึงอาหารท้องถิ่นนั้น ๆ โดยเฉพาะ เช่น ใช้ถ้อยคำว่า *จานเด็ดสุดหรรยแรง* เมื่อรื้อวอาหารท้องถิ่นภาคใต้ ส่วนการใช้คำแสดงคุณภาพ เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของนันทกานต์ พูลเกื้อ และคณะ (2568) ที่พบคำ เช่น *สด ใหม่ แน่น* พบว่า งานวิจัยนี้พบคำแสดง

คุณภาพที่หลากหลายและมีความสละสลวยมากกว่า เช่น วิจิตร ละเมียดละไม พิถีพิถัน ผู้วิจัยเห็นว่า เหตุที่ทำให้การใช้ภาษาแตกต่างกันนี้ เนื่องจากการรีวิวดูโดยอินฟลูเอนเซอร์ในสื่อสังคมออนไลน์จะเน้นความบันเทิง เป็นกันเอง และเข้าถึงคนทั่วไปได้ง่าย กลุ่มเป้าหมายมักเป็นคนทั่วไปที่ต้องการรับประทานอาหารอร่อย คุ่มค่า และตามไปรับประทานได้ง่าย จึงมักใช้ภาษาปากและคำสแลงเหมือนการสนทนากับเพื่อน ในขณะที่การรีวิวดูโดยผู้ตรวจสอบมิชลินต้องการนำเสนอร้านอาหารที่มีคุณภาพ มีระดับ และคงอัตลักษณ์ความมีมาตรฐานของมิชลิน ไกด์ กลุ่มเป้าหมายมักเป็นผู้ที่ต้องการเปิดประสบการณ์ด้านอาหารที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานขององค์กรด้านอาหารระดับโลกอย่างมิชลิน จึงมักใช้ภาษาทางการที่มีความสละสลวยเป็นพิเศษ

การใช้ภาษาที่ต่างกันนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวาเลนไทน์ จู (Zhu, 2024) ที่ศึกษาเปรียบเทียบความน่าเชื่อถือของอินฟลูเอนเซอร์ในประเด็นเกี่ยวกับสุขภาพ พบว่า อินฟลูเอนเซอร์ที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ลักษณะแบบเพื่อนแนะนำเพื่อน ไม่เน้นการอ้างอิงงานวิจัย แต่จะกล่าวถึงขั้นตอนหรือกระบวนการที่ปฏิบัติอยู่ในชีวิตประจำวัน ในขณะที่อินฟลูเอนเซอร์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจะเน้นการใช้ภาษาที่เป็นศัพท์ทางวิทยาศาสตร์หรือศัพท์เฉพาะวงการ มักอ้างอิงหลักฐานเชิงประจักษ์และงานวิจัย ใช้ภาษาที่แสดงอารมณ์ขัน เพื่อสร้างความผูกพันกับผู้รับสารบ้าง แต่ยังคงคำนึงถึงจรรยาบรรณของตนเอง

ทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า นอกจากการเลือกใช้กลวิธีโน้มน้าวใจ การใช้ถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การโน้มน้าวใจประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการศึกษาในงานวิจัยนี้ คือ นอกจากการศึกษากลวิธีการใช้ภาษาในบทความรีวิวร้านอาหารของมิชลิน ไกด์ ยังมีประเด็นที่ควรศึกษาเพิ่มเติมในด้านโครงสร้างของการเขียนรีวิว เนื่องจากผู้วิจัยพบบางบทความที่มีการใช้เรื่องเล่าและบทสัมภาษณ์ของเจ้าของร้านมาประกอบการบรรยายด้วย จึงอาจเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จิรัฐภูมิการณ บัญต่อ. (2565). ปริจเฉทการแนะนำอาหารและกลวิธีการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กเพจ “ชีวิตดีดีวิว”. วารสารภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย, 8(2), 19-39.
- ธนศ เวศร์ภาดา. (2549). หอมโลกวรรณศิลป์. กรุงเทพฯ: ปาเจรา.
- นันทกานต์ พูลเกื้อ, นิรากร สุกทับ, พิษขอร อุดมทรัพย์ขจร และ พรหมมินทร์ ประไพพงษ์. (2568). ย่านดัง อาหารเด็ด: การใช้กลวิธีทางภาษาเพื่อโน้มน้าวใจในการรีวิวอาหาร ย่านบรรทัดทองบนแอปพลิเคชัน TikTok. วารสารวณะ, 13(2), 102-120.
- พรรณธร ครุชนตร และ ปณณรัช ชูเชิด. (2563). การใช้ภาษาโน้มน้าวใจในโฆษณาบ้านบนเฟซบุ๊กของบริษัทอสังหาริมทรัพย์. วารสารวณะ, 8(2), 25-43.
- พฤกัทร 'มะปร่าง' ทรงเที่ยง. (2568). 6 ร้านอาหารอิตาเลียนในกรุงเทพฯ ที่สายกินต้องลอง การันตีโดยมิชลิน. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/michelin-italian-restaurants-in-bangkok>.
- มิชลิน ไกด์. (ม.ป.ป.ก). เกี่ยวผู้ตรวจสอบของมิชลิน. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/michelin-guide-inspectors>.
- มิชลิน ไกด์. (ม.ป.ป.ช). เรื่องราวและพันธกิจของคู่มือ 'มิชลิน ไกด์'. สืบค้นเมื่อ 19 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/about-us>.
- วรัญญู อินทรกำแหง. (2568ก). 14 ร้านอาหารปักษ์ใต้ในภูเก็ต อร่อยจัดจ้าน การันตีโดยมิชลิน. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/14-must-try-places-in-phuket-for-southern-thai-food>.
- วรัญญู อินทรกำแหง. (2568ข). เปิดตำนานร้านเด็ด ป่าทิ้ง ร้านอร่อยถิ่นสุราษฎร์ฯ สืบสานตำนานอาหารทะเลพื้นบ้านสูตรเด็ดของครอบครัว. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/behind-the-bib-pa-ting-surat-thani>.
- หนึ่งฤทัย ม่วงเย็น, ชีวพร มงคล, ศุภรัตน์ แก้วจันทร์ และ โสภิตา วงษ์ชา. (2568). กลวิธี การใช้คำศัพท์ในการรีวิวอาหารของกินกับก๊ แอปพลิเคชันดิกด็อก: มุมมองทางวาทศิลป์ปฏิบัติศาสตร์. วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 4(1), 242-259. DOI: <https://doi.org/10.14456/hsi.2025.17>.
- อภิสร ปันจันทร์. (2549). การวิเคราะห์กลวิธีเขียนและการใช้ภาษา ของบทความเซลล์ชวนชิม. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

- อรรพรรณ ปิณฑน์โอวาท. (2554). **การสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อวยพร พานิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนะโมษิต, อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ถิรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และ ไสลทิพย์ จารุภูมิ. (2544). **ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- The MICHELIN Guide. (2568ก). **5 ร้านอาหาร ห้ามพลาต รางวัลบิบ กูร์มองด์ ในกรุงเทพฯ จาก ‘มิชลิน ไกด์’ ประจำปี 2568**. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/5-must-try-bib-gourmand-restaurants-in-bangkok-from-the-michelin-guide-thailand-2025>.
- The MICHELIN Guide. (2568ข). **10 จานโปรดแห่งปีของผู้ตรวจสอบมิชลินจากคู่มือ ‘มิชลิน ไกด์’ ฉบับประเทศไทย ประจำปี 2569**. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/inspectors-favourite-dishes-michelin-guide-thailand-2026>.
- The MICHELIN Guide. (2568ค). **18 ร้านอาหารหน้าใหม่ที่ติดอยู่ในคู่มือ ‘มิชลิน ไกด์’ ประจำเดือนตุลาคม 2568**. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/best-new-restaurants-in-thailand-2025>.
- The MICHELIN Guide. (2568ง). **ประสบการณ์กินอาหารที่ “ศรณ” ร้านอาหารไทยรางวัลสามดาวมิชลินแห่งแรกของโลกเป็นอย่างไร ผู้ตรวจสอบมิชลินเล่าหมดเปลือก**. สืบค้นเมื่อ 22 เมษายน 2569, จาก <https://guide.michelin.com/th/th/article/dining-out/the-inspectors-reveal-all-sorn-thailand-first-three-michelin-star>.
- Zhu, V. (2024). **Exploring the credibility of health communication generated by social media influencers: The impact on patients' decisions and behaviors**. Master's Thesis in Digital Strategy & Innovation, EM Normandie Business School.

ความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
NEEDS OF TEACHER COLLEGIALITY IN SUBDISTRICT QUALITY SCHOOLS
UNDER THE BUENG KAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

ปิยะพงษ์ อัมภรัตน์*, สุนิสา วงศ์อารีย์ และ พนายุทธ เชยบาล
Piyapong Amparat*, Sunisa Wongaree and Panayuth Choeybal

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
Department of Educational Administration Faculty of Education, Udonthani Rajabhat University

Received: 8 April 2026

Revised: 4 June 2026

Accepted: 5 June 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครู ในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 265 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นของสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.97 และสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ 0.99 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า ความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ 4 ด้าน มีความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยความต้องการจำเป็นลำดับที่หนึ่ง คือ ด้านการมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม ลำดับที่สอง คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร ลำดับที่สาม คือ ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และลำดับที่สี่ คือ ด้านการปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, ความเป็นเพื่อนร่วมงาน, โรงเรียนคุณภาพประจำตำบล

* Corresponding author: ปิยะพงษ์ อัมภรัตน์
Email: 67120605102@udru.ac.th

Abstract

This research aimed to examine the needs assessment of teacher collegiality in subdistrict quality schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office. The sample consisted of 265 teachers working in subdistrict quality schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire. The reliability coefficients of the overall instrument were 0.97 for the actual state and 0.99 for the expected state. Data were collected through questionnaires. The statistics used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and the Priority Needs Index (PNI Modified).

The findings revealed that teacher collegiality in subdistrict quality schools under the Bueng Kan Primary Educational Service Area Office consisted of four aspects needed development. The first needs were the aspect of common good orientation, the second needs were by organizational supportive environment, communication and collaboration, and the fourth needs were continuous self-adjustment and professional development.

Keywords: Needs, Collegiality, Subdistrict Quality Schools

บทนำ

การจัดการศึกษาไทยภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและศักยภาพรอบด้าน โดยส่งเสริมการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาไปยังสถานศึกษา เพื่อเพิ่มความคล่องตัวและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) ทั้งนี้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีสมรรถนะสูงและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) รวมถึงนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งยกระดับคุณภาพผู้เรียน ลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนาโรงเรียนให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน โดยเฉพาะการขับเคลื่อนนโยบายโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลซึ่ง

เป็นแนวทางสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับพื้นที่ชุมชน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2561)

การยกระดับคุณภาพการศึกษาในบริบทปัจจุบันไม่อาจพึ่งพาศักยภาพของครูรายบุคคลเพียงลำพัง หากแต่ต้องอาศัยกระบวนการทำงานร่วมกันในลักษณะเครือข่ายวิชาชีพ โดยเฉพาะความเป็นเพื่อนร่วมงาน (Collegiality) ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสนับสนุนซึ่งกันและกัน และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรเชิงบวก (Barth, 1990) ทั้งนี้ การทำงานร่วมกันอย่างมีคุณภาพจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การแก้ปัญหาผู้เรียน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ (Little, 1990) นอกจากนี้ ยังมีผลต่อแรงจูงใจ ความผูกพันต่อองค์กร และการคงอยู่ในวิชาชีพครู (Guellouma & Bilouk, 2024) อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาพบว่ายังคงมีข้อจำกัดในด้านการสื่อสารการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เชิงลึกและการทำงานร่วมกันที่ยังไม่ต่อเนื่องและเป็นระบบ

ในบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการขับเคลื่อนนโยบายโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงพบว่า บุคลากรขาดวัฒนธรรมการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบเพื่อแก้ไขปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยระดับชาติ ในภาวะเศรษฐกิจในพื้นที่ซึ่งมีรายได้ต่ำและปัญหาหาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน (สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ, 2565) อีกทั้งการบริหารจัดการภายในสถานศึกษายังมีความหลากหลาย ทั้งในด้านโครงสร้างองค์กรและกระบวนการดำเนินงาน ส่งผลให้การพัฒนาความเป็นเพื่อนร่วมงานยังเผชิญกับข้อจำกัดหลายประการ เช่น ความแตกต่างด้านประสบการณ์ ทักษะ และวัฒนธรรมองค์กรของครู รวมถึงภาระงานที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกัน (Fullan & Hargreaves, 1996) นอกจากนี้ บางสถานศึกษายังคงมีลักษณะการทำงานแบบปัจเจกบุคคลมากกว่าการทำงานแบบมีส่วนร่วม ส่งผลให้ระดับความไว้วางใจและความร่วมมือภายในองค์กรยังไม่เกิดขึ้นเท่าที่ควร (Rosenholtz, 1989) ซึ่งปัจจัยดังกล่าวมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและการดำเนินงานของสถานศึกษา

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมีส่วนร่วม เป็นแนวทางในการยกระดับสมรรถนะการปฏิบัติงานและสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในสถานศึกษา ในสภาวะแวดล้อมที่มีความท้าทาย และยังเป็นกระบวนการสำคัญในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลดความ

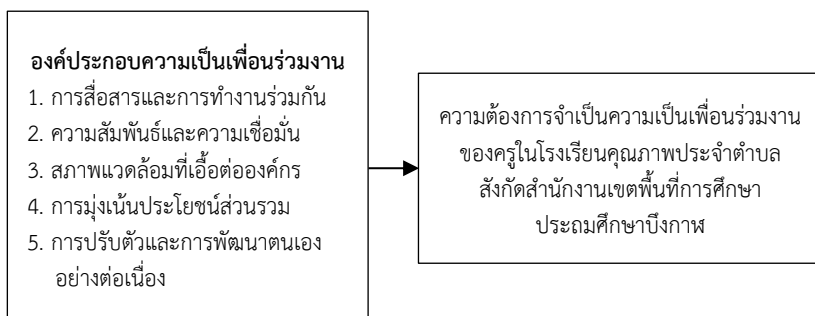
เหลื่อมล้ำทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถานศึกษาสามารถขับเคลื่อนภารกิจให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงาน ของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษา แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเพื่อนร่วมงานของชาโต มานาบุ (2559), สิริรักษ์ นักดนตรี (2560), ศนิชา ภาวโน (2562), อนงค์กาญจน์ ศรีจันทร์ (2563), จงจิตร ไชยสงค์ (2564), วิจารณ์ พานิช (2566), วิโรจน์ สารรัตน์ (2566), Saito et al. (2024), บาร์ธ (Barth, 1990), บอยด์ (Boyd, 1992), เคลลี และ เชอร์โกวสกี (Kelly & Cherkowski, 2015), เฉิน และ หรง (Chen & Rong, 2023), จุกโลวา (Juklová et al., 2024) กูเวลลูมา และ บิลูก (Guellouma & Bilouk, 2024) และ เมอร์เซล, บิสมุช, และแอร์คา (Merzel et al., 2025) จากนั้นดำเนินการสังเคราะห์องค์ประกอบด้วยวิธีการจัดกลุ่มองค์ประกอบที่มีความคล้ายคลึงกัน จึงได้องค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน 2) ความสัมพันธ์และความเชื่อมั่น 3) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร 4) การมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม และ 5) การปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีของนักวิชาการ สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 854 คน จากทั้งหมด 53 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ จำนวน 265 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) จากนั้นผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นเกณฑ์ในการจัดชั้น กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเทียบสัดส่วนจากจำนวนประชากรในแต่ละชั้น และทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้วิธีจับสลากเพื่อให้ขนาดกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนตามที่กำหนด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของความเป็นเพื่อนร่วมงานในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน 2) ความสัมพันธ์และความเชื่อมั่น 3) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร 4) การมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม และ 5) การปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแบบสอบถามโดยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบข่ายของเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นจัดทำ

ร่างแบบสอบถามและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ซึ่งมี IOC ตั้งแต่ 0.80–1.00 จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น พิจารณาจากสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) พบว่ามีความเชื่อมั่น (Reliability) ของสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.97 และสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.99 จึงนำไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ และผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล จากนั้นจัดส่งแบบสอบถามในรูปแบบ Google Form ไปยังครูผู้สอนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 265 คน พร้อมกำหนดระยะเวลาในการตอบกลับภายใน 1 สัปดาห์ และติดตามประสานงานในกรณีที่ยังไม่ได้รับแบบสอบถามคืน

3.2 ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนครบจำนวน 265 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 จากนั้นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลทุกฉบับ ก่อนนำข้อมูลไปจัดระเบียบและเตรียมสำหรับการวิเคราะห์ตามขั้นตอนทางสถิติต่อไป

4. วิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสำหรับสังคมศาสตร์ โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ คือ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยใช้ความถี่และร้อยละ ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของความเป็นเพื่อนร่วมงาน วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลตามเกณฑ์ 5 ระดับ

4.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาความเป็นเพื่อนร่วมงาน โดยใช้ดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) เพื่อจัดลำดับความสำคัญของประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนา โดยพิจารณาดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) ตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไปถือเป็นประเด็นที่จำเป็นต้องควรเร่งพัฒนา (สุวิมล ว่องวานิช, 2562)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 53.58) ส่วนใหญ่มีอายุ 30–40 ปี (ร้อยละ 43.40) ส่วนมากมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 87.92) และส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานในสถานศึกษา 5–10 ปี (ร้อยละ 43.40)

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แปรผลและลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ

ความเป็นเพื่อนร่วมงาน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับที่
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล		
1. การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน	3.40	0.75	ปานกลาง	4.51	0.54	มากที่สุด	0.32*	3
2. ความสัมพันธ์และความเชื่อมั่น	3.56	0.80	มาก	4.56	0.55	มากที่สุด	0.28	5
3. สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ	3.38	0.70	ปานกลาง	4.52	0.51	มากที่สุด	0.34*	2
4. การมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม	3.41	0.74	ปานกลาง	4.60	0.50	มากที่สุด	0.35*	1
5. การปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	3.47	0.73	ปานกลาง	4.53	0.53	มากที่สุด	0.31*	4
โดยรวม	3.44	0.74	ปานกลาง	4.54	0.53	มากที่สุด	0.32*	-

* $PNI_{Modified} \geq 0.30$ มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันของความเป็นเพื่อนร่วมงาน สำหรับโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ใน

ระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับปานกลางเกือบทุกด้านยกเว้น ด้านความสัมพันธ์และความเชื่อมั่น ($\bar{X} = 3.56$) อยู่ในระดับมาก

สภาพที่พึงประสงค์ของความเป็นเพื่อนร่วมงาน สำหรับโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม ($\bar{X} = 4.60$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์และความเชื่อมั่น ($\bar{X} = 4.56$) ด้านการปรับตัว และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.53$) ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร ($\bar{X} = 4.52$) และด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ($\bar{X} = 4.51$) ตามลำดับ

ความเป็นเพื่อนร่วมงาน ของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ($PNI_{Modified} \geq 0.30$) 4 ด้านตามลำดับดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม ($PNI_{Modified} = 0.35$) ลำดับที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.34$) ลำดับที่ 3 ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน ($PNI_{Modified} = 0.32$) และ ลำดับที่ 4 ด้านการปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{Modified} = 0.31$)

อภิปรายผล

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า มี 4 ด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) มากกว่า 0.30 ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา โดยมีการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการมุ่งเน้นประโยชน์ส่วนรวม พบว่าเป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นลำดับที่ 1 สะท้อนให้เห็นว่าครูยังขาดการบูรณาการเป้าหมายส่วนบุคคลเข้ากับเป้าหมายขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เบสส์ (Bess, 1992) ที่ระบุว่าความเป็นเพื่อนร่วมงานที่มีประสิทธิภาพต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ ฟูลแลน และ ฮาร์กรีฟส์ (Fullan & Hargreaves, 1996) ที่ชี้ว่าการพัฒนาโรงเรียนต้องอาศัยวัฒนธรรมความร่วมมือที่มุ่งผลประโยชน์ร่วมกันขององค์กร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของดูเฟอร์ และ อีคเกอร์ (DuFour & Eaker, 1998) ที่เสนอว่าการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพต้องเริ่มจากการมีเป้าหมายร่วมกันของครูในองค์กร

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 2 ด้านสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร แสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษายังไม่เอื้อต่อการสร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ โรเซนโฮลท์ซ (Rosenholtz, 1989) ที่ระบุว่าสภาพแวดล้อมและโครงสร้างของโรงเรียนมีอิทธิพลต่อระดับความร่วมมือของครู และสอดคล้องกับ บาร์ธ (Barth, 1990) ที่ชี้ว่าความเป็นเพื่อนร่วมงานจะเกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องได้รับการสนับสนุนจากบริบทและโครงสร้างองค์กร อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กูเวลลูมา และ บิลูก (Guellouma & Bilouk, 2024) ที่พบว่าการมีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดีและการสนับสนุนระหว่างเพื่อนร่วมงานส่งผลต่อความพึงพอใจและความผูกพันต่อองค์กรของครู

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 3 ด้านการสื่อสารและการทำงานร่วมกัน สะท้อนให้เห็นว่าการสื่อสารและการทำงานร่วมกันของครูยังไม่พัฒนาไปสู่ระดับเชิงลึก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซาโต มานาบุ (2559) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานในแนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ว่า การสร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานนั้นจะทำหน้าที่ได้อย่างดีก็ต่อเมื่อในพื้นที่โรงเรียนมีการสื่อสารแบบพหุจากปฏิสัมพันธ์ มีการรับฟังเสียงของคนอื่นๆ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ นอกจากนี้ ศนิชา ภาวโน (2562) ยังชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่า การสื่อสารที่เป็นมิตร มีเป้าหมายร่วม จะส่งเสริมความเป็นเพื่อนร่วมงาน ความร่วมมืออย่างเป็นระบบ และลดความเป็นส่วนตัว นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ จงจิตร ไชยสงค์ (2564) ที่ชี้ว่า องค์กรจะดำเนินไปได้ต้องอาศัยความร่วมมือกันอย่างเข้มแข็งของบุคลากรทุกคนในองค์กร ที่ร่วมกันกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นวิถีปฏิบัติที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของสมาชิกขององค์กร และยังสอดคล้องกับ วิจารย์ พานิช (2566) ได้ระบุว่าการสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้เป็นพัฒนาการที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างจิตใจกับสภาพแวดล้อม เป็นการเรียนรู้ผ่านการสื่อสารต่อกันและความสำเร็จของการนำการศึกษาขั้นเรียน

ความต้องการจำเป็นลำดับที่ 4 ด้านการปรับตัวและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นว่าครูยังมีความจำเป็นในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิริรัช นักดนตรี (2560) ที่พบว่า การส่งเสริมพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่เน้นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ ประกอบด้วย 1) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อให้ครูตระหนักถึงการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 2) มุ่งเน้นการพัฒนาครูด้วยการเรียนรู้ทางวิชาชีพร่วมกันอยู่เสมอ 3) การกำหนดตารางเวลาสำหรับให้ครูประชุม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การทำงาน

การสังเกตสำรวจชั้นเรียน วางแผนและพัฒนาร่วมกัน เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น 4) การใช้คำถามชี้แนะเพื่อกระตุ้น ให้ครูเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทางวิชาชีพ 5) การใช้กระบวนการชี้แนะ/การเป็นพี่เลี้ยงให้กับครูในการพัฒนาตนเองต้องให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน 6) การมุ่งเน้นการพัฒนาครูเพื่อเป็นพลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน 7) สนับสนุนงบประมาณเพื่อการพัฒนางานวิชาชีพ และ 8) การสร้างเครือข่ายทางการศึกษากับหน่วยงานอื่นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาชีพ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ วิจารณ์ พานิช (2566) โดยได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของครู ที่จะเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้เปลี่ยนขาดการเรียนรู้ โดยใช้ Lesson Study เป็นเครื่องมือในการสะท้อนคิดสู่การเปลี่ยนขาดตนเองเป็นระยะ ๆ ซึ่งจุลโลวา และคณะ (Juklová et al., 2024) ยังพบผลที่สอดคล้องจากการศึกษาบทบาทของความเป็นเพื่อนร่วมงานในกระบวนการพัฒนาครู โดยพบว่า ประสบการณ์ใหม่ในความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ส่งผลให้ครูมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างอัตลักษณ์ทางวิชาชีพ

โดยสรุป จากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าความเป็นเพื่อนร่วมงานของครู ยังมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาในหลายมิติ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมการทำงานที่ยึดประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก การพัฒนาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อองค์กร การส่งเสริมการสื่อสารและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งล้วนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาโรงเรียนไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยนี้พบว่า ความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ มี 4 ด้านที่มีความต้องการจำเป็นต้องได้รับการพัฒนา ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน โดยเน้นการสร้างเป้าหมายร่วมขององค์กร สนับสนุนบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาระบบการสื่อสารภายในให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูให้เข้มแข็ง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นเพื่อนร่วมงานกับปัจจัยอื่น ๆ เช่น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกสำหรับการพัฒนาการบริหารการศึกษาในระดับสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาการพัฒนาและทดลองใช้รูปแบบหรือแนวทางการเสริมสร้างความ เป็นเพื่อนร่วมงานในบริบทของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันผลและขยายองค์ความรู้ให้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนโครงการโรงเรียนคุณภาพประจำ ตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ.
- จงจิตร ไชยสงค์. (2564). รูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมการทำงานเป็นทีมสำหรับโรงเรียน คุณภาพประจำตำบล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาโต มานานู. (2559). การปฏิรูปโรงเรียน แนวความคิด“ชุมชนแห่งการเรียนรู้”กับการนำ ทฤษฎีมาปฏิบัติจริง (กุลกัลยา ภูสิงห์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิจารณ์ พานิช. (2566). โรงเรียนเป็นชุมชนเรียนรู้. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2566). ภาวะผู้นำ: ทฤษฎีและนันทศาสตร์ร่วมสมัยปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: หจก.ทิพย์วิสุทธิ.
- ศนิชา ภาวโน. (2562). รูปแบบการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนตามแนวคิดโรงเรียนเป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษ ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริรักษ์ นักดนตรี. (2560). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในการบริหาร โรงเรียนสู่การเป็นชุมชน แห่งการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาเขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ. (2565). **แผนพัฒนาจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับทบทวน พ.ศ. 2566)**. บึงกาฬ: สำนักงานจังหวัดบึงกาฬ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงค์กาญจน์ ศรีจันทร์ (2563). **แนวทางพัฒนาการบริหารโรงเรียนคุณภาพประจำตำบลตามแนวคิดโรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Barth, R. S. (1990). **Improving Schools from Within: Teachers, Parents, and Principals Can Make the Difference**. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Bess, J. L. (1992). Collegiality: Toward a Clarification of Meaning and Function. In J. C. Smart (Ed.), **Higher Education: Handbook of Theory and Research, Vol. 8** (pp. 1–55). New York: Agathon Press.
- Boyd, V. (1992). **School context: Bridge or barrier for change?** Austin, TX: Southwest Educational Development Laboratory.
- Chen, S., & Rong, J. (2023). The Moderating Role of Teacher Collegiality in the Relationship Between Instructional Leadership and Teacher Self- Efficacy. **SAGE Open, 13**(4), 1-12.
- Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of psychological testing**. 3rd ed. New York: Harper & Row.
- DuFour, R., & Eaker, R. (1998). **Professional learning communities at work: Best practices for enhancing student achievement**. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.

- Fullan, M., & Hargreaves, A. (1996). **What's Worth Fighting for in Your School?**. New York: Teachers College Press.
- Guellouma, R., & Bilouk, I. (2024). Teachers' Collegiality: A Professional Development Tool for Algerian Novice Teachers. **Acta Educationis Generalis**, 14(3). 138-159.
- Juklová, K., Kaplanová, J., Vondroušová, J., Janoušková, S., Šubrtová, B., Kopicová, L., Soukupová, A., & Vařečková, J. (2024). The Role of Collegiality in the Process of Teacher Development. **The European Journal of Social & Behavioural Science**, 33(1). 33-46.
- Kelly, J., & Cherkowski, S. (2015). Collaboration, collegiality, and collective reflection: A case study of professional development for teachers. **Canadian Journal of Educational Administration and Policy**, 169. 1-27.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. **Educational and Psychological Measurement**, 30(3), 607–610.
- Little, J. W. (1990). The Persistence of Privacy: Autonomy and Initiative in Teachers' Professional Relations. **Teachers College Record**, 91(4), 509–536.
- Merzel, A., Bismuth, S., & Arica, Z. (2025). **The parts and parcel: A collegiality model**. Tel Aviv: Tel Aviv University Press.
- Rosenholtz, S. J. (1989). **Teachers' workplace: The social organization of schools**. New York: Longman.
- Saito, E., Suwanmonkha, S., Anunthavorasakul, A., & Vorachet Saejea. (2024). What is School as Learning Community: Definition, Expectation, and Implications. **Journal of National Educational Testing and Assessment**, 5(2), 60-71.

A STUDY OF NEEDS AND OBSTACLES IN LEARNING ENGLISH TO PREPARE FOR THE CEFR EXAM AMONG GRADUATE STUDENTS AT UDON THANI RAJABHAT UNIVERSITY

Peerawat Thonguthaisiri* and Prayong Klanrit

Teaching English to Speakers of Other Languages, Graduate School,
Udon Thani Rajabhat University

Received: 22 February 2026

Revised: 9 June 2026

Accepted: 10 June 2026

Abstract

The purposes of this study were to investigate and compare the needs and obstacles in learning English for the CEFR exam preparation among graduate students: master's degree and doctoral degree, classified by fields of study: Education, Arts, Science and Technology, Management Science at Udon Thani Rajabhat University. The sample of this study consisted of 135 second-year graduate students selected by stratified random sampling, and 12 students selected by convenience sampling for interview. The research instruments consisted of a questionnaire and a semi-structured interview. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation, One-way ANOVA, and the post-hoc Scheffé Test. The results revealed that the overall graduate students' needs were ranked at the level of the most needs. The overall graduate students' obstacles were ranked at the level of high obstacle. As analyzed by One-Way ANOVA and Multiple comparisons using the Scheffé Test, the obstacles in learning writing, vocabulary, and obstacles in other factors of Education students were responded significantly different at the 0.05 level for master's degree students. For doctoral degrees students, the obstacles in

* Corresponding author: Peerawat Thonguthaisiri
Email: thonguthaisiri@gmail.com

learning listening, speaking and vocabulary of Education students were responded significantly different at the 0.05 level. The results from the semi-structured revealed that the major problems across all fields of study and levels of study were related to limited preparation time, insufficient vocabulary knowledge, difficulties in speaking and listening, and anxiety that affects confidence during English use.

Keywords: Need analysis, CEFR Exam, Obstacles in learning English

Introduction

English is an indispensable tool for achieving academic and professional success, most importantly for graduate students who need to respond to the challenging requirements of their educational program as well as their professional lives. Graddol (2006) mentions the importance of English language proficiency for graduate students in the sense that language mastery gives them access to a great number of international educational resources, such as research publications, journals, and conference proceedings, which help them achieve a comprehensive understanding of their discipline in a greater manner. Jenkins (2014) adds the importance of English language proficiency in the sense that it provides access to improved professional opportunities in multinational institutions in which English language proficiency plays a major role as the main operating language.

In Thailand, national policy initiatives have further emphasized the importance of English proficiency in higher education. In 2024, the Commission on Higher Education Standards (CHES) set the Policy on the Enhancement of English Language Standards in Higher Education Institutions, which requires each university to clearly state the policy and objectives of student English development that correspond to the nation's development strategies. In language education, the Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) provides an internationally recognized framework for evaluating language proficiency

across four core skills: listening, speaking, reading, and writing. Graduate students are generally expected to reach CEFR C1 proficiency, ensuring fluency and appropriateness in complex academic and professional environments. In Thailand, the benchmarks have been made part of the education policies to raise English literacy to internationally accepted levels. According to Phong-a-ran et al. (2019), it remains difficult for most students in Thailand to meet this benchmark in English literacy due to low opportunities to use the language and limited access to effective exam preparation strategies.

In accordance with national policy, there has been an announcement by Udon Thani Rajabhat University regarding requirements in English language proficiency for master's degree students require CEFR B2 competency, while in doctoral degree students it demands CEFR C1 competency. These students in master's and doctoral programs at the university shall be required to have English proficiency certification by passing national and international standardized English tests, such as TOEFL, IELTS, TOEIC, CU-TEP, TU-GET, or English proficiency exams of institutions to be noted in terms of equivalence to CEFR. Without a systematic investigation of these factors, it is difficult for educators and administrators to design targeted instructional programs, appropriate learning resources, and effective support mechanisms that respond to students' actual learning conditions.

In conclusion, addressing the needs and obstacles of graduate students preparing for CEFR exams is essential for improving English language education in Udon Thani Rajabhat University. Bridging the gap between students' aspirations and the challenges they face requires a focused, evidence-based approach. This study aimed to provide practical recommendations to enhance the learning experiences of graduate students and improve their readiness for CEFR B2 and C1 assessments, thereby contributing to the broader goals of national and regional English language proficiency.

Purposes of the Study

1. to study and compare the needs in learning English to prepare for CEFR exam of master's degree students classified by four main fields of study at Udon Thani Rajabhat University.

2. to study and compare the needs in learning English to prepare for CEFR exam of doctoral degree students classified by three main fields of study at Udon Thani Rajabhat University.

3. to study and compare the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam of master's degree students classified by four main fields of study at Udon Thani Rajabhat University.

4. to study and compare the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam of doctoral degree students classified by three main fields of study at Udon Thani Rajabhat University.

Research Methodology

This research was survey research consisting of quantitative and qualitative parts. The questionnaire was employed for quantitative data. For qualitative data, the semi-structured interview form was implemented to inquire further information.

1. Population and Samples

1.1 The population of this study was 206 second-year graduate students who studied at Udon Thani Rajabhat University during the first semester of the academic year 2025.

1.2 The samples of this study were 135 second-year graduate students who studied at Udon Thani Rajabhat University during the first semester of the academic year 2025. Stratified random sampling was used to select the samples, and 12 students were selected for the semi-structured interview by convenience sampling.

2. Research Instruments

2.1 A five-rating scale questionnaire ($\alpha = 0.96$) with the list of questions which was designed to find out student's obstacles and needs towards learning English to prepare for CEFR exam. The questionnaire was divided into three parts: Part 1 was the background information, Part 2 was the obstacles in learning English, and Part 3 was the needs in learning English.

2.2 Semi-structured interview was employed for the purpose of gaining more useful information and additional data about the obstacles and needs.

3. Data Collection

A consent was gained to gather data from participants. Then, copies of questionnaire were distributed to ask the samples, and then were collected. 12 graduate students were requested for an interview appointment. After that all replies were collected for analyzing in the next step. All data were administered and then interpreted for the results of the findings.

4. Data Analysis

Demographic information was analyzed by descriptive statistics of frequency and percentage using SPSS. Difficulties and needs in studying English skills were analyzed by mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.). One-Way ANOVA and multiple comparisons using the Scheffé Test were used to compare the difficulties and needs. The semi-structured interview data was descriptively analyzed by using the coding system of Bogdan and Biklen (1998).

Results

Result of Studies of the Needs of Master's degree Students at Udon Thani Rajabhat University in Learning English to Prepare for The CEFR Exam Classified by Fields of Study

The analysis of master's degree students' needs in learning English was analyzed based upon the classification variable of fields of study. The results are shown in Table 1.

Table 1 Needs in learning English of master's degree students classified by Fields of Study

Needs in learning English	Fields of Study								F	Sig
	Education		Arts		Sci & Tech.		Manag. Sci.			
	(n=74)		(n=21)		(n=12)		(n=6)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. English listening skills	4.62	.55	4.41	.80	4.70	.45	4.58	.90	.76	.51
2. English speaking skills	4.66	.52	4.40	.77	4.58	.59	4.60	.80	1.01	.38
3. English reading skills	4.63	.66	4.58	.80	4.50	.74	4.61	.80	.13	.93
4. English writing skills	4.67	.49	4.40	.88	4.63	.67	4.50	.83	1.09	.35
5. English grammar	4.63	.56	4.22	.92	4.66	.53	4.61	.80	2.34	.07
6. English vocabulary	4.62	.57	4.26	.80	4.66	.61	4.66	.81	1.91	.13
Overall Needs	4.64	.51	4.38	.80	4.62	.58	4.59	.81	1.04	.37

* $p \leq .05$

Table 1 showed that master's degree students perceived themselves to have the most needs in learning reading skills, followed by the needs in learning speaking skills which showed the similarity to writing skills. Also, they perceived that they have the most needs in learning listening skills, followed by the needs in learning grammar which was at the similarity level as vocabulary respectively. Multiple comparisons using the Scheffé Test were used to indicate which pairs of the groups contributed to the overall students' needs. The results revealed that they were not significantly different at the .05 level.

Result of Studies of the Needs of Doctoral Degree Students at Udon Thani Rajabhat University in Learning English to Prepare for The CEFR Exam Classified by Fields of Study

The analysis of doctoral degree students' needs in learning English was analyzed based upon the classification variable of fields of study. The results are shown in Table 2.

Table 2 Needs in learning English of doctoral degree students classified by fields of Study

Needs in learning English	Fields of Study						F	Sig
	Education (n=11)		Arts (n=9)		Manag. Sci. (n=2)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. English listening skills	4.77	.55	4.69	.60	4.75	.35	0.47	.95
2. English speaking skills	4.74	.48	4.75	.40	3.90	1.55	2.05	.15
3. English reading skills	4.69	.60	4.70	.51	4.00	1.41	1.09	.35
4. English writing skills	4.65	.58	4.73	.43	4.00	1.41	1.23	.31
5. English grammar	4.45	1.10	4.85	.33	4.33	.94	.63	.54
6. English vocabulary	4.72	.60	4.66	.55	3.75	1.76	1.69	.21
Overall Needs	4.67	.61	4.73	.44	4.12	1.24	.86	.43

* $p \leq .05$

Table 2 showed that doctoral degree students perceived themselves to have the most needs in learning listening skills, followed by the needs in learning speaking skills, and reading skills. Also, they perceived that they have the most needs in learning writing skills, followed by the needs to learn vocabulary, and grammar respectively. Multiple comparisons using the Scheffé Test were used to indicate which pairs of the groups contributed to the overall students' needs. The results revealed that they were not significantly different at the .05 level.

Results of the Studies of the Obstacles that Master’s degree Students Face in Learning English to Prepare for CEFR Exam Classified by Fields of Study

The analysis of master’s degree students’ obstacles in learning English was analyzed based upon the classification variable of fields of study. The results are shown in Table 3.

Table 3 Obstacles in learning English of master’s degree students classified by fields of study

Obstacles in learning English	Fields of Study								F	Sig
	Education		Arts		Sci & Tech.		Manag. Sci.			
	(n=74)		(n=21)		(n=12)		(n=6)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. English listening skills	3.99	.95	3.57	1.30	4.11	.82	3.33	1.39	1.67	.17
2. English speaking skills	3.93	.87	3.42	1.34	3.94	.77	3.22	1.31	2.18	.09
3. English reading skills	3.86	.98	3.45	1.28	3.75	1.13	3.50	1.04	.94	.42
4. English writing skills	4.29	.78	3.71	1.25	4.38	.69	3.55	1.06	3.44	.05*
5. English grammar	4.13	.99	3.46	1.33	4.16	.84	3.16	1.16	3.50	.09
6. English vocabulary	4.16	.95	3.47	1.28	4.37	.71	3.25	1.17	4.13	.03*
7. Other factors	4.12	.73	4.04	1.01	4.02	.61	3.11	.93	3.04	.03*
Overall Obstacles	4.07	.76	3.59	1.18	4.10	.65	3.3	1.05	2.93	.17

*p≤.05

Table 3 showed that students of Education field of study had high obstacle in learning listening, speaking, reading, writing, grammar, vocabulary, and other factors. The high obstacles in learning English of Science and

Technology field of study's students were listening, speaking, reading, writing, grammar, vocabulary, and other factors. The students from Arts field of study perceived listening, writing, and other factors to be at high obstacle level, whereas speaking, reading, and vocabulary were at medium obstacle level. The result from Management Science showed that only writing was regarded as high obstacle, while listening, speaking, reading, grammar, vocabulary, and other factors were regarded as medium obstacle. As further examined by mean scores comparisons, the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam were revealed significantly different at the .05 level. Multiple comparisons using the Scheffé Test indicated which pairs of the groups contributed to the overall differences. The results are shown in Table 4-6.

Table 4 Multiple comparisons of the obstacles in learning English writing skills classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{x}$)	Education	Arts	Science & Technology	Management Science
		4.29	3.71	4.38	3.55
Education	4.29	-	.05*	.98	.21
Arts	3.71	-	-	.16	.98
Science & Technology	4.38	-	-	-	.25
Management Science	3.55	-	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 4 indicates that the obstacles of Education students in learning English writing skills were significantly different at .05 level.

Table 5 Multiple comparisons of the obstacles in learning English vocabulary classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{X}$)	Education	Arts	Science & Technology	Management Science
		4.16	3.47	4.37	3.25
Education	4.16	-	.03*	.90	.15
Arts	3.47	-	-	.07	.96
Science & Technology	4.37	-	-	-	.12
Management Science	3.25	-	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 5 indicates that the obstacles of Education students in learning English vocabulary were significantly different at .05 level.

Table 6 Multiple comparisons of other factors of obstacles in learning English classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{X}$)	Education	Arts	Science & Technology	Management Science
		4.12	4.04	4.02	3.11
Education	4.12	-	.98	.98	.03*
Arts	4.04	-	-	1.00	.09
Science & Technology	4.02	-	-	-	.15
Management Science	3.11	-	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 6 indicates that the other factors of obstacle of Education students in learning English were significantly different at .05 level.

Results of the Studies of the Obstacles that Doctoral Degree Students at Udon Thani Rajabhat University Face in Learning English to Prepare for CEFR Exam Classified by Fields of Study

The analysis of doctoral degree students' obstacles in learning English was analyzed based upon the classification variable of fields of study. The results are shown in Table 7.

Table 7 Obstacles in learning English of doctoral degree students classified by Fields of Study

Obstacles in learning English	Fields of Study						F	Sig
	Education		Arts		Management			
	(n=11)		(n=9)		Science (n=2)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. English listening skills	4.36	.58	4.11	.66	2.50	.70	7.46	.00*
2. English speaking skills	4.30	.58	4.22	.68	2.50	1.17	6.30	.00*
3. English reading skills	3.77	.84	3.44	.80	2.50	.70	2.08	.15
4. English writing skills	4.12	.70	4.25	.70	2.83	1.17	3.14	.06
5. English grammar	3.96	1.03	4.14	.68	2.66	.94	2.23	.13
6. English vocabulary	4.27	.71	4.33	.66	2.75	1.06	4.24	.03*
7. Other factors	4.54	.54	4.07	.52	4.16	.23	2.11	.14
Overall Obstacles	4.19	.54	4.08	.54	2.84	.79	4.94	.01

*p≤.05

The highest obstacle in learning English from Education students was other factors. The high obstacles in learning English of Education students were listening, speaking, reading, writing, grammar, and vocabulary. The students from Arts field of study reported to have listening, speaking, writing, grammar, vocabulary, and other factors at high obstacle level, whereas reading was at medium obstacle level. The result from Management Science students showed that only other factors was regarded as high obstacle. The medium obstacle in learning English included writing, grammar, and vocabulary. Lastly, the low

obstacles of Management Science students which showed similarity to one another were English listening skills, English speaking skills, and English reading skills. Upon further examined by mean scores comparisons, the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam were revealed significantly different at the .05 level. Multiple comparisons using the Scheffé Test indicated which pairs of the groups contributed to the overall differences. The results are shown in Table 8-10.

Table 8 Multiple comparisons of the obstacles in learning English writing skills classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{X}$)	Education	Arts	Management Science
		4.36	4.11	2.50
Education	4.36	-	.67	.00*
Arts	4.11	-	-	.01*
Management Science	2.50	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 8 indicates that the obstacles of Education and Arts students in learning English listening skills were significantly different at .05 level.

Table 9 Multiple comparisons of the obstacles in learning English vocabulary classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{X}$)	Education	Arts	Management Science
		4.30	4.22	2.50
Education	4.30	-	.96	.00*
Arts	4.22	-	-	.01*
Management Science	2.50	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 9 indicates that the obstacles of Education and Arts students in learning English speaking skills were significantly different at .05 level.

Table 10 Multiple comparisons of other factors of obstacles in learning English classified by fields of study

Fields of Study	Mean ($\bar{X}$)	Education	Arts	Management Science
		4.27	4.33	2.75
Education	4.27	-	.98	.01*
Arts	4.33	-	-	.14
Management Science	2.75	-	-	-

* $p \leq .05$

Table 10 indicates that the obstacles of Education students in learning English vocabulary were significantly different at .05 level.

The Data from a Semi-structured Interview of Graduate Students

A semi-structured interview is implemented to inquire for further information in order to elicit additional data about the obstacles and needs in learning English. Details can be categorized as follows.

1. Needs in learning English to prepare for the CEFR exam

Firstly, most participants stated that they want to improve their speaking skills because it is their weakest area. Many students emphasized that speaking practice with peers or experienced speakers would greatly benefit their learning. Secondly, a few numbers of graduate students identified listening skills as a major need. They desired more exposure to authentic English audio, CEFR-related listening files, varied accents, and real-world listening situations. Thirdly graduate students stated that they wanted to improve their writing skills because writing is rarely used in their daily life or work, they felt unprepared for CEFR writing tasks and needed more guided practice with writing exercises and sample tests. Fourthly across all fields of study and levels of study, graduate students reported a strong preference for online platforms, applications, YouTube lessons, mock tests, and even AI tools for CEFR preparation.

2. Obstacles in learning English to prepare for the CEFR exam

Firstly, a common obstacle among several interviewees was the insufficient time available to prepare for the CEFR exam due to academic workload, work responsibilities, or personal obligations. Secondly, a major obstacle across all programs was difficulty in understanding academic vocabulary. Many students reported encountering unfamiliar or advanced words in CEFR mock exam, especially in reading and listening sections. Both students from master's degree and doctoral degree struggled significantly with academic terms and reported that limited vocabulary blocked their comprehension and slowed their response time during tests. Thirdly, speaking was identified as one of the most challenging skills. Students reported difficulties such as forming English sentences correctly, expressing ideas clearly within limited time, converting ideas from Thai to English, and feeling overly nervous during the speaking test. Fourthly, graduate students reported that listening was difficult because they struggled to understand different accents, they could not identify the main ideas, and academic vocabulary hindered their listening comprehension.

Discussion

The needs of graduate students at Udon Thani Rajabhat University in learning English to prepare for the CEFR exam

The findings revealed that master's degree students perceived their needs in learning English to prepare for the CEFR exam at the highest level across all language skills, including listening, speaking, reading, writing, grammar, and vocabulary. This result indicated that master's degree students were aware that English proficiency played a crucial role in fulfilling academic requirements and meeting institutional CEFR standards. Master's degree students emphasized reading, speaking, and writing skills as their most important needs. The high level of needs reported by master's degree students also corresponds with Hyland's (2006) view that academic literacy, particularly reading and writing, is

a major challenge for graduate students in EFL contexts. In addition, Biggs and Tang (2011) emphasized that graduate-level learning requires students to demonstrate higher-order thinking and academic communication skills. For doctoral degree students, the findings revealed that they perceived their English learning needs at the highest level across all language skills, with listening and speaking skills being particularly emphasized. This reflects the advanced academic and professional demands placed on doctoral students, who are expected to engage in scholarly discussions, attend academic seminars, and communicate research findings in international contexts. This finding aligns with Hyland's (2006) study, which highlighted that doctoral students share common needs in spoken academic English, particularly in presenting research and participating in academic debates.

The comparisons of the needs in learning English to prepare for CEFR exam of master's degree students classified by four main fields of study at Udon Thani Rajabhat University

The results indicated that master's degree students from Education, Arts, Science and Technology, and Management Science perceived their English learning needs at the most needs level across all language skills, with no statistically significant differences among the fields of study. This result suggests that master's degree students, regardless of academic discipline, shared similar perceptions of their English learning needs for CEFR preparation. This finding can be interpreted in relation to the Thai higher education context, where CEFR has been implemented as a national policy framework. As reported by Phaisanan et al. (2019), English teachers in Rajabhat universities generally accepted CEFR as a guideline for teaching and learning management, although challenges in implementation remained. This policy-driven implementation may contribute to uniform English learning needs among students across different academic fields.

The comparisons of the needs in learning English to prepare for CEFR exam of doctoral degree students classified by three main fields of study at Udon Thani Rajabhat University

The findings revealed that doctoral degree students from Education, Arts, and Management Science perceived their needs in learning English to prepare for the CEFR exam at the most needs level across all language skills, with no statistically significant differences among the fields of study. This finding indicates that doctoral students, regardless of fields of study, shared similar perceptions of their English learning needs when preparing for the CEFR exam. Although no statistically significant differences were found, minor variations in the ranking of specific language skills were observed among fields of study. This finding is consistent with Hyland's (2006) study, which reported that doctoral students across disciplines share common academic English needs, particularly in reading academic texts, participating in discussions, and presenting research.

The obstacles that graduate students at Udon Thani Rajabhat University face in learning English to prepare for CEFR exam

The results revealed that master's degree students experienced high levels of obstacles in learning English to prepare for the CEFR exam, with English writing skills identified as high obstacle. This result indicates that master's degree students faced considerable difficulty in producing academic written texts that meet the standards required by the CEFR exam. This finding strongly corresponds with Hyland's (2006) observation that academic writing is one of the most difficult skills for graduate students due to its linguistic complexity and discipline-specific nature. Moreover, the implementation of CEFR in Thai higher education may also contribute to these obstacles. Phaisanan et al. (2019) reported that although English teachers in Rajabhat universities generally agreed with the Ministry of Education's CEFR policy and viewed CEFR as a useful guideline, they also identified both advantages and disadvantages in its implementation. These limitations in implementation may indirectly affect students' preparedness and

contribute to writing difficulties and other learning obstacles. For doctoral degree students, the findings indicated that other factors, particularly anxiety and lack of confidence, were perceived as the most serious obstacles in learning English to prepare for the CEFR exam. Unlike master's degree students, doctoral students did not identify a specific language skill as their primary obstacle but instead emphasized affective challenges. This finding highlights the importance of psychological and affective factors in advanced language learning.

The comparisons of the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam of master's degree students classified by four main fields of study at Udon Thani Rajabhat University

The results revealed that there were statistically significant differences in the obstacles faced by master's degree students across different fields of study. Students from Education and Science and Technology experienced higher levels of obstacles in several areas, especially English writing skills, vocabulary, and other related factors, whereas students from Management Science reported lower levels of obstacles overall. The findings are also consistent with the study of Kanchai (2019), which reported that although English lecturers understood CEFR concepts, challenges remained in implementing CEFR-based learning and assessment. Variations in instructional practices across disciplines may therefore contribute to differences in the obstacles experienced by master's degree students.

The comparisons of the obstacles in learning English to prepare for CEFR exam of doctoral degree students classified by three main fields of study at Udon Thani Rajabhat University

The findings revealed that there were also statistically significant differences in the obstacles faced by doctoral degree students across different fields of study. Doctoral students from Education and Arts reported higher levels of obstacles in listening, speaking, and vocabulary skills than those from Management Science, who reported lower obstacles in most language

areas. These differences may be attributed to variations in learners' learning experiences, opportunities for language use, and affective factors. Doctoral students in different fields of study may encounter varying degrees of exposure to English in their academic environments, which can influence their confidence and perceived difficulty in using English. Doctoral students in Education reported particularly high obstacles in listening and speaking skills. This may be related to limited opportunities for authentic English interaction within their academic context. The finding is also supported by overseas studies on CEFR implementation by Kir and Sülü (2014), which reported that limited understanding and application of CEFR in teaching and assessment could hinder learners' language development. Furthermore, the importance of listening and speaking obstacles among doctoral students in certain fields highlights the importance of communicative practice in achieving CEFR C1 proficiency.

Recommendations

1. English instruction for master's degree students should emphasize the development of reading and speaking skills. English courses for doctoral degree students should prioritize listening and speaking skills. Instruction should focus on advanced academic communication and authentic tasks.

2. To address high obstacle level of master's degree students, English courses should focus on improving academic writing skills and vocabulary knowledge. Flexible learning resources should be provided to support students with limited preparation time. For doctoral degree students, English instruction should address obstacles related to anxiety, vocabulary limitations, and difficulties in speaking and listening.

3. The results of student's needs and obstacles in learning English to prepare for CEFR exam from this study can be offered the Faculty of Graduate Studies, Udon Thani Rajabhat University with beneficially relevant data for English

lecturers to help address graduate students' problem in achieving the required CEFR proficiency levels.

References

- Biggs, J., & Tang, C. (2011). **Teaching for quality learning at university**. 4th ed. United Kingdom: Open University Press.
- Bogdan, R. B., & Biklen, S. K. (1998). **Qualitative research for education: An introduction to theory and methods**. 3rd ed. Needham Heights, MA: Allyn and Bacon.
- Graddol, D. (2006). **English Next: Why Global English may Mean the End of “English as a Foreign Language”**. United Kingdom: British Council.
- Hyland, K. (2006). **English for academic purposes: An advanced resource book**. London: Routledge.
- Jenkins, J. (2014). **English as a lingua franca in the international university: The politics of academic English language policy**. London: Routledge.
- Kanchai, T. (2019). Thai EFL university lecturers' viewpoints towards impacts of the CEFR on their English language curricula and teaching practice. **NIDA Journal of Language and Communication**, 24(35), 23–47.
- Kir, E., & Sülü, A. (2014). Language Teachers' Views on Cefr. **International Online Journal of Education and Teaching**, 1(5), 358–364.
- Phaisanan, T., Charttrakul, K., & Damnet, A. (2019). The CEFR-TBL in Fostering Thai Pre-service Teachers' English speaking Ability Using the Peer Interview Task. **Advances in Language and Literacy Studies**, 10(5), 10-19.
- Phong-a-ran, N., Luksup, S., & Chaisoda, P. (2019). English proficiency of Thai undergraduate students using CEFR in Khon Kaen. **Journal of Buddhist Education and Research**, 5(2), 160-172.

บทความวิจัย

- กลวิธีการใช้ภาษาโน้มน้าวใจในบทความรีวิวร้านอาหารในเว็บไซต์มิชลิน ไกด์ 93
ญาณิศา สระบัว
- ความต้องการจำเป็นความเป็นเพื่อนร่วมงานของครูในโรงเรียนคุณภาพประจำตำบล 111
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
ปิยะพงษ์ อัมภรัตน์, สุนิสา วงศ์อารีย์ และ พนายุทธ เขยบาล
- A STUDY OF NEEDS AND OBSTACLES IN LEARNING ENGLISH TO PREPARE FOR 124
THE CEFR EXAM AMONG GRADUATE STUDENTS AT UDON THANI RAJABHAT UNIVERSITY
Peerawat Thonguthaisiri and Prayong Klanrit

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

64 ถ.ทหาร ตำบลหมากแข้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 41000

โทรศัพท์: 042-211040 ต่อ 1702 เว็บไซต์: <http://rdi.udru.ac.th>

www.tci-thaijo.org/index.php/hsudru

อีเมล: hsjournal@udru.ac.th

